

Παλαιστίνη
Διαρκής αλληλεγγύη
Φανερή σφαγή,
μυστικές επαφές
> σελ. 7, 22

Αντιδραστική ΕΕ:
Σύμφωνο λιτότητας
για τους λαούς και
συνθήκη ρατσισμού
> σελ. 5

Λογοτεχνικά
βιβλία που
ξεχώρισαν
μέσα στο 2023
> σελ. 18-19

► **Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς**

► www.prin.gr € 2

PRIN

► **ΣΑΒΒΑΤΟ 23 - ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023**

ΕΤΟΣ 33° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.647

Ξεσηκωμός κόντρα στα αγοραία πανεπιστήμια

Οι γιορτές της ακρίβειας

Έως και 20% ακριβότερο σε σχέση με πέρσι θα είναι το τραπέζι των Χριστουγέννων σύμφωνα με ενώσεις καταναλωτών. Ενώ όσοι επιλέξουν χριστουγεννιάτικη έξοδο ή μια απόδραση εκτός πόλης ξέρουν ότι θα τους «κοστίσει ο κούκος αηδόνι»! Σαν κακόγουστο αστειό ηχούν οι δηλώσεις του υπουργού Ανάπτυξης Κ. Σκρέκα πως «σπριζουμε όλους για να έχουν τα απαραίτητα αγαθά, ιδίως τις ομάδες εκείνες που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη». Στην πραγματικότητα, τα επιδόματα πείνας που δίνει η κυβέρνηση σε περιορισμένο αριθμό πολιτών δεν φτάνουν ούτε καν για να βγει το υπόλοιπο του 2023! Και τα πιο δύσκολα έπονται...

Ανάλυση

Τα κέρδη των πλατφορμών streaming

Πώς λειτουργούν το Netflix και οι άλλες πολιτιστικές πλατφόρμες; Πώς επιλέγονται σειρές και ταινίες και τι σημαίνει αυτό για την κερδοφορία, τον έλεγχο και την ποιότητα του καλλιτεχνικού έργου; >>> σελ. 8-9

Επίθεση-τομή της κυβέρνησης κατά της δημόσιας εκπαίδευσης και των πανεπιστημίων. Παραμύθι τα «μη κερδοσκοπικά» ΑΕΙ, στόχος η εμπορευματοποίηση και οι ταξικοί φραγμοί.

Να περάσει τα ιδιωτικά ΑΕΙ, βασικό στόχο του κεφαλαίου στη χώρα μας, επιχειρεί η κυβέρνηση, παρακάμπτοντας πραξικοπηματικά και αντιδημοκρατικά το άρθρο 16 του Συντάγματος. Αξιοποιεί το άρθρο 28, κάνοντας λόγο για τις δεσμεύσεις απέναντι στην αντιδραστική ΕΕ. Ο στόχος παραμένει ίδιος: Πανεπιστήμια –τελικά– μόνο για πλούσιους, επιχειρηματική εκπαίδευση και εμπόριο μορφωτικών και επαγγελματικών δικαιωμάτων, σπρώξιμο κυρίως των παιδιών της εργατικής τάξης στην κατάρτιση. Οι πρώτες αντιδράσεις νεολαίας και λαού προμηνύουν σκληρή αντιπαράθεση. >>> σελ. 2, 3, 16, 20

Η άλλη όψη

των Γ. Μουρμούρη, Ν. Πελεκούδα

Μετανάστες, όμηροι των εργοδοτών

Τις απαιτήσεις του κεφαλαίου για εργατικά χέρια ικανοποιεί η κυβέρνηση. Άθλια ζουν πολλές χιλιάδες μετανάστες. Πάλι για νομιμοποίηση και αξιοπρεπή εργασία. >>> σελ. 12-13

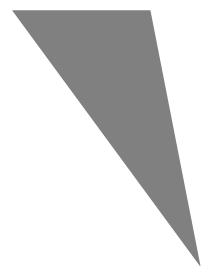
editorial

Ιδιωτικά ΑΕΙ:
Συσχετισμοί
και κίνημα

Το 2006 ξεκίνησε διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος με ειδικό στόχο την αναθεώρηση-κατάργηση του άρθρου 16. Τον Μάρτη του 2004, η ΝΔ του Κ. Καραμανλή είχε κερδίσει τις εκλογές με 45,36% (165 βουλευτές), το ΠΑΣΟΚ του Γ. Παπανδρέου είχε πάρει 40,55% (117 έδρες), ενώ το ΚΚΕ 5,9% και ο ΣΥΡΙΖΑ 3,26%. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ συμφωνούσαν στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Η υπεροπλία, τόσο εκλογικά όσο και στη Βουλή, τεράστια. Όταν το φοιτητικό κίνημα ξεκίνησε την πάλη ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ και την αναθεώρηση του άρθρου 16 (αργότερα προστέθηκε και ο αντιδραστικός νόμο-πλαίσιο), ένας αγώνας που ονομάστηκε και «κίνημα των τεσσάρων εποχών», καθώς κράτησε έναν ολόκληρο χρόνο, ήταν πολλοί εκείνοι που το θεωρούσαν από χέρι χαμένο λόγω «αρνητικών συσχετισμών». Αλλά οι συσχετισμοί είναι για να ανατρέπονται μέσα στη ζωή...

Η κυβέρνηση κι ευρύτερα το σύστημα έχει βγάλει διδάγματα από εκείνη τη μάχη. Δεν ξεκινά κατά μέτωπο πλήγμα στο «16» αλλά επιχειρεί παράκαμψη και υπόσκαψη του μέσω του άρθρου 28 και του νομικού πλαισίου της ΕΕ, που αποδεικνύει ακόμα μια φορά τον αντιδραστικό και αντιλαϊκό της ρόλο. Ταυτόχρονα, όμως, γνωρίζει πως το «ιδιωτικό» δεν είναι πλέον τόσο λαμπερό όσο μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και την τότε (σαθρή) ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού.

Ιδιωτικό σημαίνει πανάκριβα τιμολόγια στο ρεύμα. Ασυδοσία στην αγορά και τρελές τιμές στα τρόφιμα και στη στέγαση. Πανάκριβη υγεία και αδυναμία κάλυψης των υγειονομικών αναγκών, ενώ το δημόσιο ΕΣΥ –παρά τα μεγάλα του προβλήματα– σώζει ζωές. Ιδιωτικό σημαίνει υψηλότερα διδάκτρα και ασήκωτα έξοδα για φροντιστήρια. Ιδιωτικό σημαίνει κατάληψη παραλιών, ελεύθερων χώρων, βουνών. Η κυβέρνηση δεν είναι τόσο ισχυρή όσο θέλει να φαίνεται κι όσο φροντίζει η αστική «αντιπολίτευση».

Όπως ο δρ Φρόνκοστιν είχε τον Ίγκορ, όπως ο Ολυμπιακός τον Γιωργάρα τον Αμανατίδη, όπως ο Καραμανλής τον Μολυβιάτη, ο Σάρουμαν τον Γκρίμα τον Φιδόγλωσσο, έτσι και η σημερινή, μπισσοτακική ΝΔ, το μοντέλο κόμματος που ούτε στα πιο σατανικά του όνειρα δεν φανταζόταν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης (ή και η Άννα Διαμαντοπούλου), έχει τον Άδωνη Γεωργιάδη.

Ο Σπύρος-Άδωνης Γεωργιάδης λοιπόν, είναι ο επιτελικός που όλοι θέλουν να έχουν στη δούλεψή τους. Θα κάνει ό,τι του πεις, θα πει ό,τι του γράψεις, θα μεταστρέψει όποια πραγματικότητα δεν βολεύει, σε κάτι άλλο. Για παράδειγμα τώρα, που η ελληνική κυβέρνηση περνάει έναν ακόμα επαίσχυντο νόμο που έρχεται κατευθείαν από τις φασιστικές εμπνεύσεις του Μπόσι και του Φίνι (καλοί είναι μόνο όσοι πρόσφυγες δουλεύουν για εμάς, δηλαδή όχι τόσο καλοί αλλά τέλος πάντων, η δουλειά να γίνεται), ο Άδωνης επιλέγει αντιπάλους στην ακροδεξιά για να δείξει πόσο κεντρώος είναι: Βελόπουλος, Σαμαράς, Νίκη μάχονται για να επιδείξουν πιο αντιπροσωπικό και μισοαλλόδοξο προφίλ.

Ο καλός «επιτελικός» όμως εξαιρεί τον Σαμαρά από τους χαρακτηρισμούς περί λαϊκισμού, γιατί κρατάει και ένα σασίδι στην ακροδεξιά. Σου λέει «δεν ξέρεις πού θα πάει η φάση με τον φιλελευθερισμό από τα καλάθια του Κυριάκου, σε άνοδο είναι οι σκληροί παντού, άσε να κρατήσουμε καμιά πιασινή». Οπότε λέει ταυτόχρονα ότι «συνεχίζουμε να είμαστε σκληροί με τους πρόσφυγες», δηλαδή «είμαι ένας από εσάς». Αλλά αυτός, ξέρει τα σωστά κόλπα και βρίσκεται πάντα από τη σωστή μεριά της εξουσίας.

Στην εποχή των επιτελικών, ο κ. Γεωργιάδης είναι το handbook. Τα τελευταία

Γιώργος Τσαντικός

Υποκρισία, κενά επιχειρήματα, στρεψοδικία, πολιτικός μονόλογος, γέλια που καταλήγουν σε γοερό κλάμα. Η κυβέρνηση των επιτελικών δεν διστάζει να κάνει οτιδήποτε θεωρεί ότι θα αντιστρέψει την εκλογική της διαρροή προς την ελληνική, άκρα τυροδεξιά που έχει ξαναπροβάλει περήφανη.

Το σύμπαν
των επιτελικών

Η επίσημη
Αριστερά ψάχνει
να βρει τι πήγε
στραβά και
αντιπολίτευση
στην ακροδεξιά
είναι η ακόμα πιο
ακροδεξιά

δέκα χρόνια, υπουργικοί θώκοι, θέσεις μετακλητών, οφίτσια υπουργείων, καταλήφθηκαν από ανθρώπους που κάπου τους είχες πετύχει στο πρόσφατο παρελθόν. Κι επειδή θυμόσουν πώς τους γνώρισες, ως πχ συνδικαλιστές στο πανεπιστήμιο ή τους είχες δει στην trash tv, σε έπιανε ένα νευρικό γέλιο και θυμόσουνα τη μάνα σου που σου 'λεγε «τι έχουν οι άλλοι περισσότερο από 'σένα, άσε τις ιδεολογίες τώρα».

Ε, αυτοί οι επιτελικοί είναι σήμερα αυτοί που ανέβηκαν στις πλάτες μας, κανονικά. Και «πείθουν» κιόλας, όπως λέει και ο Σπύρος ο Παπαδόπουλος, εθνικός διασκεδαστής. Πείθουν, γιατί η επίσημη εκδοχή της Αριστεράς χάσκει, ενσωματωμένη στις χειρότερες πιθανές αντιλήψεις και μεθοδεύσεις, καθώς αντιμετωπίζει την πολιτική σαν κυριακάτικο ένδυμα: τα καλά της βάζει τις Κυριακές που είναι στα υπουργεία και τις υπόλοιπες μέρες που φοράει στολή αγγαρείας, ψάχνει να βρει τι πήγε στραβά και αντιπολίτευση στην ακροδεξιά, είναι η ακόμα πιο ακροδεξιά.

Επιτελικότης λοιπόν. Κράζει π.χ. η ακροδεξιά για ένα έργο τέχνης που εκτίθεται

στο γενικό προξενείο της Ελλάδας στη Νέα Υόρκη; Σπεύδει ο επιτελικός Γεραπετρίτης να κατεβάσει το έργο και να το αποσύρει. Ακριβαίνει το ρεύμα με απόλυτη κυβερνητική ευθύνη; «Στην Ευρώπη ισχύει εδώ και χρόνια η χρηματιστηριακή διαπραγμάτευση» απαντάει ο επιτελικός, πριν διαλύσει την επόμενη κοινωνική σταθερά. Συρρικνώνεται η δημόσια εκπαίδευση για να δημιουργηθεί πελατεία για τους ιδιώτες; «Ελεύθερο πανεπιστήμιο» απαντάει ο πρώην πασόκος που βρήκε την επιτελικότητα που έψαχνε στον Μητσοτάκη. Κλείνουν σχολικές μονάδες και οι κοντινότερες είναι μερικά χιλιόμετρα μακριά; Η επιτελική Μιχαηλίδου έχει τη δικαιολογία: «Το βάδισμα κάνει καλό», δήλωσε που πάνει και το «δρομικό κίνημα».

Υποκρισία, κενά επιχειρήματα, στρεψοδικία, πολιτικός μονόλογος, γέλια που καταλήγουν σε γοερό κλάμα. Η εξαφάνιση του διαφορετικού είναι εύκολη και δραστητική. Η κυβέρνηση των «πειστικών» σε αριστερούς τύπου Σπύρου Παπαδόπουλου, δεν έχει καμία απολύτως αναστολή να κάνει οτιδήποτε θεωρεί ότι θα αντιστρέψει την εκλογική της διαρροή προς την ελληνική, άκρα τυροδεξιά που έχει ξαναπροβάλει περήφανη και περνάει δεύτερη νεότητα, από το '50 και το '60. Δεν διστάζει επίσης να ισοπεδώσει ό,τι έχει δημιουργηθεί, κατακτηθεί, διασωθεί όλα αυτά τα χρόνια.

...και η Αριστερά καταντάει ένα ζειμπέκικο-κονσέρβα σε εκπομπή του Σπύρου του Παπαδόπουλου, με παλαμάκια και δάκρυα συγκίνησης για σίχους και μουσικές που ντύνουν αναμνήσεις και βιογραφικά επιτελικών, που είδαν το φως το αληθινό ή περίμεναν πάντα την ευκαιρία να την αδράξουν, πράγμα που δεν ήταν και δύσκολο αν η μόνιμή σου αναφορά είναι η εξουσία και η μοιρασιά της (ή και όχι...).

Σε κεντρική μάχη για το σύνολο της κοινωνίας και όχι τη μία ή την άλλη γενιά ανάγεται η υπεράσπιση της δημόσιας παιδείας. Η κυβέρνηση επιδιώκει να εκμεταλλευτεί την παγίωση αντιδραστικών κοινοβουλευτικών συσχετισμών και τη μετατόπιση του πολιτικού και κοινωνικού σκηνικού προς τα δεξιά ώστε να πάρει μία ιστορική ρεβάνς απέναντι σε ιστορικές κατακτήσεις του κινήματος στην Ελλάδα στον χώρο της εκπαίδευσης.

Με το αναγγελθέν νομοσχέδιο περί «ελευθέρων πανεπιστημίων», κράτος και κεφάλαιο επιχειρούν μία «κίνηση-ματ» σε μία παρτίδα που παίζουν με το παν-εκπαιδευτικό κίνημα εδώ και χρόνια. Το 2006 επιχειρήθηκε η αναθεώρηση του άρθρου 16 που ανετράπη από το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα. Ομοίως, το 2011 πέρασε ο νόμος Διαμαντοπούλου, αλλά επί της ουσίας ελάχιστα εφαρμόστηκε –και πάλι– χάρη στη δράση του κινήματος. Φέτος, η κυβέρνηση εκτιμά πως έχει βρει μία «χρυσή ευκαιρία» να επιφέρει ένα καθοριστικό «πλήγμα» στη δημόσια παιδεία... Ένα πλήγμα που θα αλλάξει άρδην και για πάντα το νομοθετικό πλαίσιο στη χώρα και θα επιτρέψει επιτέλους την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Γι' αυτό και ο πρωθυπουργός στην εισαγωγική του τοποθέτηση στο υπουργικό συμβούλιο της Τετάρτης χαρακτήρισε το νομοσχέδιο «ιστορικό»...

Ακαδημαϊκοί, υπερασπιστές του νομοσχεδίου, εκτιμούν σε δημόσιες δηλώσεις τους πως το παρόν νομοσχέδιο δεν αναιρεί το άρθρο 16, καθώς γίνεται λόγος για ίδρυση παραρτημάτων και όχι ιδιωτικών πανεπιστημίων. Παρ' όλα αυτά, στελέχη της ΝΔ μίλησαν –περιέργως– τη γλώσσα της αλήθειας και έκαναν λόγο για μια σαρωτική τομή στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία ανοίγει τον δρόμο για την κατάργηση του άρθρου 16. Ο ίδιος ο υπουργός Παιδείας, Κυριάκος Πιερρακάκης, άλλωστε, έβαλε ξεκάθαρα στο «κάδρο» τη συνταγματική αναθεώρηση, λέγοντας πως «το Σύνταγμα δεν μπορεί να είναι ένα απολιθωμένο σύνολο διατάξεων που ερμηνεύονται στατικά μέσα στον χρόνο».

Στην πραγματικότητα, αυτό που επιχειρεί η κυβέρνηση είναι, σε πρώτη φάση, να εκμεταλλευτεί το άρθρο 28 του Συντάγματος –το οποίο αναφέρει πως οι διεθνείς συμβάσεις που υπογράφει η χώρα «αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου»– ώστε να παρακάμψει το άρθρο 16 που κατοχυρώνει τον αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Άρα, εάν περάσει/εφαρμοστεί το νομοσχέδιο, θα επιτρέπεται η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων –υπό τη μορφή «franchise»– με πλήρη επαγγελματική και ακαδημαϊκή αναγνώριση, όπως ορίζουν οι συμφωνίες που έχει υπογράψει η χώρα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να αποφύγει τα συνταγματικά «αγκάθια», το υπουργείο προσέλαβε γνωστή δικηγορική εταιρεία για να το συμβουλευσει. Κοινώς, αυτό που θα κάνει η νομική εταιρεία αυτή είναι να ψάξει να βρει

Στα πανεπιστήμια της αγοράς η ελευθερία θα είναι για τα κέρδη

Ιδιωτικά ΑΕΙ

Χρίστος Κρανάκης

► Η κυβέρνηση, με όπλο την ΕΕ, προωθεί την κυριαρχία της επιχειρηματικής λογικής στα πανεπιστήμια

«παραθυράκι» ώστε παρακάμψει το Σύνταγμα! Άκρως δημοκρατικό...

Οι υπέρμαχοι του νομοσχεδίου μιλάνε για μία «διπλή απελευθέρωση» του ελληνικού πανεπιστημίου, που θα φέρει αφενός «ενίσχυση και πρόσθετη αυτονομία» και αφετέρου «αποδέσμευση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από ένα αναχρονιστικό κρατικό μονοπώλιο». Ακόμα, διατυμπανίζουν πως μόνο έτσι θα λυθεί το πρόβλημα φυγής των ελλήνων/ίδων φοιτητών/τριών στο εξωτερικό. Στην πράξη όμως, αυτό που επιχειρείται είναι να δοθεί ένα –ακόμα– «δωράκι» στο κεφάλαιο και τους φορείς του. Όπως ο ΣΕΒ, που ειδικά μετά το 2018 πιέζει συστηματικά για την «άρση της απαγόρευσης ίδρυσης ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων για την παροχή ανώτατης εκπαίδευσης».

Το νομοσχέδιο έρχεται για να κάνει πραγματικότητα διακαείς πόθους του κεφαλαίου όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οξύνει, δηλαδή, την ήδη υπαρκτή διαδικασία εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης και της γνώσης, μετατρέποντάς τες σε πεδίο κερδοφορίας για μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, ενώ παράλληλα αδυνατίζει τον χαρακτήρα και τη λειτουργία του δημόσιου πανεπιστημίου. Εγκαθιδρύει, ως κανόνα πλέον, την οικονομική αξιοποίηση της γνώσης και της παραγόμενης έρευνας, αναγκάζοντας τα πανεπιστήμια να γίνουν «ανταγωνιστικά» προκειμένου να διεκδικήσουν μερίδιο της δημόσιας ή/και ιδιωτικής χρηματοδότησης.

Όσον αφορά τους φοιτητές και τις φοιτήτριες, αυτοί αρχικά θα υποστούν μία ακόμα πιο επιθετική διαλογή ανάλογα με την ταξική τους θέση, χτυπώντας έτσι τη δυνατότητα συλλογικής κατοχύρωσης και διεκδίκησης των φοιτητικών και εργασιακών τους δικαιωμάτων. Ενώ, στη συνέχεια, θα αφεθούν στη μοίρα του εκάστοτε επιχειρηματικού ομίλου, ο οποίος θα ρυθμίζει τους όρους φοίτησης και το πρόγραμμα σπουδών τους κατά το δοκούν, καθώς η «Ανεξάρτητη Αρχή» που θα εποπτεύει τα ιδιω-

τικά παραρτήματα θα έχει ρόλο απλού παρατηρητή.

Εν ολίγοις, επιχειρείται ένα αποφασιστικό βήμα που αποσκοπεί σε έναν διττό στόχο ανακατανομής του εργατικού δυναμικού στην Ελλάδα: Από τη μία, τα παιδιά των φτωχότερων στρωμάτων να απομακρυνθούν από τα πανεπιστήμια και να οδηγηθούν στην ευρύτερη τεχνική εκπαίδευση και στη συνέχεια στις «κατώτερες» θέσεις εργασίας. Από την άλλη, τα πανεπιστήμια –δημόσια ή ιδιωτικά– να μετατραπούν σε κέντρα κατάρτισης για την παραγωγή εξειδικευμένου προσωπικού που θα στελεχώσει τις –σχετικά– «ανώτερες» θέσεις εργασίας.

Η βιασύνη να περάσουν όλα τα παραπάνω είναι εμφανής, δείχνει όμως φόβο. Η Καθημερινή χωρίς περιστροφές έγραψε πως το γεγονός ότι το νομοσχέδιο συζητιέται μέσα στις γιορτές, όταν πολλοί φοιτητές έχουν επιστρέψει στο τόπο καταγωγής τους, στοχεύει στον «περιορισμό των αντιδράσεων». Δεν αποτελεί, λοιπόν, υπερβολή να πούμε πως το κράτος έχει «μνήμη» και φοβάται. Φοβάται ένα φοιτητικό κίνημα που θα συνδεθεί με την υπόλοιπη κοινωνία και θα εναντιωθεί στην αντιδραστική μετάλλαξη και εμπορευματοποίηση της παιδείας...

Τα παιδιά των φτωχότερων λαϊκών στρωμάτων θα εκδιωχθούν από τις σχολές

Από σπόντα

*** Για όσους είχαν αμφιβολίες σχετικά με το «πώς θα μπει» το 2024, ο Μητσοτάκης το ξεκαθάρισε το πράγμα: Καραδεξιά!

* Μέσα στον Ιανουάριο θέλει να ψηφίσει νόμο για ιδιωτικά πανεπιστήμια * Κι όπως λέγεται, θα ακολουθήσει κι άλλος για την επαγγελματική εκπαίδευση.

*** Όποιος θεωρούσε πως τα πράγματα δεν μπορούν να γίνουν χειρότερα μετά από μια θητεία με τη Νίκη Κεραμέως στο υπουργείο Παιδείας, στόχος είναι να διαψευσθεί * Αυτή τη φορά με Κυριάκο Πιερρακάκη * Πιο «συναινετικά», πιο «εσκυγχρονιστικά», πιο «ΠΑ-ΣΟΚ», αλλά πάντα στην ίδια κατεύθυνση.

*** Μάλιστα, οι γνωστοί κυβερνητικοί κύκλοι διαρρέουν πως η κυβέρνηση... δεν θα είναι μόνη στην επιλογή της * Και στο ΠΑΣΟΚ ποντάρουν και στον ΣΥΡΙΖΑ * Κάτι θα ξέρουν για να το λένε * Άλλωστε ο Ανδρουλάκης είναι επιρρεπής στους ευρωπαϊκούς εσκυγχρονισμούς * Όσο για τον Κασσελάκη, καθόλου τυχαία δεν έβαλε τομέαρχη Παιδείας τη Δινού * Γνωστή για την συμπάθειά της στο Χάρβαρντ * Μη κρατικό αλλά και μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο. Έτσι λέει.

*** Εισαγωγή μεταναστών, αυτό θα είναι το νέο κυβερνητικό project, όπως καταλάβατε από όσα συμβαίνουν * Με διακρατικές συμφωνίες και νομιμότητα όπως λένε * Από Μολδαβία, Ινδία, Αίγυπτο * Κι αν έχετε απορίες γιατί συμβαίνει αυτό, ρωτήστε τις εταιρείες του Λάτση * Αυτές που έχουν αναλάβει να χτίσουν την «ελληνική Ριβιέρα» * Προφανώς δεν θέλουν να μπλέξουν με σωματεία, νομοθεσίες και τέτοια πράγματα * Εργατικό φθηνό δυναμικό, μίας χρήσης.

*** Φυσικά η εμπλοκή της συγκεκριμένης εταιρείας, όπως και άλλων, στους ξενοδοχειακούς κλάδους εξηγεί και το ότι... βάλανε υπεύθυνο τον Άδωνι Γεωργιάδη * Όσο κι αν αυτό φαίνεται περίεργο * Βλέπετε, μπροστά στο καπιταλιστικό κέρδος δεν μετράει τίποτε άλλο * Κι ο αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας δεν βάζει τίποτα άλλο πάνω από αυτό.

*** Τα ίδια ισχύουν βέβαια και για τον έτερο αντιπρόεδρο, τον Κωστή Χατζηδάκη * Αλλά πλέον αυτουνού του δώσανε άλλο κεντρικό πόστο, στο υπουργείο Οικονομίας.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ντίνα Χαριτάτου

Κάλεσμα μάχης για ΕΕ-ευρωεκλογές

► Αναγκαία η γραμμή απειθαρχίας-ρήξης-αποδέσμευσης από την ΕΕ

Με το μάτι στραμμένο στην ανάπτυξη των αγώνων και την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανοίγει τη συζήτηση και για τις ευρωεκλογές, που θα αποτελέσουν μια ουσιαστική πολιτική αναμέτρηση. Στο Πανελλαδικό Συντονιστικό στις 10 Δεκέμβρη, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατέληξε σε συγκεκριμένη πολιτική πρόταση. Κέντρο της μάχης των ευρωεκλογών θα είναι ο ρόλος της ΕΕ και η στάση του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς απέναντί της, η καταδίκη της αντιλαϊκής κυβέρνησης της ΝΔ, η αντιπαράθεση στη συστημική αντιπολίτευση ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και την ακροδεξιά.

Από την ακρίβεια και την ιδιωτικοποίηση της ενέργειας μέχρι τα ιδιωτικά ΑΕΙ, τα ρατσιστικά τείχη σε πρόσφυγες και μετανάστες και την πολεμική εμπλοκή, αναδεικνύεται πως η ΕΕ είναι το επιτελείο και η «δύναμη κρούσης του ευρωπαϊκού καπιταλισμού για την επίθεση στους λαούς [...]. Είναι η ΕΕ των πολυεθνικών, της εκμετάλλευσης, του πολέμου, του ρατσισμού και της ακροδεξιάς». Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεκαθαρίζει πως «η ΕΕ αυτή δεν μεταρρυθμίζεται, δεν αλλάζει, δεν μπορεί να μετασηματιστεί σε “κοινωνική Ευρώπη” ούτε σε “Ευρώπη των

λαών» ούτε να αποκτήσει ανθρώπινο πρόσωπο».

Γι' αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ υψώνει τη σημαία της απειθαρχίας-ρήξης-αποδέσμευσης από την ΕΕ, ως ενιαία πολιτική λογική και γραμμή. Όπως σημειώνεται, «η θέση αυτή δεν είναι για το αόριστο μέλλον είναι για σήμερα. Αποτελεί σοβαρό κόμβο για τη συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης. Σήμερα, όποια πέτρα και αν σηκώσει κανείς, συναντά την ΕΕ. Η παραπομπή της θέσης για απειθαρχία-ρήξη-αποδέσμευση με την ΕΕ σε ένα ακαθόριστο μέλλον, οι αυταπάτες ότι η ΕΕ μπορεί από ιμπεριαλιστικός μηχανισμός των πολυεθνικών να γίνει ΕΕ των λαών ή η παραπομπή της ρήξης/αποδέσμευσης στο

απώτερο μέλλον, αφήνουν στο απυρόβλητο τη στρατηγική του αντίπαλου». Επίσης, «όσο η Αριστερά δεν παίρνει ξεκάθαρη θέση για τον χαρακτήρα της ΕΕ και τη στάση απέναντί της τόσο θα ενισχύονται οι δυνάμεις του ακροδεξιού λαϊκισμού, η εθνικιστική κριτική στην ΕΕ, πράγμα που ήδη συμβαίνει στην Ευρώπη».

Γι' αυτούς τους λόγους το πρωτεύον είναι να προβληθεί και στις ευρωεκλογές αυτό το περιεχόμενο και να στηριχτεί μια παρέμβαση που θα έχει στο κέντρο της και κριτήριο την προβολή και καταδίκη του ρόλου της ΕΕ και την ανάγκη απειθαρχίας, ρήξης και αποδέσμευσης από αυτήν, τονίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

«Σε αυτά τα πλαίσια εκτιμά-

με ότι με τις μέχρι τώρα θέσεις τους δυνάμεις όπως το μπλοκ ΜΕΡΑ25-ΔΑΕ και το ΚΚΕ δεν μπορούν να συμβάλλουν σε μια ευρύτερη εκλογική συνεργασία για κοινή παρέμβαση στις ευρωεκλογές, καθώς κινούνται στρατηγικά σε αντίθετη κατεύθυνση», σημειώνει το ΠΣΟ. Το ΜΕΡΑ25 έχει ρητά φιλο-ΕΕ λογική. Στόχος του είναι να «σωθεί» ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός και η ΕΕ από την κρίση της, το ευρωπαϊκό κέντρο να παίξει έναν πιο αναβαθμισμένο ρόλο στις παγκόσμιες υποθέσεις — από τους πολέμους μέχρι την πράσινη ανάπτυξη. Το ΚΚΕ έχει στάση αντίθεσης στην ΕΕ, αλλά ρητά παραπέμπει τη ρήξη και την αποδέσμευση στο μακρινό μέλλον μετά την εργατική εξουσία, μένοντας σήμερα στην «πάλη ενάντια στις συνέπειες».

«Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πάρει πρωτοβουλίες και θα απευθύνει πλατύ κάλεσμα σε αγωνιστές/στρίες του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος και σε κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις και ρεύματα για την κοινή πολιτική παρέμβαση από τώρα και μέχρι τις ευρωεκλογές. Με αυτή την πολιτική πρόταση μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο σε μια μαζική διεθνιστική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής, κομμουνιστικής Αριστεράς και της ριζοσπαστικής οικολογίας, παρακαταθήκη για την επόμενη ημέρα».

ΣΥΝΕΝΟΧΗ

Επικίνδυνη αποστολή φρεγάτας στην Υεμένη

Προκλητική, αντιδραστική και πολλαπλά επικίνδυνη είναι η απόφαση της κυβέρνησης να στείλει φρεγάτα του πολεμικού ναυτικού στην εμπόλεμη ζώνη της Ερυθράς Θάλασσας, στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ και κατά των ανταρτών Χούθι της Υεμένης. Η αποστολή φρεγάτας αποτελεί στήριξη της δολοφονικής επιχείρησης του Ισραήλ κατά των Παλαιστινίων, στην οποία αντιδρούν οι Χούθι.

Η απόφαση των Μητσοτάκη-Δένδια είναι έκφραση της πολιτικής που θέλει την Ελλάδα «καλό στρατιώτη» ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ, έτοιμη να πάει οπουδήποτε σχεδιάζουν τα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Ήδη υπάρχει ελληνική πυροβολαρχία Patriot στη Σαουδική Αραβία! Ταυτόχρονα, το ελληνικό κράτος προασπίζει τα συμφέροντα του ισχυρότατου διεθνώς ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου, το οποίο βέβαια για λόγους «αρπαχτής» δεν υψώνει ελληνική σημαία αλλά θέλει ελληνική προστασία.

Πέρα από την απειλή ευρύτερης εμπλοκής, καθώς η αμερικανοκινούμενη επιχείρηση... «Φύλακας Ευημερίας» στην Ερυθρά Θάλασσα στοχεύει και στο Ιράν, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος και για τη φρεγάτα που θα στείλει το πολεμικό ναυτικό, καθώς είναι παλιά και δεν έχει σύγχρονα συστήματα

άμυνας, ειδικά για την απόκρουση drone. Αυτές τις ανάγκες έρχεται να καλύψει και η αγορά των νέων γαλλικών φρεγατών.

«Οι εργαζόμενοι και η νεολαία πληρώνουν τεράστιες εφοπλιστικές δαπάνες για να μπορούν κυβέρνηση και κράτος να εμφανίζονται ως πρόθυμοι στρατιώτες στην υπηρεσία ΝΑΤΟ, ΕΕ και κεφαλαίου», τονίζει το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και καλεί σε αγώνα ενάντια στην αποστολή φρεγάτας στην Ερυθρά Θάλασσα, για να γυρίσουν πίσω όλες οι δυνάμεις, για να πάψει κάθε εμπλοκή-συνενοχή στον πόλεμο-σφαγή του Ισραήλ και στα σχέδια ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ.

Συμβιβαστική συμφωνία με «γερμανική υπεροχή» επετεύχθη το βράδυ της Τετάρτης από τους υπουργούς Οικονομικών, λίγο πριν τη λήξη του έτους, μετά από έναν χρόνο διαπραγματεύσεων ανάμεσα στις χώρες του σκληρού πυρήνα της ΕΕ και στις χώρες του Νότου που ζητούσαν χαλάρωση των κανόνων σταθερότητας. Ανέπαφοι –με εξαιρέσεις και μεγαλύτερη περίοδο προσαρμογής επτά ετών– διατηρούνται οι αυστηροί και δυσθεώρητοι στόχοι του Συμφώνου Δημοσιονομικής Σταθερότητας, 3% για τα δημοσιονομικά ελλείμματα και 60% ως προς τα επίπεδα του δημόσιου χρέους για τις χώρες της ΕΕ. Ωστόσο, καθώς τα μισά κράτη-μέλη της ευρωζώνης εμφανίζουν δημόσιο χρέος που υπερβαίνει αισθητά αυτό το όριο, προσφέρεται μεγαλύτερη «ελαστικότητα» σε κάθε μέλος να διαπραγματευτεί το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό σχέδιο για το πώς θα θέσει το χρέος σε «εύλογη καθοδική πορεία» με μίνιμουμ ποσοστό μείωσης χρέους και ελλείμματος ετησίως. Τα κράτη-μέλη θα διαπραγματευτούν τα εν λόγω σχέδια με την Κομισιόν στη βάση μιας «τεχνικής πορείας» που θα παρέχεται από τις Βρυξέλλες, με ενίσχυση της εποπτείας και με εφαρμογή του κόφτη κοινωνικών δαπανών. Ανοιχτό παραμένει το θέμα της αναθεώρησης του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) και χρηματοδότησης των τραπεζών, με σοβαρές διαφωνίες για τον νέο του ρόλο όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο των χωρών, με την ιταλική Βουλή να καταψηφίζει την πρόταση μετάλλαξής του σε fund με αυξημένες αρμοδιότητες.

Η ελληνική κυβέρνηση επιθυμεί να παρουσιάσει ως μέγισ-

Σύμφωνο Σταθερότητας

Δημήτρης Τζιαντζής

Σφιχτός κορσές και λιτότητα σε όλα εκτός από τους εξοπλισμούς!

► Μεγαλώνει το σχοινί, παραμένει η θηλιά των κανόνων πειθαρχίας

στη επιτυχία την εξαίρεση των στρατιωτικών δαπανών από τον υπολογισμό των υπερβολικών ελλειμμάτων. Ακόμα, ο Κωστής Χατζηδάκης δηλώνει ικανοποίηση για τη –θολή– αναφορά στην προοπτική αντιμετώπισης της «ωρολογιακής βόμβας» του ελληνικού δημόσιου χρέους που αναμένεται να σκάσει στο τέλος του 2032, όταν θα προστεθούν σε αυτό οι τόκοι δανείων του 2013, που «πάγωσαν» για σχεδόν δύο δεκαετίες στο πλαίσιο των μνημονίων με τους δανειστές για να αποφευχθεί η χρεοκοπία. Ως αντιστάθμισμα, η χώρα βρίσκεται στον κατάλογο των χωρών που έχουν δεσμευτεί να παρουσιάσουν υψηλά πλεονάσματα από το 2024. Όλοι αντιλαμβάνονται πως με τις στρατιωτικές δαπάνες στα ύψη η Ελλάδα καλείται να προσφέρει ως αντάλλαγμα ακόμα περισσότερες αντιλαϊκές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, επενδυτικά σχέδια περαιτέρω «αξιοποίησης» του δημόσιου πλούτου και περικοπής των κοινωνικών δαπανών. Ο υπουργός Οικονομικών υποστήριξε ότι στόχος της Ελλάδας στις διαπραγματεύσεις ήταν «ο μέγιστος δυνατός συνδυασμός των πολιτικών της δημοσιονομικής σταθερότητας και οικονομικής ανάπτυξης». Αξίζει να σημειωθεί, ωστόσο, ότι

Η Γερμανία επέβαλε τους όρους της για διατήρηση των αυστηρών κριτηρίων για όλες τις χώρες

η εξαίρεση περιορίζεται στις δαπάνες για στρατιωτικούς εξοπλισμούς, ενώ δεν έγινε δεκτή ούτε η πρόταση της Ιταλίας να εξαιρούνται όλες οι δαπάνες αναπτυξιακού χαρακτήρα από τον υπολογισμό του ελλείμματος στο Σύμφωνο Σταθερότητας. Αυτό δείχνει ότι το δόγμα «κανόνια αντί για βούτυρο» εντάσσεται και υπηρετεί τους πολιτικούς στόχους της ΕΕ για ενίσχυση της αμυντικής βιομηχανίας και της στρατιωτικής της δύναμης και ρόλου στο πλαίσιο της

σύγκρουσης στην Ουκρανία, της επέκτασης του ΝΑΤΟ, της περικύκλωσης της Ρωσίας και ευρύτερα της όξυνσης των καπιταλιστικών ανταγωνισμών.

Απομένει η έγκριση του κορσέ πειθαρχίας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με προοπτική οι νέοι κανόνες να τεθούν σε ισχύ μέχρι τον Απρίλιο του 2024, δηλαδή πριν από τις προσεχείς ευρωεκλογές. Αυτό σημαίνει ότι η κατάρτιση του προϋπολογισμού θα γίνεται με βάση τα νέα αυστηρά κριτήρια από το 2025.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ-ΑΣΥΛΟ

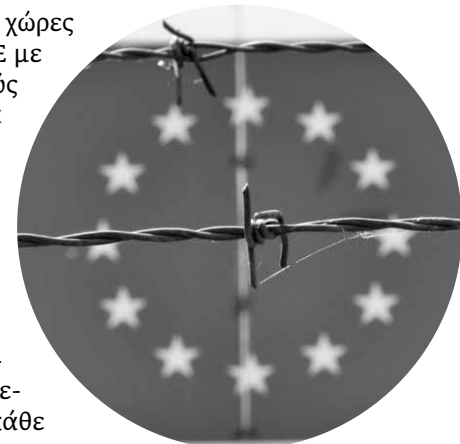
Μαύρη, ρατσιστική σελίδα για την ΕΕ

Μια από τις πιο σκοτεινές καμπές στην ιστορία της ΕΕ και θρίαμβο της ακροδεξιάς ατζέντας σηματοδοτεί η συμφωνία της Τετάρτης για το μεταναστευτικό και προσφυγικό, η οποία μέσα από πολύπλοκες διατυπώσεις θεσμοθετεί καθεστώς μόνιμης εξαίρεσης για λόγους «ανωτέρας βίας» και περιορισμού του δικαιώματος ασύλου και συνολικά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ανθρώπους που αναζητούν προστασία. Στην πράξη δίνει «λευκή επιταγή» σε παράνομες πρακτικές, που χρησιμοποιούν σήμερα τα κράτη-μέλη που παραβιά-

ζουν το διεθνές δίκαιο, όπως οι παράνομες επαναπροωθήσεις, η αυθαίρετη κράτηση οικογενειών στα σύνορα, ενώ εισάγει την έννοια της λεγόμενης «εργαλειοποίησης» της μεταναστευτικής και αντιμετώπισης των μεταναστών ως απειλής για την ασφάλεια.

Ακόμα, με οργανωλιανές ρυθμίσεις, ενισχύεται η χρήση του Eurodac, της παρακολούθησης και του ηλεκτρονικού φακελώματος όλων των προσφύγων με χρήση των βιομετρικών δεδομένων για τον περιορισμό της δευτερογενούς μετακίνησης εντός ΕΕ. Οι πλούσιες χώρες αντί να υποδέχονται κατατρεγμένους,

θα έχουν την ευχέρεια να «χορηγούν» τις χώρες πρώτης υποδοχής αλλά και κράτη εκτός ΕΕ με χρήματα και κατασταλτικούς μηχανισμούς για να κρατούν όσο το δυνατόν πιο μακριά τους πρόσφυγες και μετανάστες. Το νέο πλαίσιο αποτελεί την πιο απότομη αυστηροποίηση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για άσυλο και μετανάστευση από την ίδρυση της ΕΕ. Όχι μόνο υποβαθμίζει τις διαδικασίες ασύλου –με εσπευσμένες «φαστ τρακ» αποφάσεις– αλλά προωθεί την απέλαση ατόμων απευθείας στις αποκαλούμενες «ασφαλείς τρίτες χώρες», ανεξάρτητα αν στην πράξη αυτές οι χώρες κάθε άλλο παρά ασφαλείς είναι.

Το ψάρι της ΕΕ βρομάει από το κεφάλι

Δεν είναι μόνο οι τρεις ευρωβουλευτές που εμπλέκονται στο σκάνδαλο Κατάρ-γκέιτ. Σύμφωνα με χθεσινό ρεπορτάζ του *Politico*, έξι ευρωβουλευτές και ένας ανώτατος αξιωματούχος της ΕΕ δωροδοκούνταν από το Κατάρ και άλλες ξένες κυβερνήσεις, προκειμένου να επηρεάσουν τις αποφάσεις του Ευρωκοινοβουλίου. Τα ονόματά τους βρέθηκαν σε έγγραφα που διέρρησαν από τις βελγικές αρχές, αλλά για νομικούς λόγους δεν αναφέρονται από το *Politico*. Το σκάνδαλο δεν βρίσκεται μόνο στη δωροληψία αλλά και στο γεγονός ότι τα άτομα αυτά, ένα χρόνο μετά τις αποκαλύψεις, παραμένουν στις θέσεις τους. Δεν αρκεί να πούμε ότι «κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της ΕΕ»· αυτό το «κάτι» είναι πολυπλόκαμο και συγκεκριμένο.

Σχόλια στο ημίφως

► Γιατί το ΚΚΕ ψήφισε την τροπολογία Καιρίδη;

«Δεν έχουμε αυταπάτες [...] από το συνοδευτικό κείμενο του υπουργείου επιβεβαιώνεται ότι η βασική επίδωξη είναι να εξυπηρετηθούν συγκεκριμένα εργοδοτικά συμφέροντα», σημείωνε άρθρο-τοποθέτηση για την τροπολογία Καιρίδη στον Ριζοσπάστη. Σε αυτό σημειωνόταν – σωστά – πως «είναι προβληματικά», «η εμπλοκή της εργοδοσίας, με την οποία “δένονται” οι μετανάστες ακόμα πιο σφιχτά, για τον περιορισμένο χαρακτήρα δικαιωμάτων, για την προσωρινότητα του μέτρου». Παρ’ όλα αυτά το ΚΚΕ ψήφισε υπέρ της τροπολογίας στη Βουλή, αν και η ψήφος του δεν ήταν αναγκαία για να περάσει. Έδωσε έτσι αβάντα στην κυβέρνηση στο συγκεκριμένο θέμα. Είναι πρόβες ενός πιο «θετικού ρόλου»; Θα δούμε...

► Ανάπλαση Α.Ε. και μεγάλο φαγοπότι

Ούτε τα προσχήματα δεν κρατάει η κυβέρνηση. Μετά την ήττα Μπακογιάννη στον δήμο της Αθήνας, φρόντισε με τροπολογία του υπουργείου Οικονομικών να αποσπάσει την ανώνυμη εταιρεία Ανάπλαση από τον δήμο Αθηναίων, διορίζοντας νέο γαλάζιο διοικητικό συμβούλιο. Η Ανάπλαση Αθήνας Α.Ε., μεταξύ άλλων, έχει ολοκληρώσει τις μελέτες για «πάρκα τσέπης» στην Αθήνα, αποκατάσταση κοινόχρηστων χώρων κ.λπ. Ο Χάρης Δούκας φωνάζει μόνο και μόνο γιατί του πήραν τη μπουκιά και όχι υπερασπιζόμενος τη δημόσια λειτουργία και το δημόσιο συμφέρον. Η Αντικαπιτα-

Βασίλης Παπαγεωργίου

λιστική Ανατροπή στην Αθήνα τονίζει την αντίθεσή της στην ύπαρξη και τον ρόλο αυτών των Α.Ε., υπογραμμίζοντας την ανάγκη για δημόσιες και δημοτικές υπηρεσίες, υπό πραγματικό δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο.

► Αυξήσεις 46% σε αποδοχές υπουργών-διοικητών!

Αυξήσεις αμοιβών που θα φτάσουν έως και 46% για υπουργούς και υφυπουργούς που δεν είναι βουλευτές προβλέπει προκλητική τροπολογία που κατέθεσε η κυβέρνηση την τελευταία στιγμή και συσχετίζει τις αποδοχές τους με αυτές του προέδρου του Αρείου Πάγου. Οι αποδοχές των εξωκοινοβουλευτικών

υπουργών που εφαρμόζουν νεοφιλελεύθερες πολιτικές σκληρής λιτότητας για τους εργαζόμενους, αναμένεται να φτάσουν περίπου στα 7.500 ευρώ μηνιαίως. Ανάλογα υπέρογκες αυξήσεις ανακοινώθηκαν πριν λίγες μέρες και για τους διοικητές νοσοκομείων. Όλα αυτά, όταν η αύξηση στον κατώτατο μισθό για το 2024 αναμένεται να είναι μόλις 5% και μόλις 3% ήταν αύξηση της σύνταξης σε περιορισμένο αριθμό συνταξιούχων. Πολλά στους ημετέρους, πραγματική μείωση στους πολλούς είναι η πολιτική της κυβέρνησης.

► Ομοφοβία ξανά από Ιερά Σύνοδο

Συνεχίζονται οι προκλητικές παρεμβάσεις της εκκλησίας σε θέμα-

τα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και νόμων του κράτους. Έναν σκοταδιστικό «ιερό πόλεμο» έχει κηρύξει η Ιερά Σύνοδος κατά του γάμου ομόφυλων ζευγαριών και της τεκνοθεσίας, υπαγορεύοντας στην κυβέρνηση τα επόμενα βήματά της. Ταυτόχρονα, προσφέρει «χριστιανική» νομιμοποίηση σε όλες τις ακροδεξιές και ρατσιστικές φωνές που εκπροσωπούνται σήμερα στο κοινοβούλιο αλλά έχουν ισχυρή παρουσία και εντός της ΝΔ. Με μακροσκελή εγκύκλιο που έστειλε σε όλες τις μητροπόλεις, η Ιερά Σύνοδος εμφανίζεται ως προστάτιδα του παιδιού και μάλιστα τάσσεται κατά του ίδιου του πολιτικού γάμου. Επιπλέον, πολλά κανάλια δίνουν άφθονο τηλεοπτικό χρόνο σε ρασοφόρους φορείς μεσαιωνικών αντιλήψεων.

Ενωτική Αγωνιστική Συνεργασία ΕΘΕΛ-ΟΑΣΑ

Νόμος είναι το «δίκιο» των εργοδοτών;

Το νέο υπουργικό «προεδρείο της χάρης» που σχημάτισαν οι δύο ΔΑΚΕ του χώρου μας, το ΜΕΤΑ του ΣΥΡΙΖΑ και η ΔΑΣ του ΚΚΕ, φυσικά με παρασκήνιο και με χάρες, κατόπιν εντολής της κυβέρνησης και του υπουργείου Μεταφορών προχώρησε την Τετάρτη 20 Δεκέμβρη 1989... σιγνώμη 2023, σε απόλυση της καθαρίστριας του συνδικάτου, η οποία έκανε αυτό ακριβώς που έχουν κάνει και δεκάδες συνάδελφοί μας –κακώς για την ΕΑΣ– δηλαδή χρήση του νόμου που επιτρέπει την παραμονή στην εργασία των συνταξιούχων.

Παρότι στα μέλη του Συνδικάτου μας αυτό συμβαίνει εδώ και αρκετά χρόνια και οι παραπάνω παρατάξεις, συμπερι-

Ζητώ τον λόγο

λαμβανομένης και της ΠΑΣΚΕ, έκαναν πως δεν έβλεπαν, δεν ήξεραν, δεν άκουγαν, εντελώς ξαφνικά, τις παρατάξεις της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ –που έστησαν εργοδοτικό και κυβερνητικό προεδρείο– τις «έπιασε» το ταξικό και αγωνιστικό πνεύμα και πήραν πλειοψηφική απόφαση με 11 ψήφους «υπέρ». Όχι για κινητοποιήσεις για αύξηση μισθών και συντάξεων, ούτε για

μείωση των ορίων ηλικίας, ούτε για το γεγονός ότι τα ΚΤΕΛ και τα τουριστικά αλωνίζουν, αλλά για να απολύσουν την κυρία Β. την καθαρίστρια του συνδικάτου. Γιατί, όπως υποκριτικά είπαν στο ΔΣ, η χρήση του νόμου από την καθαρίστρια του συνδικάτου «βάζει σε κίνδυνο και ανοίγει την όρεξη της κυβέρνησης για αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης». Μάλλον οι συνδικαλιστές των ΔΑΚΕ, ΜΕΤΑ και ΔΑΣ δεν πήραν χαμπάρι ότι τα όρια ηλικίας αυξάνονται με βάση της εντολές της ΕΕ λόγω αύξησης του προσδόκιμου ζωής και των μνημονιακών νόμων, κι όχι απ’ την κυρία Β.

Πραγματικά θα θέλαμε επίσημη πολιτική απάντηση και από τον ΣΥΡΙΖΑ και

από το ΚΚΕ και όχι αερολογίες για πράκτορες της αστικής τάξης και εχθρούς του εργατικού κινήματος. Αυτούς τους είδαμε και τους βλέπουμε όταν στήνουν προεδρεία που τα βαφτίζουν –γιατί έτσι γουστάρουν– σε αναλογικά και αντιπροσωπευτικά, όταν απολύουν καθαρίστριες και όταν συγχρωτίζονται με την εργοδοσία το υπουργείο και το Μησοτακέικο για ψηφοθηρικούς λόγους, με αντάλλαγμα την ολοκλήρωση της διάλυσης των αστικών μεταφορών.

Τελικά, οι ασυνείδητοι τα άλογα τα σκοτώνουν όταν γεράσουν αλλά και τα εργοδοτικά προεδρεία είναι σαν τα φίδια και δαγκώνουν μόνο τους «ξυπόλητους» εργάτες. Ντροπή σας!

Βουλή

Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Σε «επιθετική νόσο» που επεκτείνεται στο πολιτικό σύστημα, μετακινώντας το αρκετά «κλικ» πιο συντηρητικά, εξελίσσεται ο ακροδεξιός λόγος. Στο επίκεντρο μοιάζει να βρίσκεται το κυβερνών κόμμα, ως ο σημαντικότερος φορέας του, επηρεάζοντας όμως αμφίπλευρα το πολιτικό σκηνικό. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα την προηγούμενη εβδομάδα, όταν στην Βουλή ψηφίστηκε ο προϋπολογισμός αλλά και η τροπολογία για τις άδειες παραμονής και εργασίας μεταναστών.

Στην ονομαστική ψηφοφορία για τον προϋπολογισμό, το σκέλος των εξοπλιστικών δαπανών συγκέντρωσε μια ευρύτατη συναίνεση, αφού υπερψηφίστηκε από 249 βουλευτές, δηλαδή από 91 βουλευτές περισσότερους από όσους διαθέτει η κυβερνητική πλειοψηφία. Στις ψήφους της ΝΔ συναθροίστηκαν μεταξύ άλλων αυτές του ΠΑΣΟΚ αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ. Με τη νέα ηγεσία της αξιωματικής αντιπολίτευσης να δηλώνει πως στηρίζει τις δαπάνες γιατί «προτεραιότητα του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ ήταν πάντα και είναι η αμυντική θωράκιση της χώρας και η επαρκής άμυνα», όπως δήλωσε ο πρόεδρος της Κ.Ο. Σωκράτης Φάμελλος.

Εξάλλου, ο Στέφανος Κασσελάκης όλο το προηγούμενο διάστημα έχει δώσει ρεσιτάλ... «πατριωτισμού» και συντηρητισμού. Είτε μιλώντας αρνητικά για την Αριστερά που δεν συμπαθεί την έγερση της σημαίας, είτε για «νοικοκυραίους», είτε ανάγοντας σε μείζον θέμα της αντιπολιτευτικής ρητορικής του ΣΥΡΙΖΑ το εάν ο ΥΠΙΕΞ Γιώργος Γεραπετρίτης υποκλίθηκε ή όχι στον Ερντογάν κατά την τελευταία επίσκεψη του Τούρκου προέδρου. Όλα αυτά, έχοντας ως βασικό σύμβουλο σε τέτοια ζητήματα τον πρώην αρχηγό ΓΕΕΘΑ Ευάγγελο Αποστολάκη, γνωστό για τις φιλονατοϊκές του πεποιθήσεις.

Την ίδια εβδομάδα, η περίφημη τροπολογία για τη χορήγηση άδειας παραμονής-εργασίας σε μετανάστες που βρίσκονται τρία χρόνια στην Ελλάδα υπήρξε αφορμή για να εκτεθεί για μία ακόμη φορά το μεγαλύτερο μέρος του πολιτικού σκηνικού. Ο Αντώνης Σαμαράς, ζητώντας με ξενοφοβική-ακροδεξιά κριτική την απόσυρσή της, ανέδειξε τους συσχετισμούς που υπάρχουν στο εσωτερικό της ΝΔ. Μπορεί το κοινοβουλευτικό πρόβλημα να επιλύθηκε για το κυβερνητικό κόμμα με την επίκληση της κομματικής πειθαρχίας (καταψήφισε μόνο ο Α. Σαμαράς, αν και περίπου οκτώ βουλευτές δήλωσαν πως διαφωνούν), όμως είναι σαφές πως υφίσταται πολιτικό ζήτημα. Αυτά, ενώ ο υπουργός Μετανάστευσης Δημήτρης Καιρίδης και ο Άδωνις Γεωργιάδης ομολογούσαν ευθέως στη Βουλή πως η τροπολογία έρχεται κατ' απαίτηση των μεγάλων εταιρειών στους κλάδους των κατασκευών και του επισιτισμού με την αιγίδα της ΕΕ. Ως εκ τούτου, είναι αναπόφευκτη.

Την ίδια στιγμή, όμως, αποκαλυπτι-

Ο ακροδεξιός λόγος «εξαπλώνεται» στο εγχώριο πολιτικό σύστημα

► Αποκαλυπτικές οι συζητήσεις για τον προϋπολογισμό και για τους μετανάστες, δεξιόστροφη τάση σε όλα τα αστικά κόμματα

κή ήταν η στάση του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ. Αμφότερα τα κόμματα δήλωσαν πως θα υπερψηφίσουν την τροπολογία, έχει όμως μεγάλη σημασία το σκεπτικό με το οποίο το έκαναν — αποδεχόμενα ουσιαστικά τη φοβική λογική του... «νοικοκυραίου».

Η Θεοδώρα Τζάκρη, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, μίλησε για «παράτυπους μετανάστες», εκφράζοντας την προτίμηση σε μία ρύθμιση με... περισσότερες «ασφαλιστικές δικλίδες». Σε ανάλογο μήκος κύματος κινήθηκε και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Μιχάλης Κατρίνης, λέγοντας ότι το κόμμα του θα υπερψηφίσει τη ρύθμιση, επισημαίνοντας όμως πως «δεν πρέπει να δοθεί το λάθος μήνυμα».

Τα παραπάνω καταδεικνύουν πως και στο εγχώριο πολιτικό σκηνικό διαφαίνονται καθαρά πλέον τα σημάδια που καταγράφονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκεί όπου η ακροδεξιά ατζέντα τείνει να αναχθεί στην εναλλακτική της νεοφιλελεύθερης. Στην κοινή βάση

όμως της εξυπηρέτησης των συμφερόντων του κεφαλαίου. Καθόλου τυχαίο δεν είναι πως στην κριτική που ασκείται στη ΝΔ από τους φορείς της ακροδεξιάς (Ελληνική Λύση, ΝΙΚΗ, Σπαρτιάτες) γίνεται συνεχώς επίκληση στη «νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα». Ενώ ανάλογα επιχειρήματα χρησιμοποιούν και οι οπαδοί του Σαμαρά στο εσωτερικό της ΝΔ.

Για την ώρα τα δύο αυτά στοιχεία, ακροδεξιά και νεοφιλελευθερισμός, ενυπάρχουν στο σχήμα της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα το υπουργείο Εργασίας, όπου ο ακροδεξιός Άδωνις Γεωργιάδης συνεργάζεται εξάίρετα με τον εκσυγχρονιστή νεοφιλελεύθερο Γιάννη Τσακλόγλου. Όσον αφορά την αντιπολίτευση, κι εκεί φαίνεται να κερδίζουν συνεχώς έδαφος με βασικό όχημα τον ΣΥΡΙΖΑ του Κασσελάκη. Ουδείς όμως μπορεί να αποκλείσει πως η ακροδεξιά ατζέντα το επόμενο διάστημα μπορεί να αποδειχτεί «κλειδί» για αναδιατάξεις στο πολιτικό σκηνικό.

Αλληλεγγύη

Τα Σάββατα της Παλαιστίνης στο Σύνταγμα

Από το Σάββατο 23 Δεκέμβρη και κάθε Σάββατο στις 12 το μεσημέρι θα πραγματοποιείται συγκέντρωση στο Σύνταγμα για αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό, για όσο διαρκεί η εγκληματική επίδρομή του Ισραήλ στη Γάζα και στα παλαιστινιακά εδάφη. Στη συγκέντρωση καλούν η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό Σωματείων και Συλλογικοτήτων και η Ένωση Παλαιστινίων Εργαζομένων με σκοπό να αναδειχθεί η τραγωδία της Γάζας και η ηρωική αντίσταση του παλαιστινιακού λαού. Αξίζει η υποστήριξη αυτής της πρωτοβουλίας, ειδικά μέσα στις γιορτές, έτσι ώστε να μην ατονήσει η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, αλλά και η πίεση στην κυβέρνηση για απεμπλοκή από τη δολοφονική επιχείρηση του Ισραήλ.

Οι διαδηλώσεις κατά της σφαγής «αποκεντρώνονται». Την Τετάρτη το απόγευμα έγινε μαχητική διαδήλωση εκατοντάδων —με συμμετοχή και

Παλαιστινίων— στα γραφεία της ισραηλινής ναυτιλιακής εταιρείας ZIM στον Πειραιά, τα οποία φρουρούσαν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Η ZIM είναι μία από τις μεγαλύτερες ισραηλινές εταιρείες θαλάσσιων μεταφορών, που εφοδιάζει και με όπλα το κράτος-τρομοκράτη. Η διαδήλωση ήταν μέρος μίας παγκόσμιας καμπάνιας μπουκοτάζ και μπλοκαρίσματος Ισραηλινών εταιρειών που συνδέονται με τον πόλεμο, με ειδικό σύνθημα για τις θαλάσσιες μεταφορές «Block the boat».

Στη διαδήλωση κάλεσε η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό Σωματείων και Συλλογικοτήτων και συμμετείχαν με πανό η ΠΙΕΝΕΝ, οι Σύλλογοι δασκάλων «Αριστοτέλης» και «Κώστας Σωτηρίου», ο φοιτητικός σύλλογος Βιολογικού, το ΝΑΡ και η νΚΑ, η Συνέλευση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση και άλλες συλλογικότητες.

Netflix, ο κολοσσός της «οικονομίας της πλατφόρμας»

Γιατί το Netflix αυξάνει τις τιμές των συνδρομών του εκ νέου; Προς τι η στροφή 180 μοιρών της εταιρείας όσον αφορά τον διαμοιρασμό συνδρομών;

Ξεκινώντας από το ειδικό, θα μελετήσουμε γιατί η περίπτωση του γίγαντα που ονομάζεται Netflix είναι ενδεικτική της πορείας ενός υποκλάδου της οικονομίας. Υπάρχει ένα πραγματικό ερώτημα όμως: Πόσο «ειδική» είναι η περίπτωση μιας εταιρείας η οποία δεν είναι απλά η μεγαλύτερη του τομέα της αλλά αποτελεί από μόνη της το 1/6 του όγκου δεδομένων που κατεβάζουμε παγκοσμίως μέσω του Internet; Η Netflix αποτελεί ένα ειδικό οικονομικό μοντέλο εταιρείας, αλλά ταυτόχρονα και χαρακτηριστικό παράδειγμα μέρους της «οικονομίας της πλατφόρμας». Δεν παράγει νέο εμπόρευμα –αν και πλέον η συγκεκριμένη έχει και δικές της παραγωγές πρώτης γραμμής– αλλά παίζει πρωτίστως τον ρόλο του μεσάζοντα μεταξύ ενός εμπορεύματος και του τελικού καταναλωτή. Τον ίδιο ρόλο παίζουν φυσικά πλατφόρμες ευρέσεως εργασίας και υπηρεσίες όπως το Spotify.

Η σχέση αυτή παραλληλίζεται κάποιες φορές με την οικονομική θέση μιας μεσιτικής εταιρείας ή ενός κινηματογράφου, υπάρχουν όμως θεμελιώδεις διαφορές που θα εξετάσουμε. Αφορούν τη σχέση αυτών των εταιρειών με κοινωνικές υποδομές (π.χ. πρόσβαση στο Διαδίκτυο), τη διαπάλη δικαιωμάτων μεταξύ εταιρειών και κατόχων ηλεκτρονικών συσκευών (π.χ. τα κινητά μας τηλέφωνα) και τον έλεγχο που μπορούν να ασκήσουν επί της κατανάλωσης και της αντίληψής μας για την πολιτιστική παραγωγή. Τέλος, θα αναφερθούμε στο γεγονός της βαθύτατης μεταβολής της πολιτιστικής παραγωγής ώστε να προσαρμοστεί στις απαιτήσεις των πλατφορμών μέσω των οποίων διαμοιράζεται.

Αυτές τις μέρες είναι πολύ πιθανό να δούμε μια ταινία ή μια σειρά στη συσκευή μας από το σπίτι, χρησιμοποιώντας μια από τις σχετικές πλατφόρμες. Πώς όμως λειτουργούν; Πώς βγαίνει το κέρδος και τι σημαίνει αυτό για τα πολιτιστικά έργα, τη δημιουργία και την παραγωγή τους, τον τρόπο που τα μοιραζόμαστε ή που τα «καταναλώνουμε»;

Πώς λειτουργεί η οικονομία του streaming Σειρές, ταινίες, κέρδη και έλεγχος

Ανάλυση

Έκτωρ Ξαβιέ Δελαστίκ

Κανείς μας δεν μπορεί να είναι μια οικιακή βιομηχανία, για ένα πολύ απλό λόγο: όσο εξαιρετικό και να είναι κάτι που παράγουμε, η διαδικασία του να το ανα-παράγουμε επ' άπειρον με πιστότητα και χαμηλό κόστος απαιτεί μέσα παραγωγής που βρίσκονται σε αυτή την ιστορική περίοδο μόνο σε αστικά χέρια. Αυτός ο απλός κανόνας –θεμέλιος λίθος της σύγχρονης οικονομίας– καταστρατηγείται κάθε φορά που στέλνουμε ένα άρθρο σε κάποιο άτομο, κάθε φορά που διαμοιραζόμαστε κάτι που δημιουργήσαμε και, ναι, κάθε φορά που παρα-

κολουθούμε μια ταινία στον υπολογιστή ή το κινητό μας.

Όσο το κύριο μέσο διαμοιρασμού μουσικής και εικόνας ήταν υλικό (φίλμ, μαγνητικές κασέτες, βινύλιο, CD), η αναπαραγωγή χρειαζόταν χρόνο, κόπο και ειδικό εξοπλισμό σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Η έλευση του οικονομικά προσβάσιμου προσωπικού υπολογιστή όμως τον μετέτρεψε σε «μικρό μέσο παραγωγής». Στην εποχή της γενικευμένης πρόσβασης στο Διαδίκτυο, ένα ψηφιοποιημένο βιβλίο, μουσικό αρχείο ή βίντεο μπορεί να αναπαραχθεί με απόλυτη πιστότητα με δυο κλικ. Από τις δεκάδες συζητήσεις που ξεκινούν από αυτό το σημείο θα επικεντρωθούμε στην εγγενή και απαραίτητη τάση του καπιταλισμού να αφαιρέσει τα μέσα παραγωγής από τα χέρια των εργαζομένων. Στην καθημερινή μας εμπειρία αυτό σημαίνει μεταφορά ισχύος προς τις εταιρείες που παρέχουν πρόσβαση σε ό,τι καταναλώνουμε.

Ένα ιστορικό παράδειγμα εντοπίζουμε κατά την περίοδο 1970-1980, όταν η πτώση των τιμών οικιακών συσκευών που μπορούσαν να γράψουν βιντεοκασέτες έθεσε σε κίνηση τη διαμάχη μεταξύ VHS και Betamax: διαφορετικές εταιρείες προσπάθησαν να κυριαρχήσουν δημιουργώντας εξοπλισμό που ήταν ασύμβατος με τις συσκευές των ανταγωνιστών τους. Αναλόγως, κονσόλες βιντεοπαιχνιδιών σήμερα κατασκευάζονται ώστε να είναι ασύμβατες με επανεγγραψίμα CD σε μια προσπάθεια να αντιμετωπιστεί η πειρατεία. Τέτοιες λύσεις όμως δεν θα μπορούσαν να εφαρμοστούν σε μεγάλη κλίμακα στους προσωπικούς ηλεκτρονικούς υπολογιστές, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της Microsoft, η οποία το 2015 έδωσε στα Windows 10 το δικαίωμα να απενεργοποιούν ή να διαγράφουν εν αγνοία του χρήστη λογισμικό που θεωρούν πειρατικό.

Πώς όμως λειτουργεί η οικονομία

του streaming; Η αστική αντίληψη γι' αυτή βασίζεται στη (γνωστή στους τραπεζικούς) έννοια της χρεολυσίας. Πρόκειται για τρόπο υπολογισμού των δόσεων αποπληρωμής ενός δανείου, ο οποίος όμως χρησιμοποιείται σε απλοποιημένη μορφή και στον υπολογισμό της μείωσης της αξίας ενός άυλου εμπορεύματος με τον χρόνο, όπως π.χ. μια πατέντα ή τα πνευματικά δικαιώματα μιας ταινίας. Ξεκινά με την προϋπόθεση πως το εμπόρευμα έχει συγκεκριμένη διάρκεια ζωής και υπολογίζει το ποσό της αρχικής αξίας που «χάνεται» σε κάθε χρονικό διάστημα μέχρι τον μηδενισμό. Η διάρκεια αυτή, για την πλειοψηφία του υλικού του Netflix, ορίζεται από την εταιρεία στα τέσσερα χρόνια. Ως εκ τούτου, για κάθε νέα ταινία ή σειρά υπάρχει συγκεκριμένη, προϋπολογισμένη απόσβεση που απαιτείται να κάνει κάθε μήνα, από την πρώτη στιγμή προσβασιμότητας. Ταυτοχρόνως, το κόστος της κάθε σειράς για την πλατφόρμα αποτελείται κυρίως από τα δικαιώματα προβολών που έχει αυτή αγοράσει – αν δεν αποτελεί παραγωγή της ίδιας της εταιρείας – και τις πληρωμές προς ηθοποιούς και ομάδα παραγωγής της ταινίας. Ο συνδυασμός αυτών των στοιχείων καταστά εξηγήσιμες πολλές φαινομενικά ακύρωσης σειρών που έκαναν πολύ καλή – αλλά όχι «αρκετά» καλή για τις αφαιρετικές απαιτήσεις της εταιρείας – αρχή, την παραγωγή εξαιρετικά κακών έργων χαμηλού κόστους ή την απομάκρυνση κλασικών έργων από την πλατφόρμα.

Τι σημαίνει όμως «έσοδα» μιας σειράς σε μια συνδρομητική πλατφόρμα, όταν με μια συνδρομή μπορείτε να δείτε τρεις ή χίλιες δεκατρείς σειρές με την ίδια ευκολία; Καταρχάς, τα έσοδα της Netflix βασίζονται στις ενεργές συνδρομές και τις συνεργασίες της με άλλες εταιρίες. Η συνεχής αύξηση των συνδρομών όμως έχει σαφές «ταβάνι», το οποίο ψήλωσε βραχυπρόθεσμα με την απαγόρευση του να μοιράζονται πολλοί χρήστες τον ίδιο λογαριασμό – πολιτική η οποία εν μέρει εξασφάλισε στην εταιρία μια σχεδόν μονοπωλιακή θέση στον τομέα της. Το φυσικό όριο που ορίζεται από

τον πληθυσμό με θεωρητική πρόσβαση στις υπηρεσίες της έκανε μονόδρομο τη στροφή της προς τη διαφήμιση, υπολογίζοντας σε βάθος χρόνου, σύμφωνα με άρθρο της Standard & Poor's, το 10% του εισοδήματός της να προέρχεται από τη διαφήμιση. Υπηρετώντας αυτή τη στρατηγική, αύξησε τις τιμές των συνδρομών χωρίς διαφημίσεις, ώστε να κατευθύνει τους πελάτες της στις συνδρομές με διαφημίσεις, οι οποίες και αποτέλεσαν το 30% των νέων συνδρομών σύμφωνα με το πρακτορείο Reuters.

66

Κάθε μεγάλη επιτυχία του Netflix νομοτελειακά πιέζει για αφαίρεση άλλων σειρών και έργων από την πλατφόρμα

Καταναλώνω ή καταναλώνομαι;

Ανοίγετε το Youtube για να παρακολουθήσετε μια εκπομπή τρώγοντας. Κάνετε δουλειές του σπιτιού ακούγοντας μουσική που σας προτείνει το Spotify και το βράδυ βλέπετε στο κινητό σας ένα επεισόδιο της σειράς που παρακολουθείτε από το Netflix ή το Amazon Prime για να σας πάρει ο ύπνος. Οι εμπειρίες

αυτές έχουν βασικά κοινά χαρακτηριστικά.

Πρώτον, κάθε μια από τις πλατφόρμες αυτές προτείνει περιεχόμενο το οποίο να ταιριάζει με το προφίλ των ψυχαγωγίας που ήδη έχετε καταναλώσει.

Δεύτερον, αξιολογεί προσωπικά δεδομένα (δικά σας και άλλων), ώστε να σας χωρίσει σε βολικές διαφημιστικές κατηγορίες και να σας προτείνει υλικό που εκτιμά πως θα καταναλώσετε.

Τρίτον, αγοράζει προσωπικά δεδομένα χρηστών ώστε να δημιουργήσει όσο το δυνατόν πιο στοχευμένα τις κατηγορίες χρηστών ανάλογα με τοποθεσία, ηλικία, προτιμήσεις κ.ά., αφενός για πιο στοχευμένες προτάσεις και αφετέρου για πιο στοχευμένες διαφημίσεις.

Τέταρτον και σημαντικότερο, στη συσκευή σας δεν βρίσκεται το αρχείο που βλέπετε ή ακούτε: αυτό συνεχίζει να βρίσκεται σε υποδομές της εταιρείας, η οποία σας νοικιάζει άμεσα (συνδρομή) ή έμμεσα (προσωπικά δεδομένα και διαφήμιση) το δικαίωμα της πρόσβασης σε μια εφήμερη κόπια αυτού.

Η διαφήμιση είναι εύκολο να συνδεθεί με ένα συγκεκριμένο έργο, καθώς προβάλλεται σε μετρήσιμους χρήστες κατά τη διάρκειά του. Η προσπάθεια να αποδοθεί ένα «έσοδο» στις υπόλοιπες περιπτώσεις όμως είναι πολύ πιο νεφελώδης, οπότε θα χρειαστούμε μια μικρή συνδρομή από το μοντέλο του Spotify. Σε αυτή την πλατφόρμα μουσικής, οι πληρωμές προς τους δημιουργούς ενός τραγουδιού είναι ανάλογες του ποσοστού των φορών που ακούστηκε. Με πιο απλά λόγια, αν ένα τραγούδι ξαφνικά γίνει επιτυχία και ακούγεται συνεχώς, θα αποφέρει πολύ περισσότερα χρήματα στους δημιουργούς του, αλλά ταυτόχρονα θα μειώσει «τη μερίδα της πίτας» όλων των υπόλοιπων δημιουργών. Με ανάλογο (εκτιμάται) τρόπο και ίσως με επιπλέον δείκτες επιτυχίας, γίνεται η εκτίμηση των εσόδων κάθε συγκεκριμένης ταινίας ή σειράς από τη Netflix, με νομοτελειακό αποτέλεσμα κάθε μεγάλη επιτυχία να πιέζει για αφαίρεση άλλων σειρών και έργων από την πλατφόρμα, καθώς θεωρούνται «οικονομικά βαρίδια».

Το τελευταίο σημείο στο οποίο συντείνουν όλες αυτές οι οικονομικές αποφάσεις είναι το ζήτημα του ελέγχου: οι πλατφόρμες streaming μπορούν να διαμορφώσουν πολιτιστική ατζέντα, πράγμα που οδήγησε στη θέσπιση ποσόστωσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου 30% του περιεχομένου πρέπει να είναι ευρωπαϊκής παραγωγής. Ταυτόχρονα, η δυνατότητα αφαίρεσης της πρόσβασης σε πολιτιστικό υλικό ανοίγει ιδιαίτερα ανησυχητικές συζητήσεις, όπως π.χ. με την αφαίρεση του μεγαλύτερου μέρους του ρωσόφωνου υλικού από το Netflix στο πλαίσιο του πολέμου δι' αντιπροσώπων στην Ουκρανία. Το 2009, η Amazon είχε δημιουργήσει παγκόσμια κατακραυγή, όταν διέγραψε από τις συσκευές χρηστών αντίτυπα του βιβλίου «1984» του Όργουελ, έχοντας διαπιστώσει προβλήματα με την άδεια πώλησής του. Σήμερα, ανάλογες παρεμβάσεις μπορούν να γίνουν πολύ πιο αθόρυβα. Οι τίτλοι τέλους είναι το αδιέξοδο της ιδιωτικής πρόσβασης στον πολιτισμό.

Η διαδικτυακή ουδετερότητα και ο ρόλος των παρόχων

Η συζήτηση για την οικονομία πλατφόρμας δεν μπορεί να γίνει χωρίς αναφορά στους παρόχους σύνδεσης στο Διαδίκτυο. Πρώτα και κύρια, η ίδια η υλική βάση του τρόπου καταγραφής της κινούμενης εικόνας σημαίνει πως τα αρχεία βίντεο είναι από τα πλέον μεγάλου μεγέθους αρχεία τα οποία διακινούνται μέσω Διαδικτύου.

Στις υπηρεσίες streaming όμως, στη συσκευή μας κατεβαίνει μόνο το μέρος του βίντεο το οποίο παρακολουθούμε εκείνη τη στιγμή και μετά διαγράφεται. Έτσι, μια αργή σύνδεση στο Διαδίκτυο μπορεί να κάνει απολύτως αδύνατη τη χρήση μιας τέτοιας υπηρεσίας. Εδώ βρίσκεται ένα εξαιρετικά σημαντικό πεδίο πολλαπλής αντιπαράθεσης, ενδοεταιρικού ανταγωνισμού, κυβερνήσεων, πολιτών: πρόκειται για τη «δικτυακή ουδετερότητα» (net neutrality). Ο όρος αναφέρεται σε νομοθεσίες οι οποίες επιβάλλουν στους παρόχους σύνδεσης στο Διαδίκτυο να χειρίζονται κάθε δεδομένο ισότιμα, απαγορεύοντας δηλαδή το να καθυστερούν τεχνητά την κίνηση συγκεκριμένων δεδομένων.

Μετά από τεράστια διαμάχη για την κατάργηση της δικτυακής ουδετερότητας στις ΗΠΑ, είναι πολύ λίγες οι χώρες που συνεχίζουν να ακολουθούν αυτόν τον κανόνα, με αποτέλεσμα οι πάροχοι να μπορούν να πωλούν προνομιακή μεταχείριση σε βάρος των υπόλοιπων χρηστών. Ή, αντιστρόφως, μπορούν να εκβιάσουν οικονομικά εταιρίες με μετάθεσή τους στην «αργή λωρίδα». Αυτό ήταν το περιεχόμενο διαμάχης μεταξύ Netflix και παρόχων δικτύου στις ΗΠΑ, με κατηγορίες για πρακτικές εκβιασμού μέσω της μείωσης της ταχύτητας και τους παρόχους να αντιτείνουν πως το 1% των χρηστών (κυρίως καταναλωτών βίντεο) αποτελεί το 40% της οικιακής δικτυακής κίνησης, οπότε η εταιρεία οφείλει να πληρώσει ανάλογα για την αναβάθμιση του δικτύου.

NAP:
Συνάντηση
με τον πρόεδρο
των Ελλήνων
Ρομά Βασίλη
Πάντζο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ με τον πρόεδρο της Πανελλαδικής Συνομοσπονδίας Ελλήνων Ρομά «Ελλάν Πασσέ», Βασίλη Πάντζο, είχε την Τρίτη 19/12 αντιπροσωπεία του NAP. Η συνάντηση έγινε στα γραφεία της οργάνωσης και από πλευράς NAP συμμετείχαν ο Παύλος Αντωνόπουλος, η Μαρία Μπικιάκη, η Γεωργία Νίκα και ο Θοδωρής Συμεωνίδης. Ο Βασίλης Πάντζος αναφέρθηκε αναλυτικά στην πολιτιστική κληρονομιά, τις διαχρονικές διώξεις των Ρομά, τη στοχοποίησή τους από την ακροδεξιά και όχι μόνο, την προσπάθεια συνδικαλιστικής οργάνωσης και στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν από κυβερνήσεις και πολιτεία. Παράλληλα, επισήμανε και τις πρόσφατες δολοφονίες των Ρομά, Σαμπάνη, Φραγκούλη και Μιχαλόπουλου από την αστυνομία. Από την αντιπροσωπεία του NAP τονίστηκε, μεταξύ άλλων, η προσέγγιση για τις αιτίες και τους υπεύθυνους και τους φορείς ρατσιστικών πολιτικών και διακρίσεων σε βάρος των Ρομά, τονίστηκε η συμπαράσταση στον αγώνα τους και παρουσιάστηκαν οι θέσεις της οργάνωσης για την εξάλειψη των διακρίσεων και την υποστήριξη των δικαιωμάτων τους. Η συνάντηση έγινε σε θετικό κλίμα και συμφωνήθηκε από κοινού η συνέχιση των επαφών για την ανάδειξη των προβλημάτων και των διεκδικήσεων των Ρομά, κόντρα στον ρατσισμό και τις διακρίσεις εις βάρος τους.

Πετράλωνα:
Δυναμική
απάντηση στην
έξωση αναπηρικής
οικογένειας

ΜΑΖΙΚΗ ήταν, το απόγευμα της Τρίτης 19/12, η απάντηση των κατοίκων των Πετραλώνων και φορέων της περιοχής στην έξωση φτωχής οικογένειας στα Πετράλωνα. Όπως είναι γνωστό, λίγες ώρες νωρίτερα, πάνοπλοι άνδρες των ΜΑΤ πέταξαν χριστουγεννιάτικα έξω από το σπίτι τους μια ανάπηρη 74χρονη μάνα και τον 58χρονο γιο της με κινητικά προβλήματα, χτυπώντας τους αλληλέγγυους που είχαν συγκεντρωθεί για να αποτρέψουν την έξωση. Οι διαδηλωτές απαίτησαν η οικογένεια να επιστρέψει στο σπίτι μέχρι την εκδίκαση των αιτημάτων της. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν σωματεία εργαζομένων, σύλλογοι φοιτητών, η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Αναπήρων, η Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου, η Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα, η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή για την Αθήνα, η Ανυπότακτη Αττική, ο Διαρκής Αγώνας και το ΠΑΜΕ.

**Γιορτές στην Αθήνα
και στη Λέσχη
Αναιρέσεις!**

ΑΝ ΜΕΙΝΕΤΕ στην πόλη τις γιορτινές μέρες, περάστε οπωσδήποτε από την Λέσχη των Αναιρέσεων (Φερών 3, Βικτώρια), σας περιμένει πλούσιο πρόγραμμα εκδηλώσεων. Σήμερα, Σάββατο 23/12, στις 8 μ.μ., διοργανώνεται βραδιά επιτραπέζιων παιχνιδιών. Για την Κυριακή 24/12, «κυκλώστε» από τώρα το Christmas Eve πάρτι, το οποίο θα ξεκινήσει στις 11 μ.μ. Τέλος, την Τετάρτη 27/12 στις 7.30 μ.μ. θα γίνει Stand Up Comedy Show...

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ;
ΟΙ 9 ΛΩΡΙΔΕΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ
ΜΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ
ΣΥΛΛΑΒΗ ΤΗΣ ΦΡΑΣΗΣ
«ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ»!

Με ένα ...κλικ

ΑΠΩΛΕΙΑ

► Οι οργανώσεις βάσης των ανατολικών συνοικιών της Αθήνας του NAP και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους φίλους του Παύλου Αδαλάκη, πατέρα του συντρόφου μας Οδυσσέα, που πέθανε στις 17/12. Η πολιτική κηδεία έγινε στις 20/12 στο νεκροταφείο της Καισαριανής.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

► Κυκλοφόρησε το 16^ο τεύχος του περιοδικού *Τετράδια Μαρξισμού*, με αφιέρωμα στην περιβαλλοντική κρίση, ένα μεγάλο φάκελο για τον πόλεμο και πολλά ακόμα ενδιαφέροντα άρθρα. Το πολύ καλό μαρξιστικό περιοδικό επιτέλους ξανά κοντά μας. Το βρίσκεται στα βιβλιοπωλεία ή από μέλη της Συντακτικής Επιτροπής.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ: ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΑΡΤΙ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

► Το τελευταίο της μεγάλο πάρτι για το 2023 διοργανώνει το Σάββατο 23/12 στις 10 μ.μ. η *Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης* (Ελευθερίου Βενιζέλου 12). Οι Dj Sandy και η Dj Naria θα αναλάβουν το ταξίδι στους ήχους της εποχής του '80.

ΛΑΜΠΗΔΑΝΑ: ΜΠΑΖΑΡ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

► Την Κυριακή 24/12, από τις 4 μ.μ. έως και τις 9 μ.μ., θα πραγματοποιηθεί στον χώρο του Κοινωνικού Πολιτιστικού Κέντρου Βύρωνος (Λαμπηδόνα, άσος Αγίας Τριάδας) μπαζάρ ρούχων και αξεσουάρ με ελεύθερη συνεισφορά για την οικονομική ενίσχυση των δράσεων της φεμινιστικής ομάδας *Σπίτι για την Ενδυνάμωση και τη Χειραφέτηση*.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΚΥΠΡΙΩΤΗ

► Στη μνήμη του Μιχάλη Κυπριώτη, η οικογένειά του προσφέρει το ποσό των 150 ευρώ για την ενίσχυση του *Prin*. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Μην ξεχάσετε το δώρο σας στο Prin!

Το Prin συνεχίζει να σας έχει ανάγκη! Στηρίξτε το με μια ενίσχυση, γραφτείτε νέοι συνδρομητές ή ανανεώστε τη συνδρομή σας. Η δέμηνη συνδρομή είναι 12 ευρώ, η εξάμηνη 50 ευρώ (35 για νέους/ες) και η ετήσια 100 ευρώ (70 για νέους/ες). Η εφημερίδα θα έρχεται ηλεκτρονικά την ημέρα της εκτύπωσης. Η καταβολή των χρημάτων μπορεί να γίνει στα μέλη της Συντακτικής Επιτροπής ή με κατάθεση στον λογαριασμό Alpha Bank 260002002006023 (IBAN: GR1801402600260002002006023). Στείλτε και e-mail στο prin@otenet.gr.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού το Prin παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση **Ο Γλάρος του Άντον Τσέκωφ**, με ένα κανονικό εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!

Παραστάσεις: Παρασκευή-Σάββατο στις 9 μ.μ. και Κυριακή στις 8 μ.μ. Θέατρο Άττις - Νέος Χώρος (Λεωνίδου 12, Μεταξουργείο).

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2103225207
Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις από Παρασκευή 22/12. Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση, η ενημέρωση του ταμείου και η επίδειξη του κουπονιού στην είσοδο

Την ανάγκη ενός βαθύτερου και ουσιαστικού διαλόγου του κόσμου της μαχόμενης Αριστεράς, που θα οδηγήσει σε μια στρατηγική τομή και αντίστοιχη προγραμματική, πολιτική και οργανωτική συγκρότηση ανέδειξε η επιτυχημένη εκδήλωση παρουσίασης των Θέσεων της Πολιτικής Επιτροπής για το 5^ο Συνέδριο του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, το Σάββατο 16 Δεκεμβρίου στη Νομική σχολή στην Αθήνα. Σε ένα γεμάτο αμφιθέατρο, με παρούσες όλες τις γενιές μελών του ΝΑΡ και της νΚΑ, αλλά και ανένταχτο δυναμικό, ξεκίνησε η διαδικασία για το συνέδριο, που θα διεξαχθεί στις 1-3 Μάρτη στην Αθήνα. Μαζική ήταν και η διακίνηση της έκδοσης των Θέσεων. Η εκδήλωση ήταν αφιερωμένη στον αξέχαστο σύντροφο Γιάννη Σεφερλή από την Οργάνωση Ηλείας του ΝΑΡ που έφυγε από τη ζωή στις 14/12.

Πρώτος εισηγητής ο Σπύρος Ρούμπας, μέλος της ΠΕ του ΝΑΡ και του ΚΣ της νΚΑ, ο οποίος παρουσίασε τα πρώτα κεφάλαια των Θέσεων για τις εξελίξεις στον καπιταλισμό. «Το συνέδριό μας διεξάγεται σε μία περίοδο η οποία χαρακτηρίζεται από το επικίνδυνο δολοφονικό “κοκτέιλ” αντεργατικής, αντιδραστικής, ολοκληρωτικής καπιταλιστικής επιδρομής σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Για ακόμη μια φορά βρισκόμαστε μπροστά σε μία δομική και πολύπλευρη κρίση του σύγχρονου ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Έχουμε εισέλθει για τα καλά σε μια πρωτοφανέρωτη περίοδο όπου εκτοξεύονται η ένταση και η έκταση της εκμετάλλευσης, καθώς και όλες οι αντιθέσεις του καπιταλισμού, σε μια σημαντική καμπή η οποία γίνεται αφετηρία μιας σειράς εξελίξεων σε όλα τα επίπεδα», τόνισε.

«Τα σύννεφα τεράστιων κινδύνων – πολιτικών, κοινωνικών και πολεμικών σφαγείων – για τους λαούς όλο και πυκνώνουν. Καθώς ο καπιταλιστικός κόσμος πολώνεται σε έναν θανάσιμο ανταγωνισμό, το ζήτημα της πολιτικής ανεξαρτησίας από την αστική πολιτική και τα καπιταλιστικά μπλοκ αναδεικνύεται σε κομβικό ζήτημα για το εργατικό κίνημα, την αντικαπιταλιστική Αριστερά και τις δυνάμεις της κομμουνιστικής απελευθέρωσης», υπογράμμισε ο Σ. Ρούμπας.

Στη συνέχεια μίλησε ο Δημήτρης Γκόβας, μέλος της ΠΕ του ΝΑΡ, παρουσιάζοντας τα ζητήματα που απασχολούν τις θέσεις σχετικά με την ανάπτυξη της εργατικής πολιτικής, τη σύνδεση του σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος με την τακτική και την ανάγκη για μια ποιοτική τομή σε όλα τα πεδία, με κλειδί μια νέα οργάνωση της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. «Η κοινωνία και πρώτα απ’ όλα ο κόσμος της δουλειάς χρειάζεται ένα πολιτικό σχέδιο νέας κομμουνιστικής ελπίδας και επαναστατικής προοπτικής. Αυτό είναι το βασικό στοιχείο που απασχολεί τη συζήτηση για το συνέδριό μας», τόνισε. «Θεμελιακή άποψη των Θέσεων είναι ότι σήμερα απαιτείται να πρωτοστατήσουμε στην άμεση συσπείρωση και συγκρότηση των δυνάμεων που θέλουν να ενταχθούν σε μια σύγχρονη οργάνωση της κομμου-

5^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΑΡ

Έναρξη μιας ουσιαστικής διαδικασίας

► Εκδήλωση παρουσίασης των Θέσεων της ΠΕ, για ένα πολιτικό σχέδιο νέας κομμουνιστικής ελπίδας κι επαναστατικής προοπτικής

νιστικής απελευθέρωσης. Μια οργάνωση που θα συμβάλει στην ανάπτυξη εργατικής πολιτικής και κομμουνιστικής απελευθερωτικής λογικής μέσα στην εργατική τάξη και στα σύμμαχα στρώματα, που θα αντλεί την ποιότητά της από το παρόν, το μέλλον και τη δυναμική της ταξικής πάλης στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό». Και συνέχισε: «Η πορεία και διαδικασία για συγκρότηση σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και οργάνωσης κομμουνιστικής απελευθέρωσης δεν μπορεί παρά να συνδέεται και να αναπτύσσεται σε διαλεκτική σχέση με την οικοδόμηση αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου, την ανάπτυξη ευρύτερου ρεύματος θεωρίας και πρακτικής του νέου εργατικού κινήματος, και την προώθηση της ταξικής κίνησης εργατικής χειραφέτησης. Με βήματα για έναν ισχυ-

ρό και πολιτικά επικίνδυνο πόλο-μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, με διαμόρφωση και σημαντική ενίσχυση των μετωπικών συσπειρώσεων και κινήσεων σε κλάδους εργαζομένων, σε πόλεις και περιφέρειες, σε σχολές και μέτωπα πάλης, για μια νέα πνοή και ανάπτυξη της αντικαπιταλιστικής πάλης σε όλα τα πεδία της ταξικής σύγκρουσης. Σήμερα ως ΝΑΡ επιχειρούμε να αναμετρηθούμε με την πρόκληση να πατήσουμε πάνω στα πιο ισχυρά στοιχεία συγκρότησής μας και στις κατακτήσεις μας, να αφήσουμε πίσω μας τις παθογένειες που κουβαλάμε και να δώσουμε τη σκυτάλη σε μια νέα κομμουνιστική οργάνωση μαζί με συντρόφους και συντρόφισσες εκτός του ΝΑΡ, κάνοντας μια τομή και με τον ίδιο μας τον εαυτό. Αυτό είναι το επόμενο βήμα για το οποίο μιλάμε και στο σύνθη-

μα των Θέσεων και του συνεδρίου μας. Ένα καθοριστικό βήμα για τη δημιουργία μιας ανώτερου χαρακτήρα κομμουνιστικής οργάνωσης που θα υπερβαίνει το ΝΑΡ και τη νΚΑ και θα συμβάλει στην προσέγγιση του στόχου για ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης».

Στη συνέχεια, τον λόγο πήρε η Γιώτα Ιωαννίδου, μέλος του γραφείου της Οργάνωσης Αττικής του ΝΑΡ. «Δεν είναι ουτοπικό να πιστεύεις ότι είναι δυνατόν και αναγκαίο να υπάρξει μια κοινωνία ελεύθερη και να καλείς σε αγώνα για να τη φέρεις πιο κοντά. Ουτοπικό είναι να πιστεύεις ότι αυτή θα έρθει χωρίς τη συλλογική, επαναστατική δράση μόνο επειδή το επιθυμείς ή το διατυπώνεις. Και προφανώς δεν θέλουμε να κλείσουμε μια συζήτηση εισηγμένων συμπερασμάτων. Το ζήτημα είναι να συνειδητοποιήσουμε την προωθητική και κινητήρια δύναμη των ερωτημάτων και όχι να τα κλείσουμε με βιασμένες απαντήσεις. Η Αριστερά πρέπει να κάνει το αδύνατο δυνατό!»

«Υπογραμμίζουμε δύο καθοριστικά χαρακτηριστικά της πρότασής μας που είναι σε διαλεκτική σύνδεση. Επιδιώκουμε να χτίσουμε ρεύμα με θετικό κομμουνιστικό πρόταγμα, στα λόγια και στην πράξη, για την επαναστατική κοινωνική αλλαγή και την αποτελεσματική αναμέτρηση με την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αυτό καθορίζει όλη μας τη σκέψη και τη δράση για το πρόγραμμα, το κόμμα, το μέτωπο, το νέο εργατικό κίνημα και για αυτό υποστηρίζουμε και αναπτύσσουμε την πλήρη ανεξαρτησία από την αστική πολιτική. Αλλά και επειδή επιδιώκουμε την ανεξαρτησία μας από την αστική πολιτική μπορούμε να υπηρετήσουμε την επαναστατική μας στρατηγική και τακτική», είπε η Γ. Ιωαννίδου. Μας λένε σύντροφοι/σες άλλων ρευμάτων, πολλές φορές καλοπροαίρετα: «Πώς μπορείτε να προχωρήσετε σε αυτό; Δε βλέπετε τι γίνεται γύρω σας; Για να αναπτυχθεί αυτή η προσπάθεια πρέπει πρώτα να συμφωνήσουμε στην ειλικρινή τοποθέτηση του ζητήματος. Δεν συμφωνούμε ότι η αριστερά τα λέει αυτά ή πολύ περισσότερο ότι τα κάνει, αλλά ο κόσμος δεν ακολουθεί. Πολλές φορές η θεωρία δεν συναντά την πράξη, ή όταν συναντιούνται δεν αναγνωρίζονται, ίσως να ακούγονται σε κάποια συνέδρια ή διαλέξεις σαν κατεύθυνση ή ανάγκη. Δεν αποτελούν όμως μέρος της καθημερινής συζήτησης. Δεν τα αναγνωρίζει κάποιος στην καθημερινή πράξη».

Μετά τις εισηγήσεις ακολούθησαν παρεμβάσεις για πλευρές των Θέσεων αλλά και της πολιτικής παρέμβασης της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Πρώτα βήματα στην οικονομική εξόρμηση

Ελπιδοφόρα ξεκίνησε η τρίμηνη οικονομική εξόρμηση του ΝΑΡ, από την 1η Δεκέμβρη έως το τέλος Φλεβάρη. Συγκεκριμένα, μέχρι τις 20 Δεκέμβρη το ΝΑΡ είχε καλύψει το 19,7% του πλάνου και η νΚΑ το 18%. Πρόκειται για ποσοστά που δείχνουν δυνατότητες, αλλά και μια κάποια καθυστέρηση στη δυναμική εκκίνηση. Όπως υπογραμμίζεται από την Οικονομική Επιτροπή του ΝΑΡ ο στόχος είναι αναγκαίο να πιαστεί, καθώς καλύπτει συγκεκριμένες ανάγκες, τόσο όσον αφορά την εξόφληση χρεών όσο και για τη δημιουργία όρων για αναβαθμισμένη παρέμβαση το επόμενο διάστημα. Το κρίσιμο ζητούμενο είναι το πόσο μακριά θα φτάσει το κάλεσμα της οικονομικής ενίσχυσης, το πόσα μέλη και φίλοι του ΝΑΡ θα συμβάλλουν ενεργά σε αυτή, καθώς σύμφωνα με την πρώτη εικόνα η ανταπόκριση είναι μεγάλη από φίλους/ες και συναγωνιστές/στριες.

Πώς μπορεί κάποιος/α να ενισχύσει οικονομικά το ΝΑΡ; Με κουπόνια οικονομικής ενίσχυσης που κυκλοφορούν. Επίσης, ενισχύσεις και προσφορές μπορούν να κατατίθενται στο όνομα Μαρξιστικό Πολιτιστικό Εργαστήρι στους λογαριασμούς: Εθνικής Τράπεζας με IBAN: GR6301101510000015100178175 και Τράπεζας Πειραιώς με IBAN: GR6301710240006024151313688.

▼ Ανάγκη του κεφαλαίου

Η επείγουσα παροχή άδειας διαμονής ορισμένου χρόνου, συνδεδεμένη πάντα με την εργασία των μεταναστών, δεν είναι μόνο ή κυρίως ελληνική υπόθεση. Ήδη από τον Δεκέμβριο του 2022 η συζήτηση αυτή άνοιξε στη Γαλλία, όπου ο υπουργός Εργασίας Ντουσό μιλούσε για αναγκαίες μεταρρυθμίσεις «με ρεαλισμό και πραγματισμό» πάνω στις ανάγκες της γαλλικής οικονομίας. Στη Γερμανία, η εργασία μη γερμανών εργατών χαρακτηρίστηκε στις αρχές του 2023 εξαιρετικά αναγκαία προκειμένου να μην εκδηλωθεί η λεγόμενη συνταξιοδοτική κρίση. Η Ισπανία μείωσε τους περιορισμούς που αφορούσαν την εργασία ακόμα και των φοιτητών, καθώς και γενικότερα ξένων εργατών για τη γεωργική παραγωγή αλλά και τον τομέα των υπηρεσιών (κυρίως των λεγόμενων επαγγελματιών φροντίδας, δηλαδή οικιακή, βρεφονηπιακή και ηλικιωμένων). Στη Βρετανία τα ίδια, ιδιαίτερα μετά τα αδιέξοδα που προέκυψαν από το Brexit και την έξοδο δεκάδων χιλιάδων ξένων εργατών από τη χώρα.

Η μετανάστευση αποτελεί δομικό στοιχείο του καπιταλισμού γενικά, του σημερινού σταδίου ανάπτυξης και κρίσης του ειδικότερα. Είναι σύμφυτη με τους όρους οργάνωσης της παγκόσμιας αγοράς. Είναι αποτέλεσμα της ανάπτυξης της μέσα από την παγίωση της εισβολής του κεφαλαίου σε περιφερειακές χώρες, τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και τους περιφερειακούς ή μεγαλύτερης κλίμακας πολέμους που διεξάγουν ή υποκινούν. Ο σύγχρονος ολοκληρωτικός καπιταλισμός μαζί δεν κάνει (δολοφονίες προσφύγων μαζικά στις θάλασσες ή στα σύνορα και για πολιτικούς λόγους) και χώρια δεν μπορεί (άδεια για εργασία και εκμετάλλευση για να μην οξυνθούν τα οικονομικά αδιέξοδα των κρατών) με τα αποτελέσματα της ίδιας της πολιτικής του.

Η πάλη για την κομμουνιστική χειραφέτηση όλων των εργατών, ανεξάρτητα από έθνος ή φυλή, αναγνωρίζει αυτή τη διάσταση του αγώνα υπέρ των μεταναστών ως αγώνα ουσιαστικά ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης, απορρίπτοντας από θέση αρχής τους περιορισμούς για τους μετανάστες εργάτες. Από αυτή την αφετηρία αντιμετωπίζει και τους νόμους του αστικού κράτους, όπως ο σημερινός της κυβέρνησης της ΝΔ.

Νίκος Πελεκούδας

Μετανάστες, όμηροι εργοδοτών και ρατσιστικών πολιτικών

Η νομοθετική παρέμβαση της ΝΔ για τις ειδικές άδειες διαμονής για μια τριετία προφανώς και δεν αποτελεί οποιουδήποτε τύπου «νομιμοποίηση» των μεταναστών, όπως διατείνεται η κοινοβουλευτική και μη ακροδεξιά, αλλά και οι εσωκομματικές αμφισβητήσεις τύπου Σαμαρά. Είναι ένας νόμος ο οποίος και με βάση τις τοποθετήσεις των κυβερνητικών στελεχών είναι πλήρως εναρμονισμένος με τις διεθνείς πρακτικές του κεφαλαίου αλλά και πιο ειδικά των κατευθύνσεων της ΕΕ εδώ και τριάντα χρόνια. Ήδη από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, στο σχετικό Σύμφωνο για τη Μετανάστευση, αναφέρεται ρητά ότι οι νομιμοποιήσεις πρέπει να εξυπηρετούν τις ανάγκες της αγοράς των κρατών-μελών, αλλά και της ΕΕ ως συνόλου. Η αγορά και οι ανάγκες της είναι το κρι-

τήριο και όχι οι λεγόμενοι ανθρωπιστικοί λόγοι, για τους οποίους έχουν χυθεί ωκεανοί κροκοδείλιων δακρύων.

Η κίνηση της ΝΔ αποτελεί επιλογή επείγουσας αντιμετώπισης αδιεξόδων του ελληνικού καπιταλισμού, ιδιαίτερα στον αγροτικό τομέα, όπου ο Καιρίδης μίλησε ακόμα και για απώλεια 1 δισ. ευρώ από το ενδεχόμενο μη συγκομιδής της ελιάς. Αποτελεί ένα όπλο τους προκειμένου να καταγράψουν τη λεγόμενη «παράνομη» μετανάστευση, στην οποία το ίδιο το κράτος ωθεί διαχρονικά, ενώ δυνατότητα δουλειάς θα έχουν όσοι μετανάστες φέρουν κάποια προσφορά εργασίας. Δηλαδή τα αφεντικά στην πόλη και τον αγρό θα είναι οι τελικοί κριτές του αν και ποιος μετανάστης θα πάρει την άδεια διαμονής. Κοινώς, με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Επίσης, όπως αναφέρεται και στην ίδια την τροπολογία, είναι μια επιλογή που

πάει μαζί με την πολιτική της αυστηρής φύλαξης των συνόρων, επιχειρώντας να διατηρήσει η κυβέρνηση όχι μόνο τις κοινωνικές της συμμαχίες με το αγροτικό κεφάλαιο που επείγεται για εργατικά χέρια αλλά και με το ακροδεξιό ακροατήριό της. Σε απλά ελληνικά, αν θέλετε να συνεχίσουμε να πνίγουμε και να σκοτώνουμε στον Έβρο πρόσφυγες, τότε δεχτείτε και τις ειδικές άδειες διαμονής.

Μια σύγχρονη κομμουνιστική απελευθερωτική πολιτική προφανώς και δεν αναστέλλει την πάλη της ενάντια στις αντιμεταναστευτικές ακροδεξιές αντιλήψεις. Υπογραμμίζει ότι αυτές παραμένουν επιζήμιες και εγκληματικές για τον κόσμο της εργασίας συνολικά, επιχειρώντας να τον διατηρήσει διχασμένο και υποταγμένο στη στρατηγική του κεφαλαίου. Αντιλήψεις που θέλουν να διατηρήσουν σε καθεστώς

Η νομοθετική παρέμβαση της ΝΔ για τις ειδικές άδειες διαμονής για μια τριετία είναι πλήρως εναρμονισμένη με τις διεθνείς πρακτικές του κεφαλαίου αλλά, πιο ειδικά, με τις κατευθύνσεις της ΕΕ εδώ και τριάντα χρόνια

Ελλάδα, είτε εργάζονται είτε όχι. Να σταματήσει η ομηρία των αδειών διαμονής με το σταγονόμετρο και με τελικό κριτήριο τα αφεντικά. Η οικονομική αφαίμαξη μέσα από έναν απίστευτο κυκεώνα παραβόλων και προστίμων. Να αναγνωριστούν όλα τα κοινωνικά, πολιτικά και δημοκρατικά δικαιώματα. Να έχουν όλοι οι μετανάστες ισότιμη και χωρίς όρους πρόσβαση στην εκπαίδευση και την υγεία. Να κλείσουν όλων των τύπων οι φυλακές, όπως και αν έχουν ονομαστεί (κέντρα υποδοχής, camp κ.λπ.), και να δοθεί άμεσα στέγη σε όλους τους μετανάστες και πρόσφυγες που βρέθηκαν στη χώρα ως αποτέλεσμα της δολοφονικής πολιτικής του κεφαλαίου, μαζί και του ελληνικού.

Η εργατική, μεταναστευτική, πολιτική πρόταση αντιπαλεύει την ΕΕ και όλη τη νομική «φυλακή» της για τους μετανάστες. Για την αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από αυτήν και τη διάλυσή της. Το τριαντάχρονο αντιμεταναστευτικό κεκτημένο της ΕΕ είναι όπλο στα χέρια του ελληνικού κράτους, το οποίο έχει χρησιμοποιήσει αρκετές φορές και στο παρελθόν, όπως στις παραμονές των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 αλλά και αργότερα, όταν χρειαζόταν φτηνή και άμεση εργασία. Για τη διάλυση όλων των ιμπεριαλιστικών οργανισμών και την έξοδο της Ελλάδας από αυτούς, για ψωμί, ειρήνη και δουλειά. Η μάχη για τη θέση των μεταναστών ισότιμα στη ζωή και την εργασία είναι μια από τις πλέον ουσιαστικές πλευρές της αντιπολεμικής και αντιιμπεριαλιστικής πάλης του εργατικού κινήματος.

Αποκαλύπτει την τρομοϋστερία για τους μετανάστες και πρόσφυγες που «κατακλύζουν» τις δυτικές κοινωνίες και αλλάζουν την πληθυσμιακή σύνθεση. Το καπιταλιστικό κράτος διατηρεί και ανανεώνει την «εθνική ταυτότητα», ενσωματώνοντας και καταπατώντας δικαιώματα και ταυτότητες μεταναστευτικών πληθυσμών δεκαετίες ολόκληρες. Αυτός ο τρομοκρατικός λόγος από τα άκρα δεξιά εξυπηρετεί τις κεντρικές κρατικές πολιτικές στην καλλιέργεια μια σοβινιστικής συνείδησης. Εξάλλου δεν είναι αλήθεια: 80% της παγκόσμιας μετανάστευσης, σύμφωνα με τον ΟΗΕ, κατευθύνεται στις γειτονικές χώρες.

Αναγκαία είναι η ένταξη των μεταναστών στα συνδικάτα και τα σωματεία. Η πάλη για ένα νέο εργατικό κίνημα έχει ως όρο ύπαρξής της τη θέση στην πρώτη γραμμή των πλέον καταπιεσμένων τμημάτων της εργατικής τάξης. Η κοινή πάλη Ελλήνων και αλλοδαπών εργατών, επιχειρώντας να ολοκληρώσει τα κουτσουρεμένα δικαιώματα των δεύτερων, θέτει ταυτόχρονα σε διαφορετική βάση το περιεχόμενο και τον ορίζοντα των διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος συνολικού, με στόχο να πάρουν οι εργαζόμενοι την τύχη των κοινωνιών στα χέρια τους. Δεν είναι ζήτημα ανθρωπισμού ή απλά αλληλεγγύης ή μόνο δημοκρατίας η συντριβή όλων των αντιμεταναστευτικών δεσμών με τα οποία τυλίγει το κεφάλαιο όλους τους εργαζόμενους. Είναι όρος υπέρβασης και τσακίσματος του κεφαλαίου, του αστικού κράτους και των συμμάχων του διεθνώς.

Γιώργος Μουμούρης

Κίνηση ανάγκης του συστήματος, μετά από πολύχρονη ρατσιστική βία

Κομμένη και ραμμένη στα μέτρα και τις ανάγκες των επιχειρήσεων—από τον αγροτικό τομέα και τη βιομηχανία μέχρι την εστίαση και τον τουρισμό—είναι η ρύθμιση Καιρίδη για τη νομιμοποίηση χιλιάδων μεταναστών που ζουν πάνω από τρία χρόνια στην Ελλάδα. Πάνω από μια δεκαετία εξευτελιστικών αμοιβών, άθλιων συνθηκών διαβίωσης, παρανομίας και κυνηγητού από τις αρχές και αδυναμίας οικογενειακής επανένωσης, είχαν ως αποτέλεσμα τα τελευταία χρόνια χιλιάδες μετανάστες εργάτες να φύγουν από την Ελλάδα προς χώρες της δυτικής Ευρώπης. Έτσι, κατά την αναθέρμανση της οικονομίας μετά την κρίση και την πανδημία, οι επιχειρηματίες βρέθηκαν ενώπιον γιγαντιαίων ελλείψεων προσωπικού. Είναι ενδεικτικό ότι για τη διετία 2023-2024 στο υπουργείο Εργασίας έχουν φτάσει αιτήματα για 379.165 μετακλήσεις εργατών από το εξωτερικό.

Η ρύθμιση Καιρίδη εξασφαλίζει σε χιλιάδες εργάτες νομική αναγνώριση, ορατότητα, δικαίωμα να ταξιδέψουν στο εξωτερικό, να γλιτώσουν από τις «επιχειρήσεις σκούπα». Από αυτή την άποψη, αποτελεί μεγάλη ανακούφιση για μεγάλο μέρος του πιο σκληρά εκμεταλλευόμενου κομματιού της εργατικής τάξης. Ανακούφιση που «ροκανίζεται» όμως από τη σύνδεση της νομικής αναγνώρισης με την εργασία (οι μετανάστες θα έχουν χαρτιά αν και εφόσον εργάζονται), το «τσουχτερό» παράβολο των 316 ευρώ που θα πρέπει να καταβάλουν, την απαγόρευση της οικο-

γενειακής επανένωσης (παρέχεται μόνο αναγνώριση σε συζύγους και τέκνα). Ερώτημα παραμένει το τι θα γίνει με τους χιλιάδες ανθρώπους που κρατούνται στην Αμυγδαλέζα και τα άλλα κολαστήρια επειδή δεν διέθεταν νομιμοποιητικά έγγραφα: πρέπει άμεσα να αφεθούν ελεύθεροι για να διεκδικήσουν νομική κατοχύρωση.

Αν και μερική και ελλιπής, η τροπολογία Καιρίδη ξεσήκωσε σύσσωμο τον ακροδεξιό εσμό, αποδεικνύοντας ότι η κυβέρνηση αλλά και ευρύτερα το ελληνικό κράτος έχει αυτοπαγιδευτεί στην ίδια του την αντιμεταναστευτική πολιτική. Το δόγμα «κάντε τους τον βίο αβίωτο» άδειασε τη χώρα από πολύτιμα για το κεφάλαιο εργατικά χέρια, αλλά ταυτόχρονα δημιούργησε ένα σκληρό και ανελαστικό ιδεολογικοπολιτικό πλαίσιο που δεν σπκώνει καμία τροποποίηση. Τώρα που το κεφάλαιο χρειάζεται εργάτες, προσκρούει στο ίδιο του το φρικιαστικό οικοδόμημα, που απέναντι στους μετανάστες προτάσσει μόνο τείχη και pushbacks. Γι' αυτό και αναγνωρίζοντας τους μετανάστες μόνο ως εργατικά χέρια και όχι ως ανθρώπους με πλήρη και ίσα δικαιώματα, η τροπολογία Καιρίδη σύντομα θα αποδειχτεί ανεπαρκής να συγκρατήσει το κύμα φυγής μεταναστών από την Ελλάδα: Διαθέτοντας νόμιμα έγγραφα, ακόμα περισσότεροι μετανάστες πιθανότατα θα εγκαταλείψουν την Ελλάδα. Η νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς αστερίσκους πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα για το εργατικό κίνημα.

Νέο εργατικό κίνημα για να σπάσουν τα δεσμά των μεταναστών

>>>>>

τρόμου όποιους μετανάστες πάρουν την άδεια διαμονής, να μην γίνουν πιο απαιτητικοί για τη ζωή και την εργασία τους, να μην επιχειρήσουν να συνδεθούν αγωνιστικά με το εργατικό κίνημα. Η ακροδεξιά μπορεί τακτικά να διαφοροποιείται από τις κεντρικές κρατικές πολιτικές. Πιέζοντας όμως σε ρατσιστική κατεύθυνση, εξυπηρετεί το κεφάλαιο, διατηρεί το δικό της πολιτικό κοινό, πιέζει για το κουτσούρεμα των δικαιωμάτων των μεταναστών εργατών.

Κυρίως όμως αντιμάχεται τη νομοθετική ρύθμιση και παλεύει για την παροχή δικαιωμάτων χωρίς περιορισμούς στους μετανάστες, όχι σε σύνδεση με το αν δουλεύουν. Μάχεται για σύνορα ανοιχτά, για να σταματήσουν τα κρατικά εγκλήματα σε σύνορα και Αιγαίο. Η πάλη της συνδέεται με την αναγκαία αντιπολεμική, αντιιμπεριαλιστική και αντιμεταναστευτική μάχη, σε συνδυασμό με την επίλυση αναγκαίων δημοκρατικών δικαιωμάτων που το κεφάλαιο και το αστικό κράτος αρνείται στους μετανάστες. Η πλήρης ένταξη των μεταναστών στην κοινωνική, πολιτική και οικονομική ζωή, με κριτήριο και τη δική τους θέληση, είναι ζήτημα που αφορά τον πυρήνα της διαμόρφωσης ενός νέου εργατικού κινήματος, απειλητικού για την αστική κυριαρχία. Αυτή η πολιτική, σαρώνοντας τους αντιμεταναστευτικούς νόμους, βάζει στο κέντρο της πάλης των εργαζομένων έμπρακτα τον διεθνισμό, που αποτελεί την «καρδιά» μιας σύγχρονης και αναγκαίας επαναστατικής πολιτικής στο εδώ και το τώρα.

Παλεύουμε τώρα για την πλήρη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που ζουν στην

Πίσω από τις κάμερες

Από τις πρόσφατες «κατ' εξαίρεση» αυξήσεις προς στελέχη δημοσίων οργανισμών δεν απουσιάζει η κρατική τηλεόραση της ΕΡΤ. Παρά το γεγονός πως η λειτουργία της στηρίζεται αποκλειστικά στα περίπου 190 εκατομμύρια ευρώ των πολιτών από το ανταποδοτικό

Ματίνα Παπαχριστούδη

ΕΡΤ: Μια νέα ΥΕΝΕΔ, με προκλητικά μπόνους και χαράτσια

τέλος, τα στελέχη της θα λάβουν και τη νέα αύξηση αποδοχών. Αύξηση που συνοδεύεται από την πρόταση της διοίκησης να αυξηθεί και το ανταποδοτικό τέλος από τα 3 στα 3,5 ευρώ μηνιαίως.

Οι πολίτες θα πληρώσουν πάλι τον λογαριασμό, για μια εταιρεία που ανήκει αποκλειστικά στο Μέγαρο Μαξίμου, το οποίο ελέγχει απόλυτα και ολοκληρωτικά την ειδησεογραφία στην ΕΡΤ.

Η διορισμένη διοίκηση της ΝΔ επέβαλε την κουλτούρα της χυδαιότητας στη δημόσια ραδιοτηλεόραση, αντέγραψε το χειρότερο μοντέλο της ιδιωτικής (πρωινάδικα με κουτσομπολιά, εικονικό λάιφ στάιλ και κους-κους της σαβούρας) με περιεχόμενο που γέμισε και τις χαρακτηριζόμενες ενημερωτικές εκπομπές της ΕΡΤ. Την ίδια ώρα, κόβονται όλες οι εκπομπές, ακόμη και των φίλα προσκείμενων στην κυβέρνηση παραγωγών και εξωτερικών εταιρειών, που χαρακτηρίζονταν «πολιτιστικές». Μπορεί το λουκέτο στην ΕΡΤ2 προς το παρόν να αποφεύχθηκε, εξαιτίας των αντιδράσε-

ων, ωστόσο το κανάλι «νεκρώνεται» χωρίς καμία νέα παραγωγή, καθώς θα μεταδίδει μόνο επαναλήψεις και εκπομπές αρχείου.

Η λειτουργία της ενημέρωσης και ειδησεογραφίας της ΕΡΤ ως απόλυτο εξάρτημα της κυβερνητικής προπαγάνδας συμπληρώνεται από την ανεξέλεγκτη αχαλίνωτη διαχείριση δημοσίου χρήματος που φτάνει τα 200 εκατ. ετησίως. Τα περισσότερα από αυτά κατευθύνονται στο πρόγραμμα, ενώ το προσωπικό και η μισθοδοσία αναλογούν πλέον στο 30% του προϋπολογισμού. Είναι χαρακτηριστικό πως η διοίκηση Ζούλα έχει ήδη δεσμεύσει για «πρόγραμμα» σχεδόν 20 εκατ. ευρώ από τους προϋπολογισμούς των ετών 2024 έως και 2030!

Στο μεταξύ, την περασμένη εβδομάδα ανέβηκε στο ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής η νέα διευθύνουσα σύμβουλος Κατερίνα Κασκανιώτη, πρώην στέλεχος προγράμματος στη συνδρομητική της Nova. Στόχος της διοίκησης το επόμενο διάστημα είναι η ενίσχυση της ERTFlx και της ERT News, δηλαδή της κυβερνητικής προπαγάνδας και των αγορών-αναθέσεων τηλεοπτικών σήριαλ.

ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ είχαμε προβλέψει, η κυβέρνηση παρατείνει για μια ακόμη χρονιά το καθεστώς της «προσωρινής νομιμότητας» στα περιφερειακά κανάλια και τους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Πρακτικά, κρατά σε ανοιχτή ομπρσία και διαπραγμάτευση τους ιδιοκτήτες των καναλιών σε Αττική και περιφέρεια, στους οποίους παράλληλα «δωρίζει» για έναν ακόμη χρόνο την απαλλαγή πληρωμής του ειδικού φόρου διαφήμισης.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, παρατείνεται η εκπομπή των καναλιών της ψηφιακής Digea σε τυπική ευκρίνεια. Τη στιγμή που η τηλεόραση παγκοσμίως μετακομίζει στο Διαδίκτυο και εκπέμπει ψηφιακό σήμα με τεχνολογία 4K, στην Ελλάδα οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών καναλιών απαλλάσσονται από την υποχρέωση να εκπέμπουν το σήμα τους σε υψηλή ευκρίνεια. Ο λόγος είναι προφανής, δεν θέλουν να πληρώσουν για καμία επένδυση που απαιτείται.

Η ΕΙΔΗΣΗ ότι η Κομισιόν ξεκίνησε έρευνα εναντίον του Χ του Ίλον Μάσκ στο πλαίσιο της εφαρμογής του νόμου περί ψηφιακών υπηρεσιών, για τη μετάδοση «παράνομου περιεχομένου στο πλαίσιο των τρομοκρατικών επιθέσεων της Χαμάς κατά του Ισραήλ», επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις περί «ψηφιακής λογοκρισίας». Αν και το Χ κατέβασε τους λογαριασμούς που σχετίζονταν με τον παλαιστινιακό αγώνα, όπως του ζητήθηκε τον Οκτώβριο, η Κομισιόν απαιτεί και άλλα...

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Ναζιστική ομιλία αξιωματικού

► Ανοχή στην κλιμάκωση της μισαλλόδοξης προπαγάνδας από πολιτική και στρατιωτική ηγεσία

εξέλιξη του κοινωνικού συνόλου, περιθωριοποιείται! Το σεμινάριο άθλιων ναζιστικών αντιλήψεων και η ανάλυση περί ευγονικής συνδυάστηκαν με μια περιγραφή της κατάστασης στις στρατιωτικές σχολές.

Ειπώθηκε ότι λόγω της δυναμικής της Μεταπολίτευσης, μέχρι το 1999 υπήρξε μια κάμψη των καφονιών στις παραγωγικές σχολές, κάτι που αναβαθμίζεται όμως τα τελευταία χρόνια. Ο αξιωματικός δήλωσε ότι τον ίδιο τα καφόνια τον βοήθησαν στην οικογενειακή και υπηρεσιακή του πορεία... Μέσα από το καφόνι, ο ίδιος συνειδητοποίησε τη δύναμη και αντοχή του,

μπόρεσε να ενσωματωθεί ομαλά και να γνωρίσει την «προστασία» των βασιανιστών σπουδαστών των μεγαλύτερων ετών, μέχρι να έρθει η σειρά του για να αναλάβει καθήκοντα βασιανιστή. Θεωρεί, λοιπόν, ότι αυτή η εναλλαγή θύματος/θύτη δημιουργεί ισχυρούς χαρακτήρες και δεσμούς μεταξύ των αξιωματικών. Κανείς δεν ανοίγει το στόμα του να διαμαρτυρηθεί και να αποκαλύψει τη βαρβαρότητα στις παραγωγικές σχολές, άρα το ίδιο θα κάνει αργότερα στη μονάδα.

Επιβεβαιώνει το ΓΕΣ αυτές τις καταγγελίες; Γιατί επιτρέπουν τη διάδοση αυτών των αισχρών αντιλήψεων;

Τι έχουν να απαντήσουν ο ΑΓΕΕΘΑ Φλώρος και ο ΑΓΕΣ Χουδελούδης; Αυτοί δεν ξέρουν τίποτε για τα καφόνια στη Σχολή Ευελπίδων; Δηλαδή όταν ήταν αυτοί σπουδαστές δεν είδαν και δεν άκουσαν τίποτα; Πέρα όμως από αυτή την αισχρή δράση και τις εμετικές αντιλήψεις του αξιωματικού, το μπούλινγκ και τα καφόνια αναβαθμίζονται και εντείνονται.

Φαίνεται ότι αποτελούν συστατικό στοιχείο στη διαμόρφωση του νέου αξιωματικού, που πρέπει ο ίδιος να έχει χαρακτηριστικά αδιάτακτου, αυτόματου και χωρίς αντίρρηση μεταφορέα διαταγής, που με τη σειρά του θα απαιτήσει την απαρέγκλιτη και αδιαπραγμάτευτη εκτέλεσή της εναντίον των προσφύγων στον Έβρο και τα νησιά, στην αποστολή του ΝΑΤΟ, του Ευρωστρατού ή του Ελληνικού Στρατού στη Μαύρη θάλασσα και τα Βαλκάνια, τη Μεσόγειο, την Αφρική, Μέση Ανατολή και Ινδικό Ωκεανό.

Η ανοχή από το Γ' Σώμα Στρατού, την 1^η Στρατιά και το ΓΕΣ στη συμπεριφορά που συνεχώς επιδεικνύει αξιωματικός που υπηρετεί στη Διεύθυνση Πυροβολικού συνεχίζεται. Με αποτέλεσμα ο συγκεκριμένος αξιωματικός να αποθρασύνεται όλο και περισσότερο. Πρόσφατα, προχώρησε σε ομιλία προς το προσωπικό βγαλμένη μέσα από το αισχρό δημιούργημα Ο Αγών του Αδόλφου Χίτλερ. Σοκαρισμένοι, φαντάροι και κατώτερα στελέχη δεν πίστευαν αυτά που άκουγαν. Και όμως όσα θα περιγράψουμε αποτελούν συνέχεια και κλιμάκωση της ναζιστικής προπαγάνδας που διαδίδεται στο Γ' Σώμα Στρατού, στις 194 και 193 MLRS και όχι μόνο...

Στην ομιλία του ο αξιωματικός τόνισε ότι το μπούλινγκ στα σχολεία κάνει καλό και είναι αναγκαίο γιατί έτσι η κοινωνία επανέρχεται στον σωστό ρυθμό ανάπτυξης, καθώς κυριαρχεί ο πιο ισχυρός και ο αδύνατος, αυτός ο ανασταλτικός παράγοντας για την

Αρχοντούλα Βαρθάκη

Εμπόριο: Εορταστικό «ξεζούμισμα» εργαζομένων

Ενώ η αγοραστική μας δύναμη πέφτει συνεχώς, με την κυβέρνηση να παρακολουθεί ατάραχη την ακρίβεια και την αισχροκέρδεια στην αγορά, τα καταστήματα ανοίγουν τρεις συνεχόμενες Κυριακές μέσα στον Δεκέμβρη, για να εξυπηρετήσουν μια ανάγκη που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει και για να εξαντλήσουν τους εργαζόμενους. Οι εικονικές -λόγω υψηλού πληθωρισμού- αυξήσεις των μισθών δεν αρκούν για τις γιορτινές αγορές και η αύξηση του χρόνου λειτουργίας των καταστημάτων δεν μπορεί να το ανατρέψει αυτό. Δεν είναι παρά «χειροτέρευση της εργασιακής μας συνθήκης», όπως τονίζει ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου - Ψηφιακών Μέσων Αττικής (ΣΥΒΧΨΑ) σε σχετική του ανακοίνωση.

«Παραβιάζεται το δικαίωμα στην ξεκούραση, παραβιάζεται η ομαλότητα στις οικογενειακές, προσωπικές, φιλικές σχέσεις του εργαζόμενου», σημειώνει ο ΣΥΒΧΨΑ, ενώ εκτιμά πως το μέτρο δεν επηρεάζει την κίνηση της αγοράς. «Η λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές, η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, το ξεχείλωμα του ωραρίου των καταστημάτων και τις υπόλοιπες ημέρες δεν προσφέρει τίποτα στην καταναλωτική κίνηση [...]. Είναι χαρακτηριστικό πως όταν ανοίγουν τα καταστήματα την Κυριακή, υπάρχει μια κίνηση σε πολύ λίγους κεντρικούς εμπορικούς δρόμους, ενώ στους παράλληλους δρόμους και στενά τα μαγαζιά βαράνε μύγες. Λίγο κουνιέται το πράγμα την Κυριακή και τις επόμενες ημέρες που ακολουθούν πλήρης νέκρα», σημειώνει. Τα αιτήματα του ΣΥΒΧΨΑ είναι η νομοθετική κατοχύρωση της αργίας της Κυριακής αλλά και της αργίας στις 2 του Γενάρη, καθώς και να αυξηθούν οι μισθοί και όχι οι ημέρες και οι ώρες εργασίας.

Το μέτρο αφορά φυσικά και τα super market (επιχειρήσεις με μεγάλο αριθμό εργαζομένων για τα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας),

Τρεις συνεχόμενες Κυριακές ανοίγουν τα εμπορικά καταστήματα και τα σουπερ μάρκετ μέσα στον Δεκέμβρη, με τους εργαζόμενους να τραβούν ένα ακόμη «Γολγοθά» μέσα στα Χριστούγεννα. Ξεχείλωμα του ωραρίου και κατάργηση αργιών, ενώ ο κόσμος δεν έχει να ψωνίσει.

κάποια από τα οποία έχουν και σημαντικές ελλείψεις στο προσωπικό τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, σύμφωνα με το φετινή έκδοση του Πανοράματος των Ελληνικών Σούπερ Μάρκετ και τους επίσημους ισολογισμούς 35 εταιρειών, πρόκειται για τον κλάδο όπου το 2022 υπήρξαν συνολικές πωλήσεις αξίας 11,18 δισ. ευρώ. Μάλιστα ήταν αυξημένες κατά 8,44% συγκριτικά με το

2021, ενώ το 2022 ήταν η έκτη συνεχόμενη χρονιά σημαντικής ανόδου των κλαδικών πωλήσεων, με την αύξηση την τελευταία πενταετία να υπερβαίνει το 43% και τα 3,39 δισ. ευρώ.

Οι τρεις συνεχόμενες Κυριακές του Δεκέμβρη είναι και για αυτούς τους εργαζόμενους, που σήκωσαν τα προηγούμενα χρόνια μεγάλο βάρος λόγω της πανδημίας, ένα ακόμα βήμα προς την

ακόμα μεγαλύτερη εντατικοποίηση της δουλειάς τους. Και βέβαια η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας δεν αφορά μόνο όσους εργάζονται στο εμπόριο, καθώς ήδη έχει εφαρμοστεί και σε άλλους κλάδους, ενώ η επέκταση και η κανονικοποίησή της μπορεί να απειλήσει και την προσαύξηση (75%) που υπάρχει στην αμοιβή για κυριακάτικη εργασία και η οποία ήδη δεν καταβάλλεται πάντοτε από τους εργοδότες.

Στην περίπτωση των καταστημάτων, η συνεχής αύξηση της κυριακάτικης εργασίας μέσα στον χρόνο εξυπηρετεί τα μεγάλα εμπορικά κέντρα, τα οποία απορροφούν τον χρόνο ψυχαγωγίας, μετατρέποντάς τον σε χρόνο κατανάλωσης και κερδίζοντας πελάτες. Δεν πρόκειται όμως για δημιουργία νέας ζήτησης προϊόντων, αλλά για την επικράτησή τους στην αγορά και τον περιορισμό των μικρότερων καταστημάτων, που δυσκολεύονται να τα ανταγωνιστούν. Χαμένοι είναι πάντα οι εργαζόμενοι, των οποίων τα δικαιώματα καταπατώνται, όταν ο σταθερός γνώμονας της ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων είναι το κέρδος των ισχυρών.

Τα όρια του πενθήμερου και του 4ωρου έχουν ξεπεραστεί προ πολλού, αλλά ακόμα και η αντικατάσταση της κυριακάτικης αργίας από ένα ρεπό μέσα στη βδομάδα -που δίνεται και για να μην πληρωθεί ο εργαζόμενος το επιπλέον μεροκάματο- δεν αναπληρώνει τον χαμένο χρόνο. Ο χρόνος ξεκούρασης πρέπει να είναι κοινός για όλους τους εργαζόμενους, για να είναι αξιοποιήσιμος χρόνος συνάντησης και όχι απλά μια ατομική παύση της εργασίας. Αυτό τον ρόλο παίζει η κυριακάτικη αργία, που στο εμπόριο καθιερώθηκε περισσότερο από έναν αιώνα πριν και χρειάστηκαν προσπάθειες πολλών ετών για να καταργηθεί. Η κατάργησή της προωθεί μονάχα τη συνεχή επέκταση της εργασίας, την εντατικοποίηση του ρυθμού της, την αδυναμία των εργαζομένων να ελέγχουν τον χρόνο τους και τις συνθήκες εργασίας τους.

Πενθήμερο και 40ωρο έχουν αναιρεθεί προ πολλού, χρειάζεται πάλη για μείωση του ωραρίου

Pet City: Δικαίωση για απολυμένο του ομίλου

Καταβλήθηκε η αποζημίωση στον εργαζόμενο που είχε απολυθεί εκδικητικά από το *gatoskilo.gr* στο Περιστέρι (του ομίλου Pet City) στις 18 Οκτωβρίου, με την αιτιολογία ότι υπήρχε «διαφορά κουλτούρας μεταξύ εργαζομένου και εταιρείας». Μάλιστα, η απόλυση έγινε μόλις δύο μέρες πριν κλείσει χρόνο, τακτική συχνά επαναλαμβανόμενη στον χώρο του εμπορίου (και αλλού), ώστε οι εργοδότες να απαλλάσσονται και από την υποχρέωση αποζημίωσης. Ο πραγματικός λόγος της απόλυσης ήταν οι σχεδόν καθημερινές υπερωρίες τις οποίες αρνήθηκε να κάνει ο εργαζόμενος και η αδιαφορία της εταιρείας για τα εργασιακά προβλήματα που της έθεταν

οι εργαζόμενοι, μεταξύ των οποίων σοβαρά και στοιχειώδη ζητήματα ασφαλείας. Η εταιρεία αρχικά ήταν ανένδοτη στη στάση της και δεν εμφανίστηκε ούτε στην πρώτη τριμερή συνάντηση που ορίστηκε στην Επιθεώρηση Εργασίας, προβάλλοντας ασείες δικαιολογίες. Όμως, η επιμονή του εργαζομένου, με τη στήριξη της ΑΤΕ-ΕΚΑ και του σωματείου εμποροϋπαλλήλων έκαμψαν την ανένδοτη στάση της επιχείρησης. Έπειτα από μαζική διαμαρτυρία που οργανώθηκε από την ΑΤΕ-ΕΚΑ έξω από τον συγκεκριμένο χώρο δουλειάς, η εταιρεία κατέβαλε στον εργαζόμενο την αποζημίωση δύο μηνών που μεθοδευμένα δεν του είχε καταβάλει.

Μικαέλα Κούρλα*

ΣΕΡΕΤΕ

Εκλογές: «Πρωτιά»
για το Labour

Με επιτυχία ολοκληρώθηκαν οι εκλογές της 16^{ης} και 17^{ης} Δεκεμβρίου του Σωματείου στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση (ΣΕΡΕΤΕ), με τη συμμετοχή να είναι παρόμοια με του 2021 (417 ψηφίσαντες από το συνολικό δυναμικό των περίπου 970, έναντι 424 το 2021). Οι εκλογές διεξήχθησαν σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη και Λάρισα, αναδεικνύοντας την πανελλαδική εμβέλεια του σωματείου, το οποίο ιδρύθηκε πριν δύο χρόνια. Τα αναλυτικά αποτελέσματα ήταν: 178 ψήφοι (43%) για το Labour (αύξηση 6% σε σχέση με το 2021), 156 (37%) για το σχήμα της Αντίθεσης (αύξηση 7,5%), 61 (15%) για την ΕΠΕ (αύξηση 2%) και 19 (4,5%) για το Δίκτυο (μείωση 13,5% σε σχέση με το 2021). Η κατανομή των εδρών άλλαξε από 3-3-1-2 το 2021 σε 4-3-1-1 για Labour, Αντίθεση, ΕΠΕ, και Δίκτυο αντίστοιχα.

Τα παραπάνω επισημαίνουν τη δυναμική του σωματείου και τον σημαντικό ρόλο της παρέμβασης του Labour σε αυτό, επιβεβαιώνοντας την υποστήριξη του κλάδου στο πολιτικό πλαίσιο αγώνα και διεκδίκησης, κόντρα σε διαχειριστικές λογικές. Αν και η συσπείρωση του δυναμικού στον τομέα της έρευνας βρίσκεται στα αρχικά στάδια και δεν έχει επεκταθεί ακόμη σε όλα τα ερευνητικά κέντρα, ιδρύματα και πόλεις της Ελλάδας, τα εκλογικά αποτελέσματα είναι ενθαρρυντικά και γεμίζουν αισιοδοξία ενόψει του επικείμενου αγώνα για την κεντρική διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στον κλάδο.

Ο αγώνας αυτός αποτελεί και τον ακρογωνιαίο λίθο της δημιουργίας του σωματείου, αφού αναδεικνύει και συμπυκνώνει τα ζητήματα μισθού, ασφάλισης, ωραρίου και αναγνώρισης της εργασίας μας στον κλάδο. Έχοντας την πεποίθηση πως μόνο μέσω της ενοποίησης του πολυδιασπασμένου υποκειμένου του κλάδου, ανεξάρτητα από ακαδημαϊκά και ψευτοακαδημαϊκά κριτήρια, σε συντονισμό με τα υπόλοιπα ανεξάρτητα ταξικά σωματεία, μπορούμε να διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν.

*μέλος του Labour - Αγωνιστική Παρέμβαση στην Έρευνα

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Γιώργος Κρεασίδης

Νέα επίθεση στα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα

► Νομοσχέδιο «κομμένο και ραμμένο» στις απαιτήσεις της αγοράς

Η «Μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία για την ενίσχυση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης», που ανακοίνωσαν την Τρίτη 19 Δεκεμβρίου ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ο υπουργός Παιδείας Κυριάκος Πιερρακάκης, πίσω από τον βαρύγδουπο τίτλο κρύβει μια νέα επίθεση στα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα.

«Σήμερα εδώ, από το Επαγγελματικό Λύκειο του Περάματος, στέλνουμε ένα μήνυμα προσήλωσης στην κεντρική μας δέσμευση για την ενίσχυση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης στη χώρα μας. Πολύ σύντομα θα έχουμε ψηφίσει ένα καινούργιο νομοσχέδιο το οποίο θα αποδεικνύει την έμφαση που δίνουμε

στην τεχνική εκπαίδευση με την ουσιαστική αναβάθμιση των επαγγελματικών λυκείων, των ΙΕΚ», τόνισε με πανηγυρικό τόνο ο πρωθυπουργός. «Το σύνθημά μας είναι επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση πρώτη επιλογή, αυτή ήταν η εντολή του πρωθυπουργού, αυτό επιδιώκουμε να πετύχουμε», πρόσθεσε από την πλευρά του ο Κ. Πιερρακάκης.

Το νομοσχέδιο για τη τεχνική εκπαίδευση και κατάρτιση, σύμφωνα με τον κυβερνητικό σχεδιασμό, θα είναι από τα πρώτα που θα ψηφιστούν μέσα στον Ιανουάριο του 2024. Γι' αυτό συζητήθηκε και στο υπουργικό συμβούλιο στις 20 Δεκέμβρη, μαζί με άλλα αντιδραστικά νομοσχέδια, ανάμεσα στα οποία και εκείνο για την παράκαμψη του άρθρου 16 και την ίδρυση

στην ιδιωτικών πανεπιστημίων. Όμως, αυτό που εμφανίζεται σαν καινούργιο –πέρα από το ότι βαφτίζονται «campus» τα συγκροτήματα της τεχνικής εκπαίδευσης– ουσιαστικά είναι ο αποφασιστικός ρόλος των εκπροσώπων της εργοδοσίας και του επιχειρηματικού πανεπιστημίου. Αυτό θα εγγυάται ο Οργανωτικός Συντονιστής, όπως ονομάστηκε ο «μάνατζερ» των αρχικών εξαγγελιών μετά τις αντιδράσεις. Το κρίσιμο στοιχείο είναι ότι οι ειδικότητες θα βασίζονται στις περιστασιακές ανάγκες των επιχειρήσεων και ανά τριετία μπορεί να αλλάζουν.

Το βάρος δίνεται πλέον στην κατάρτιση και τις δεξιότητες, σε βάρος της επιστημονικής γνώσης, με ήδη περιθωριοποιημένη τη γενική παιδεία. Ο συνδυασμός με τη μαθητεία, που φιλοδοξεί να αναβαθμίσει το κυβερνητικό σχέδιο, ουσιαστικά μετατρέπει την τεχνική εκπαίδευση σε πάροχο φθηνής εργασίας μαθητευόμενων μισοκαταρτισμένων, που θα οδηγήσει σε άνεργους με τίτλο σπουδών που έχει ημερομηνία λήξης.

«Χρειάζεται να αντιπαλευτεί άμεσα και αποφασιστικά, να ανατραπεί και να μην ψηφιστεί. Να ακυρωθούν οι εκπαιδευτικοί σχεδιασμοί κυβέρνησης, ΕΕ και ΣΕΒ. Για μια εκπαίδευση απελευθερωτική, για να διασφαλιστεί στη νεολαία μας αξιοπρεπής μόρφωση και δουλειά, για να ανοίξει ο δρόμος για κατάρτιση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο», σχολιάζει μεταξύ άλλων το NAP, δίνοντας το έναυσμα κινηματικής απάντησης.

ΕΛΤΑ/ΕΛΤΑ COURIER

Εικόνα διάλυσης λόγω «εξυγίανσης»

Απίστευτη ταλαιπωρία για χιλιάδες πολίτες, ουρές και καθυστερήσεις παρουσιάζονται στα ΕΛΤΑ και τα ΕΛΤΑ Courier μετά το κλείσιμο πάνω από 65 υποκαταστημάτων τους τελευταίους μήνες, ώστε να...

«εξυγιάσει» και να αυξήσουν την κερδοφορία τους». Λόγω της υποστελέχωσης, οι υπηρεσίες τηλεφωνικής υποστήριξης πελατών σε πολλά ΕΛΤΑ Courier έχουν μέσο όρο αναμονής μια ώρα ή δεν λειτουργούν καθόλου. Εδώ και μήνες οι πολίτες ενημερώνονται ότι «τα δέματα θα καθυστερήσουν μερικές μέρες λόγω φόρτου εργασίας». Σε μέρη όπως η Ρόδος, λόγω του λουκέτου στο υποκατάστημα η καθυστέρηση φτάνει τις δύο εβδομάδες! Εκατοντάδες παραδόσεις «πόρτα με πόρτα» ακυρώνονται ή σημειώνεται εικονική «αδυναμία παράδοσης» και οι πελάτες ενημερώνονται ότι πρέπει να περάσουν από το κατάστημα να πάρουν την παραγγελία τους.

Οι χρυσοπληρωμένοι μάνατζερ που έχουν αναλάβει την «εξυγίανση» των ΕΛΤΑ, μιας από τις εναπομείνουσες ΔΕΚΟ θυγατρικές του Υπερταμείου, στοχεύουν στη μείωση του κόστους εις βάρος των προσφερόμενων υπηρεσιών και των συνθηκών εργασίας των εργαζόμενων. Ωστόσο η ζημιογόνα πορεία εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ σε επίπεδο υποχρεώσεων και αρνητικών κεφαλαίων του ομίλου δεν αντιστρέφεται. Φιάσκο αποδεικνύεται ο «λειτουργικός μετασχηματισμός», με την «εθελούσια έξοδο» χιλιάδων εργαζόμενων να μην αντισταθμίζεται από την «ενοίκιαση» εργαζόμενων από εργολαβική εταιρεία, οι οποίοι απασχολούνται με μίνιμουμ απολαβές και δικαιώματα.

Σε πολυήμερες απεργιακές κινητοποιήσεις προχωρούν από την Τρίτη 19/12 οι εργαζόμενοι στη Helleniq Energy (πρώην ΕΛΠΕ) αντιδρώντας στην εκποίηση ποσοστού μετοχών από το ελληνικό Δημόσιο (ΤΑΙΠΕΔ) αλλά και τον έτερο μεγαλομέτοχο Panευροpean (συμφερόντων Λάτση) που σηματοδοτεί την περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του ενεργειακού ομίλου και την απώλεια του όποιου ελέγχου είχε το Δημόσιο. Το πανελλαδικό σωματείο των εργαζομένων (ΠΣΣΕΠ) ανακοίνωσε 24ωρες απεργίες για τις 19, 20, 21 και 28 Δεκεμβρίου 2023 και από 2 έως 6 Ιανουαρίου. Παράλληλα, το διοικητικό συμβούλιο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ενέργειας (ΠΟΕ) κήρυξε κινητοποιήσεις τις ίδιες ημερομηνίες για όλες τις εταιρείες του κλάδου, δηλαδή σε όλα τα διυλιστήρια.

Η εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται σε κλάδους όπως διυλιστήρια, πετροχημικά, πρατήρια, ΑΠΕ, φυσικό αέριο, ηλεκτροκίνηση κ.ά., κινήθηκε δικαστικά κατά των κινητοποιήσεων και την Τρίτη 19/12 οι απεργίες κηρύχθηκαν από το δικαστήριο παράνομες και καταχρηστικές. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο Αθηνών απέρριψε την αγωγή των ΕΛΠΕ και ΕΚΟ που προσέφυγαν κατά της απεργίας που προκήρυξε η ΠΟΕ. Οι κινητοποιήσεις αποφασίστηκαν από το ΠΣΣΕΠ ενάντια στην πρόσφατη πώληση μετοχών της εταιρείας, καθώς το ποσοστό του ΤΑΙΠΕΔ μειώθηκε από 35,47% σε 31,18% και της Panευροpean από 47,12% σε 40,41%. Μάλιστα, το Δημόσιο πούλησε κατά 0,5 ευρώ φθηνότερα 13 εκατ. μετοχές του, ενώ στην επικείμενη έκτακτη γενική συνέλευση στις 28/12 θα απολέσει έναν εκπρόσωπο (από 4 σε 3) στο ΔΣ της Helleniq Energy. Σύμφωνα με το ΠΣΣΕΠ, το Δημόσιο έχει εισπράξει την τελευταία δεκαετία –εν μέσω κρίσης– περίπου 1 δισ. ευρώ έσοδα και επομένως τίθεται το ερώτημα «τι κίνητρο υπήρχε και ενδεχομένως υπάρχει ακόμα, για να πουλήσει τη δεδομένη στιγμή και να εισπράξει μόνο 93 εκ. ευρώ».

HELLENIQ ENERGY

Δημήτρης Σταμούλης

Απεργιακό μπλόκο στο νέο βήμα ιδιωτικοποίησης των πρώην ΕΛΠΕ

► Ξέφρενη κερδοφορία και το 2023 με +48 εκατ. ευρώ στο τρίτο τρίμηνο

Από την πλευρά της, η ΠΟΕ τονίζει πως «είναι τουλάχιστον οξύμωρο το γεγονός, ότι το ΤΑΙΠΕΔ συνεχίζει την εκποίηση ποσοστών μετοχών σε επιχειρήσεις που όχι μόνο δεν είναι “προβληματικές”, αλλά είναι κερδοφόρες και αποτελούν πηγή εσόδων για το Δημόσιο». Προειδοποιεί, επίσης, ότι «η περαιτέρω ιδιωτικοποίηση των επιχειρήσεων του κλάδου θέτει σε κίνδυνο τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων του κλάδου» και ότι έτσι το Δημόσιο «απεμπολεί τη δυνατότητα να παρεμβαίνει και μέσω της συμμετοχής του στις επιχειρήσεις ενέργειας, με σκοπό τη ρύθμιση των θεμάτων ενέργειας υπέρ των πιο ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, εν μέσω μάλιστα ενεργειακής κρίσης».

Ωστόσο το κύριο ζήτημα που σχετίζεται με το νέο βήμα ιδιωτικοποίησης των πρώην ΕΛΠΕ δεν είναι ο διορισμός των μελών στο ΔΣ ούτε οι όποιες απώλειες του Δημοσίου από τη χαμηλή πώληση των μετοχών, αλλά ότι η Helleniq Energy λειτουργεί ως ιδιωτικός καπιταλιστικός όμιλος. Έχει μοναδικό του γνώμονα το μέγιστο κέρδος, σε βάρος του λαού και των φτωχών νοικοκυριών και υπό το αδιάφορο βλέμμα του Δημοσίου με τα όποια ποσοστά αυτό κατέχει.

Για του λόγου το αληθές, προ ημερών ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας Α. Σιάμισης δεν έκρυψε τη χαρά του για το ότι «η χρονιά που φεύγει ήταν πολύ αποδοτική» αλλά και το... παράπονό του ότι «δεν θα μπορούσαν

να επιτευχθούν τα κέρδη ρεκόρ του 2022»! Υπενθυμίζεται ότι την περσινή χρονιά η Helleniq Energy σημείωσε ρεκόρ κερδοφορίας, καθώς τα συγκρίσιμα καθαρά κέρδη της ξεπέρασαν το 1 δισ. ευρώ, με τα ελληνικά νοικοκυριά να πληρώνουν πανάκριβα τα καύσιμα για μεταφορές, θέρμανση, αλλά και το πληθωριστικό ράλι που στηρίχτηκε στην ενεργειακή ακρίβεια (τροφήμα, υπηρεσίες κ.ά.). Αλλά και φέτος, τα Δημοσιευμένα Καθαρά Κέρδη διαμορφώθηκαν στα 300 εκατ. ευρώ στο Γ' τρίμηνο 2023 (+48 εκατ. από το 2022) και στα 462 εκατ. ευρώ στο εννεάμηνο 2023!

Είναι φανερό ότι απέναντι σε μια πολιτική που ιδιωτικοποιεί την ενέργεια και εκτινάσσει σε δυσθεώρητα ύψη τα κέρδη των ενεργειακών καπιταλιστικών ομίλων όπως της Helleniq Energy, η απάντηση του ταξικού εργατικού κινήματος πρέπει να είναι συνολική. Με ένα πλέγμα αιτημάτων που θα περιλαμβάνει τόσο τα δικαιώματα των εργαζομένων στον κλάδο –που βιώνουν την εργολαβοποίηση και την εντατικοποίηση– όσο και συνολικότερων αιτημάτων. Αυτά κινούνται από την επιβολή διατίμησης στις τιμές ενέργειας και την κατάργηση του ΦΠΑ και των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης στα καύσιμα, στο ηλεκτρικό, στη θέρμανση και στα τιμολόγια κοινωνικής ωφέλειας, μέχρι την πλήρη και οριστική κατάργηση των χρηματιστηρίων ενέργειας και την κρατικοποίηση όλων των ιδιωτικών εταιρειών διύλισης και εμπορίας καυσίμων και ενέργειας.

ΠΙΕΝΕΝ

Ο μισός ποινικός κώδικας εναντίον του Αντώνη Νταλακογεώργου

Μια πρωτοφανής πολιτική και δικαστική δίωξη βρίσκεται σε εξέλιξη κατά της Πανελληνίας Ένωσης Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού (ΠΕΝΕΝ). Όλα ξεκίνησαν με μια καταγγελία στις εισαγγελικές αρχές των εφοπλιστών της ακτοπλοΐας, που απέδιδε στην ΠΕΝΕΝ και τον πρόεδρό της, Αντώνη Νταλακογεώργο, παραβάσεις του... μισού ποινικού κώδικα, οι οποίες υποτίθεται ότι έγιναν κατά τη διάρκεια μιας 24ωρης απεργίας στις 10 Ιούνη 2021!

Μετά την απαράδεκτη και ανυπόστατη αυτή εφοπλιστική καταγγελία, που έφερε την υπογραφή του προέδρου και του γραμματέα του ΣΕΕΝ (σύνδεσμος εφοπλιστών ακτοπλοΐας) το 2021, ο εισαγγελέας Πειραιά είχε διατάξει προκαταρκτική εξέταση στην οποία κλήθηκε και κατέθεσε στις 4 Αυγούστου 2022 ο πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ.

Επόμενο βήμα ήταν να σταλεί στην ΠΕΝΕΝ το κλητήριο θέσπισμα με το οποίο αποδίδονται στον Αντώνη Νταλακογεώργο κατηγορίες για παράβαση διατάξεων και άρθρων του ποινικού κώδικα! Υπενθυμίζεται ότι η απεργία στις 10/6/2021 ήταν πανεργατική-πανελλαδική και την είχαν οργανώσει ΓΣΣΕ, ΑΔΕΔΥ, εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες και εκατοντάδες εργατικά σωματεία, ενώ στον ναυτεργατικό χώρο η απεργία είχε εξαγγελθεί από 13 ναυτεργατικά σωματεία ως απάντηση στον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη. Είναι χαρακτηριστικό ότι η εισαγγελέας Πρωτοδικών αναφέρει ότι ο πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ «παρεμπόδισε την εκτέλεση όλων των δρομολογίων των πλοίων που είτε ματαιώθηκαν είτε καθυστέρησαν»!

Κι όμως αυτή η απεργία εξελίχτηκε ομαλά στο λιμάνι του Πειραιά, χωρίς κα-

νένα επεισόδιο ή παρεμπόδιση πλοίου, με σύσσωμη τη συμμετοχή των πληρωμάτων στην απεργία. Μάλιστα με απόφασή τους οι ναυτιλιακές εταιρείες είχαν ματαιώσει τα δρομολόγια και είχαν εκδώσει ανακοίνωση μία ημέρα νωρίτερα προς το επιβατικό κοινό!

Η ΠΕΝΕΝ διαμηνύει ότι καμία δίωξη εναντίον της «δεν πρόκειται να κλονίσει στο ελάχιστο την αταλάντευτη, αποφασιστική, συνεπή και αγωνιστική πορεία της για τα εργατικά και ναυτεργατικά δικαιώματα».

Λογοτεχνικά αναγνώσματα για τα Χριστούγεννα και για όλο τον χρόνο

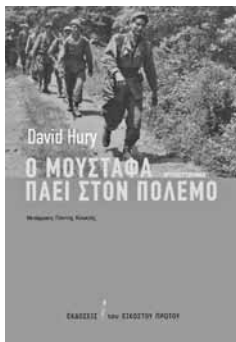
Πλούσια η λογοτεχνική σοδειά του 2023. Εκατοντάδες βιβλία, ελληνικά και μεταφρασμένα, κυκλοφόρησαν και πολλά από αυτά αξίζουν την προσοχή μας. Συντάκτες του *Πριν* καταθέτουν τις προτάσεις τους. Στο επόμενο φύλλο θα ακολουθήσουν προτάσεις για βιβλία θεωρίας και ιστορίας.

Hury David

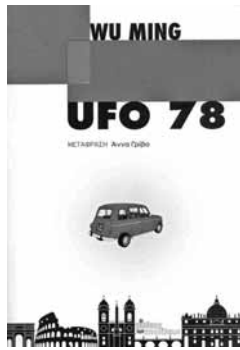
Ο Μουσταφά πάει στον πόλεμο

μτφρ. Γιάννης Καυκιάς
Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου

Ένα μεγάλης έκτασης και πλοκής μυθιστόρημα, εμπνευσμένο από πραγματικά γεγονότα, το οποίο διασχίζει πάνω από δεκαετίες γαλλικής και βορειοαφρικανικής ιστορίας από το 1930 (και πιο πριν) έως τις αρχές της δεκαετίας του 1960. Με κεντρικό ήρωα έναν άνδρα μαροκινής καταγωγής, που θα βρεθεί στη Γαλλία και θα πάρει μέρος στην αντίσταση κατά των ναζί (από την πλευρά των γκολικών δυνάμεων) κι αργότερα θα συνδεθεί με τον αγώνα για την απελευθέρωση της Αλγερίας, αντιμετωπίζοντας την καταστολή του γαλλικού κράτους (και των δωσιλόγων) και των παρακρατικών οργανώσεων (OAS). Με διαρκή φλασμπάκ, ο συγγραφέας Ιρί Νταβίντ, πλέκει μια ιστορία που κρατά το ενδιαφέρον, σκιαγραφώντας τρεις εποχές, δίνοντας με απτό τρόπο πολιτικά στοιχεία για την κατάσταση στη Γαλλία, μιλώντας όμως και για τη φιλία, την προδοσία και τον έρωτα.

«ουφολογία» που σάρωνε την Ιταλία σε μια εποχή ρευστότητας και ανησυχίας. Δύο χιλιάδες «θεάσεις» UFO στον ιταλικό ουρανό είχαν δηλωθεί, όπως δεκάδες «επαφές τρίτου τύπου» με διαγαλαξιακούς ταξιδιώτες. Όπως είπε ένας από την κολεκτίβα των Γου Μινγκ που βρέθηκε πρόσφατα στην Αθήνα, ανάλογο κύμα UFO είχε αναφερθεί και την περίοδο της πανδημίας... Το UFO 78 είναι ένα μυθιστόρημα που θα ικανοποιήσει τους φίλους της κολεκτίβας και θα δημιουργήσει καινούργιους.

Pierre Assouline

Το υπερωκεάνιο

μτφρ. Μαριάνθη Πάσχου
εκδ. Πόλις

Το 1932, λίγους μήνες πριν από την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, ένα ολοκαίνουργιο και πολυτελέστατο υπερωκεάνιο αποπλέει από τη Μασσαλία με προορισμό την Ιαπωνία. Κεντρικό πρόσωπο ένας βιβλιοπώλης με εξειδίκευση στα σπάνια βιβλία, λάτρης της λογοτεχνίας. Μια πολυπρόσωπη τοιογραφία με ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον ιστορικό φόντο. Συζητήσεις για το μέλλον του κόσμου ενώ τα σύννεφα πυκνώνουν. Ένα γοητευτικό μυθιστόρημα όπως και τα άλλα δύο του Πιέρ Ασουλίν που έχουν ήδη κυκλοφορήσει στην Ελλάδα κι έχουν αποκτήσει πιστούς αναγνώστες, το *Ξενοδοχείο Lutetia* και το *Ένας πύργος στη Γερμανία - Ζιγκμάρινγκεν*, και τα δύο από τις εκδόσεις Πόλις. Και το ναυάγιο του θαυμαστού σκάφους δεν είναι παρά μια προαναγγελία του ναυαγίου της Ευρώπης.

Άννα Μαρία Ορτέζε

Η θάλασσα δεν βρέχει τη Νάπολη

μτφρ. Μαρία Φραγκούλη
εκδ. Καστανιώτης

Η Άννα Μαρία Ορτέζε (1914-1998) θεωρείται μια από τις σημαντικότερες εκπροσώπους του ιταλικού μαγικού ρεαλισμού. Η νέα έκδοση είναι μία συλλογή με 12 πεζογραφήματα, που όλα αναφέρονται στη Νάπολη των αρχών του '50, μια πόλη πυκνοκατοικημένη και ρημαγμένη από τον πόλεμο. Πολύ δυνατές, καθηλωτικές περιγραφές της ζωής των προλεταριακών στρωμάτων στις λαϊκές πολυκατοικίες. Οι πέντε πρώτες ιστορίες είναι διηγήματα με στοιχεία ρεπορτάζ, καθώς η ίδια η συγγραφέας, αν και γεννημένη στη Ρώμη, είχε ζήσει αρκετά χρόνια στη Νάπολη και γνώρισε από πρώτο χέρι τους λογοτεχνικούς κύκλους της πόλης, τους οποίους περιγράφει στα επτά επόμενα πεζογραφήματα. Ιδίως το πολυσέλιδο διήγημα -σχεδόν νουβέλα- «Η ακούσια πόλη» μπορεί χωρίς υπερβολή να χαρακτηριστεί αριστούργημα.

ζωή των δεκαπέντε προσώπων που συγκεντρώνονται σε μια παραλία της Αττικής για ένα παράξενο μνημόσυνο δύο συντρόφων τους που χάθηκαν απροσδόκητα. Η Εκδρομή είναι ένα βιβλίο δράσης αλλά και ιδεών, που εκτυλίσσεται στα χρόνια της κρίσης και του «σαβανοτραχανά», όπως εύστοχα περιγράφει ο συγγραφέας την επίδραση της νεοβαρβαρότητας, του ρατσισμού και της σκληρότητας -θεσμικής και ατομικής- στους χαρακτήρες του βιβλίου. Ένα βαθιά πολιτικό βιβλίο που αφήνει μια πνοή ελπίδας: μέσα από τη φιλία και την αλληλεγγύη οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν, προς το καλύτερο εννοείται.

Ηλίας Χ. Παπαδημητρακόπουλος

Ο οβολός

εκδ. Κίχλη

Μια συλλογή σύντομων διηγημάτων στο αναγνωρίσιμο, τρυφερό και περιπαικτικό ύφος του συγγραφέα, του οποίου το έργο επανεκδίδεται από τις εκδόσεις Κίχλη. Μικρές ιστορίες όπου το φαινομενικά ασήμαντο παίρνει μια άλλη διάσταση. Αναμνήσεις από την παιδική ηλικία του συγγραφέα στον Πύργο της δεκαετίας του '30, καθώς και ιστορίες του σήμερα και της ωριμότητας. Η δεξιοτεχνία της γραφής δεν είναι αυτοσκοπός αλλά αποκαλύπτει έναν βαθύ ομανισμό και μια πλατιά καλλιέργεια που ποτέ δεν γίνεται επιδεικτική. Εδώ ο γραπτός λόγος κυλά σαν γάργαρα νεράκι, χωρίς καμία επιτήδευση και χωρίς ο αναγνώστης να υποψιάζεται τον συγγραφικό μόχθο που έχει προηγηθεί — με άλλα λόγια «το λίγο είναι πολύ». Δικαιολογημένα ο Η. Χ. Παπαδημητρακόπουλος κατέχει μια ξεχωριστή θέση στα ελληνικά γράμματα και είναι αναμφίβολα ένας από τους συγγραφείς που αξίζει να γνωρίσουν οι νεότερες γενιές.

Η. Χ. Παπαδημητρακόπουλος

Ο ΟΒΟΛΟΣ

Κίχλη

Wu Ming

UFO 78

μτφρ. Άννα Γρίβα
Εκδόσεις των Συναδέλφων

Η συγγραφική κολεκτίβα από την Ιταλία, με το όνομα Wu Ming (Γου Μινγκ, στα κινεζικά σημαίνει «άνωνυμος» ή «κανένας») «ξανακτυπά» με ένα βιβλίο για τη χρονιά που συγκλόνισε τη γειτονική χώρα, το 1978, με την απαγωγή και την εκτέλεση του Άλντο Μόρο. Συνεπείς με τον τρόπο του να προσεγγίζουν τα μεγάλα γεγονότα με μια παράπλευρη ιστορία, επικεντρώνονται στην

Άρης Μαραγκόπουλος

Ω! Τι υπέροχη εκδρομή!

εκδ. Τόπος

Ένα πολυπρόσωπο μυθιστόρημα, συνέχεια του προηγούμενου μυθιστορημάτος του συγγραφέα Φλλοστ, Φλλοστ, Φλλοστ (2020, επίσης εκδ. Τόπος) όπου ο τίτλος παραπέμπει στον ήχο των κυμάτων που σκάνε στην ακτή. Η ακτή, η θάλασσα, παίζει κυρίαρχο ρόλο στη

Θωμάς Κοροβίνης

Ποιήματα και τραγούδια

εκδ. Άγρα

Ποιήματα του Θωμά Κοροβίνη, μελοποιημένα και μη. Ο γνωστός Θεσσαλονικιός συγγραφέας, λόγιος και καλλιτέχνης, έχει επανειλημμένα αποδείξει, με μαστοριά και ευαισθησία, τη γνώση και την αγάπη του για τον λαϊκό πολιτισμό — και αυτή η στάση του αντανακλάται και στα ποιήματά του. Ακολουθεί ένα σύντομο απόσπασμα από το οπισθόφυλλο, που δείχνει το ύφος του βιβλίου: «Εμείς αγαπάμε όχι τη ζοφερή και απάνθρωπη πλευρά της αλητείας, την ξέφρενη αληταμπουρία, τον ανθρωποβόρο τυχοδιωκτισμό, τον βίαιο τραμπουκισμό, ούτε την αληταρία της πολιτικής, των σκοτεινών γραφείων και των απρόσιτων σαλονιών. Αλλά την πολυδαίδαλη διαδρομή καθενός προς τη δική του Ιθάκη με το ακριβό κόστος του ρίσκου της προσωπικής επιλογής, του “ανοιχτού δρόμου” κόντρα στο ρεύμα [...]».

French Tana

Ο ερευνητής

μτφρ. Δέσποινα Δρακάκη
εκδ. Μεταίχμιο

Ένα αστυνομικό μυθιστόρημα που απέσπασε διεθνώς πολύ θετικές κριτικές. Μια ιστορία μυστηρίου και αγωνίας που ερευνά με δεξιοτεχνία πώς αποφασίζουμε τι είναι λάθος και τι σωστό σε έναν κόσμο όπου τίποτα από τα δύο δεν είναι απλό. Μετά από 25 χρόνια υπηρεσίας στην αστυνομία του Σικάγο και με ένα δύσκολο διαζύγιο στην πλάτη του, ο Καλ Χούπερ θέλει μια καινούργια ζωή. Πιστεύει ότι μια μικρή φάρμα σε ένα απομονωμένο χωριό της Ιρλανδίας είναι ακριβώς αυτό που χρειάζεται: ένας ειδυλλιακός τόπος με μια καλή παμπ, όπου δεν συμβαίνει ποτέ τίποτα. Σύντομα όμως ανακαλύπτει ότι ακόμα και στο πιο ήσυχο χωριούδάκι υπάρχουν καλά κρυμμένα μυστικά, πως οι άνθρωποι δεν είναι πάντα αυτό που δείχνουν και πως τα προβλήματα εμφανίζονται απροσδόκητα.

Ζαν-Πατρικ Μανσέτ

Τι τρέλα, τι παλάτια

μτφρ. Σταύρος Παπασταύρου
εκδ. Άγρα

Το Νοέμβριο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Άγρα ένα από τα πιο σημαντικά αστυνομικά μυθιστορήματα του σπουδαίου Γάλλου συγγραφέα, μια απολαυστική και του καπιταλισμού. Ένας ισχυρός επιχειρηματίας, που διαχειρίζεται την τεράστια περιουσία του νεκρού αδελφού του, προσλαμβάνει έναν επαγγελματία εκτελεστή για να βγάλει από τη μέση τον ανιψιό του. Στην εξίσωση μπλέκεται μια γυναίκα είχε προσληφθεί για να προσέχει τον νεαρό. Ο Μανσέτ υπήρξε, σύμφωνα με τον εύστοχο χαρακτηρισμό του Τζέιμς Ελρόι, «λαμπρός αφηγητής, στρατευμένος αριστέρας, προβοκάτορας, άσωτος, μεγάλη μορφή του γαλλικού νουάρ, αμφισβητίας, εχθρός της Πέμπτης Δημοκρατίας». Μεταμόρφωσε το γαλλικό νουάρ, εισάγοντας στα έργα του ριζοσπαστικό και ανατρεπτικό περιεχόμενο και τους προβληματισμούς του Μάη του '68

υπεροχή των αξιών του σκεπτόμενου κοινωνικού ανθρώπου, πολυτιμων και στη σημερινή εποχή.

Γιάννης Χαλκιαδάκης

Το χιονισμένο λιβάδι

εκδ. ArtPath

Το παραμύθι *Το χιονισμένο λιβάδι*, για παιδιά 9-11 χρόνων, είναι το δεύτερο παραμύθι του παραμυθά και τραγουδοποιού Γιάννη Χαλκιαδάκη, το οποίο εκδίδεται μετά την εξαιρετική αποδοχή του πρώτου *Η Πέμπτη θάλασσα και ο βασιλιάς Ασημένιος*. Αποτελεί μια πολύ όμορφη έκδοση με 48 σελίδες και εικονογράφηση του Σταύρου Χαμπάκη. Στις σελίδες του περιγράφεται η διαφορετικότητα και η μετανάστευση, καθώς και ο ψυχισμός που αυτές δημιουργούν. Με αρκετή φαντασία και με το κείμενο που κυλάει σαν νερό επιχειρεί, στον βαθμό που μπορεί, να καταδείξει στα παιδιά πως θα ήταν ιδανικά η ζωή σε μία πολυπολιτισμική κοινωνία. Ένα βιβλίο που αξίζει να διαβαστεί από μικρούς και μεγάλους.

Τζίλιαν Μακ Άλιστερ

Λάθος μέρος, λάθος στιγμή

μτφρ. Μαρία-Νεφέλη Ταμιά
εκδ. Μεταίχμιο

Μια μητέρα ξαγρυπνά περμιμένοντας τον γιο της. Εκεί που κοιτάζει από το παράθυρο, τον βλέπει οπλισμένο να πλησιάζει έναν άντρα. Άφωνη, παρακολουθεί τον έφηβο γιο της να σκοτώνει έναν άγνωστο μπροστά στα μάτια της. Εκείνη τη νύχτα αποκοιμιέται απελπισμένη, γνωρίζοντας ότι ο γιος της δεν έχει μέλλον. Ώσπου ξυπνά... και είναι χθες. Κι έπειτα ξαναξυπνά... και είναι προχθές. Κάθε πρωί ξυπνά μία μέρα πριν από τον φόνο, έχοντας μία ευκαιρία να τον σταματήσει. Ένα έξυπνο, με ισορροπημένες ανατροπές, μυθιστόρημα, που κινείται με ευελιξία ανάμεσα στο αστυνομικό, το ψυχολογικό και το κοινωνικό, με κύρια όπλα τον ιλιγγιώδη ρυθμό των γεγονότων και την αίσθηση κινούμενης άμμου που δημιουργείται με την αντιστροφή του χρόνου.

Βρασίδα Καραλής

Αποχαιρετισμός στον Ρόμπερτ

μτφρ. Κατερίνα Σχινά
εκδ. Lifo

Το βιβλίο του Βρασίδα Καραλή που κυκλοφόρησε πρόσφατα δεν έχει σχέση με τα προηγούμενα επιστημονικά και λογοτεχνικά του έργα. Είναι ένα γράμμα αποχαιρετισμού στον αγαπημένο του Ρόμπερτ Μήντερ, που πέθανε τον Μάιο του 2022. Είναι ένας απολογισμός μιας κοινής ζωής 30 χρόνων δυο ανθρώπων που ερωτεύτηκαν δυνατά, δημιούργησαν ωραία, ονειρευτήκαν έναν όμορφο κόσμο. Πρόκειται για μια ελεγεία που έχει θέμα της μια προσωπική ιστορία, μέρος της ιστορίας των ανθρώπων που η περιπέτειά τους σε αυτή τη γη αποκαλύπτει τη δύναμη και τον πλούτο της αγάπης. Ο *Αποχαιρετισμός στον Ρόμπερτ* είναι ταυτοχρόνως και ένας λυτρωτικός χαιρετισμός σε όσα μας κάνουν καλύτερους ανθρώπους.

Πόπη Δέδε-Δεσούλλα

Η δύναμη του πλίθινου σπιτιού

εκδ. Τόπος

Το πρώτο βιβλίο της Πόπης Δέδε-Δεσούλλα είναι μια ξεχωριστή λογοτεχνική μαρτυρία. Σαν σε κινηματογραφική ταινία, η συγγραφέας ζωντανεύει αληθινά περιστατικά από τα χρόνια πριν και κατά τη διάρκεια της δικτατορίας και της Μεταπολίτευσης, όπως τα έζησαν τα πρόσωπα του βιβλίου και η ίδια στην επαρχία και αργότερα στην Αθήνα. Μια αφήγηση τρυφερή και συγκινητική, ιστορικά ακριβής και αιχμηρή, αποκαλυπτική και ενίοτε ελαφρώς ειρωνική. Στις σελίδες του βιβλίου ξεδιπλώνονται αντιθέσεις και συγκρούσεις, ανάμεσα στη φτώχεια και την απληστία, στην ντομ-προσύνη και την υποκρισία, στην αξιοπρέπεια και τη δουλικότητα, στην περηφάνεια και την υποταγή. Συνολικά αναδεικνύει τη διαχρονική

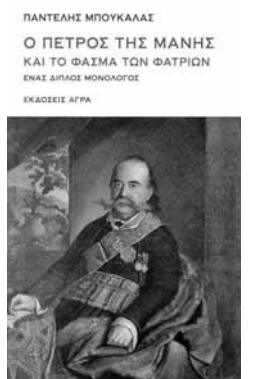

Παντελής Μπουκάλας

Ο Πέτρος της Μάνης και το φάσμα των Φατριών

εκδ. Άγρα

Το βιβλίο είναι βασισμένο στην έρευνα του δημοσιογράφου, ποιητή και συγγραφέα για έναν πρωταγωνιστή της ελληνικής επανάστασης του 1821, τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Το ενδιαφέρον βιβλίο αποτελεί αποτέλεσμα της συνεργασίας του Π. Μπουκάλα με τον Φώτη Μακρή της θεατρικής ομάδας «Νέος Λόγος». Καρπός αυτής της συνεργασίας είναι το βιβλίο και η θεατρική παράσταση *Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης και το φάσμα των φατριών*. Το βιβλίο συνδυάζει τη μυθοπλασία με ιστορικές γνώσεις και ανέκδοτες πληροφορίες για ένα σύνθετο πρόσωπο της ελληνικής ιστορίας, ευρύτερα γνωστό όχι μόνο για τη μεγάλη συμβολή του στα επαναστατικά χρόνια αλλά και για την εμπλοκή της οικογένειάς του στη δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια.

ΣΧΟΛΙΟ

Αστική πολιτική χωρίς συνταγματικά αδιέξοδα

Καθώς επίκειται η κατάθεση από την κυβέρνηση του νομοσχεδίου που θα επιτρέπει την ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ, η κυβέρνηση σκοντάφτει στο άρθρο 16 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει τη δωρεάν και αποκλειστικά δημόσια ανώτατη εκπαίδευση. Ο υπουργός Παιδείας Κ. Πιερρακάκης δήλωσε πως «το άρθρο 16 συνιστά αναχρονισμό» και ότι «το Σύνταγμα δεν μπορεί να είναι ένα απολιθωμένο σύνολο διατάξεων που ερμηνεύονται στατικά μέσα στον χρόνο». Περίεργη στάση, εκ πρώτης όψης, για μια κυβέρνηση που μιλά στο όνομα «του νόμου και της τάξης», καθώς το Σύνταγμα είναι ο υπέρτατος νόμος.

Η κυβέρνηση κάνει μια νέα ερμηνεία, όπου ανώτερη του άρθρου 16 είναι, βάσει του άρθρου 28, η ισχύς των «γενικά παραδεγμένων κανόνων του διεθνούς δικαίου» και πάνω απ' όλα η «συμμετοχή της Χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης». Η αστική πολιτική δεν έχει συνταγματικά αδιέξοδα. Η παραβίαση ή η ακύρωση μέσω «ερμηνείας» των συνταγματικών ορίων, μια διαρκής κατάσταση εξαιρέσης, είναι πια καθεστώς στη «δημοκρατική» Ευρώπη. Τον δρόμο δείχνει και η γαλλική 5^η Δημοκρατία, όπου όλο και πιο συχνά αξιοποιείται το άρθρο 49 παρ. 3 του Συντάγματος, που επιτρέπει σε μια κυβέρνηση να ψηφίζει έναν νόμο χωρίς την έγκριση του κοινοβουλίου, αρκεί να μην ανατραπεί με πρόταση μομφής. Έτσι ψηφίστηκε και ο τελευταίος νόμος για το ασφαλιστικό, μεταξύ άλλων.

Αυτή η απαξίωση των Συνταγμάτων τους από τα ίδια τα αστικά κράτη, δείχνει και τα όρια του κινήματος και της Αριστεράς που περιορίζεται στην υπεράσπιση των συνταγματικών κεκτημένων χωρίς την ανατροπή της αστικής πολιτικής που τα «ερμηνεύει».

Μπ. Σ.

Μπάμπης Συριόπουλος

Από την εργατική αυτονομία στη ζωή εντός της Αυτοκρατορίας

Ο Αντόνιο (Τόνι) Νέγκρι ήταν ένας διανοούμενος με ενεργό πολιτικό ρόλο, από τους ηγέτες της ιταλικής «εργατικής αυτονομίας», φυλακίστηκε ως τρομοκράτης. Αντιφαστικός μέχρι το τέλος της ζωής του, υποστηρικτής ενός «μετανεωτερικού» κομμουνισμού χωρίς επανάσταση και κατάργηση της ιδιωτικής ιδιοκτησίας.

Στις 16 Δεκέμβρη πέθανε σε ηλικία 90 χρόνων ο Τόνι Νέγκρι, μια εμβληματική μορφή της ιταλικής «εργατικής αυτονομίας». Πολιτικός επιστήμονας και φιλόσοφος, υπήρξε καθηγητής στα πανεπιστήμια στην Πάντοβα και στη Σορβόνη μεταξύ άλλων. Αντιτάχθηκε στον «ιστορικό συμβιβασμό» και στον ευρωκομμουνισμό του ΚΚ Ιταλίας εκφράζοντας τον εργατικό και νεολαιίστικο ριζοσπαστισμό κατά τον «μακρύ ιταλικό Μάη». Συνελήφθη το 1979 κατηγορούμενος ως εγκέφαλος των Ερυθρών Ταξιαρχιών και φυλακίστηκε μέχρι το 1983, όταν διέφυγε στη Γαλλία λόγω βουλευτικής ασυλίας, επιστρέφοντας στην Ιταλία για να εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του, μέχρι το 2003 που αφέθηκε ελεύθερος.

Ο Αντόνιο Νέγκρι συνέχισε τη θεωρητική παραγωγή και τις πολιτικές παρεμβάσεις στο νέο τοπίο. Κεντρικά έργα του είναι η *Αυτοκρατορία* και το *Πλήθος*, γραμμένα το πρώτο μισό της δεκαετίας του 2000. Επιδίωξε «τη θεωρητική ανάλυση αλλά και την ανάληψη δράσης εντός της Αυτοκρατορίας και εναντίον της» με τα δικά του λόγια. Αυτοκρατορία είναι η νέα παγκόσμια μορφή κυριαρχίας και το πλήθος είναι το κοινωνικό και ταυτόχρονα πολιτικό υποκείμενο εντός και ενάντιον της. Για τον Νέγκρι «οποιαδήποτε μετανεωτερική απελευθέρωση πρέπει να επιτευχθεί στο πλαίσιο αυτού του κόσμου, στο επίπεδο της εμμένειας, χωρίς καμιά δυνα-

Υποστήριζε τα κινήματα και τους αγώνες αρκεί να παρέμεναν στο πλαίσιο της «Αυτοκρατορίας» και της ΕΕ

τότητα οποιουδήποτε ουτοπικού έξω» (*Αυτοκρατορία*, εκδ scirta, σελ. 103), σε αντίθεση με τον Μαρξ –όπως ο ίδιος παραδέχεται– που βλέπει την κοινωνική κριτική «ως ένα έξω που αναζητά το έξω του» (σελ. 253 – όλες οι παραπομπές από την *Αυτοκρατορία*). Για τον Μαρξ π.χ., το προλεταριάτο που είναι «εντός» του καπιταλισμού, αγωνίζεται εναντίον του αλλά προσβλέπει σε ένα «έξω», μια άλλη κοινωνία χωρίς ατομική ιδιοκτησία και εκμετάλλευση.

Αυτή η «εμμένεια» εντός του πλαισίου και όχι η επαναστατική «υπέρβαση» προς κάποιο «ουτοπικό έξω» ήταν το κέντρο της σκέψης του. Διατυπώνει μάλιστα την εκτίμηση ότι «σήμερα, όταν γίνεται ακόμη λόγος για πολιτική υπερβατικότητα, αμέσως αυτή εκπίπτει σε τυραννίδα και βαρβαρισμό» (σελ. 472), φλερτάροντας με την αντίληψη ότι οι επαναστάσεις οδηγούν αναπόφευκτα σε δικτατορίες. Αντίστοιχα, το «πλήθος», το νέο υποκείμενο, «δεν έχει λόγο να αναζητήσει έξω από την ιστορία του και την παρούσα παραγωγική του δύναμη τα απαραίτητα μέσα που θα οδηγήσουν στη συγκρότησή του ως πολιτικού υποκειμένου» (σελ. 523). Αντίθετα, «οι κοινές ενέργειες της εργασίας, της ευφυΐας, του πάθους και του συναισθήματος διαμορφώνουν μια συντακτική δύναμη» (σελ. 476). Το πλήθος «παράγεται δια της συνεργασίας, αναπαρίσταται από τη γλωσσική κοινότητα» και έτσι «καταφάσκει τη μοναδικότητά του» (σελ. 521). Δηλαδή «η συντακτική δύναμη» της εκμεταλλεύμενης πλειονότητας έγκειται στο ότι δουλεύει, μιλάει, επικοινωνεί, συνεργάζεται στην παραγωγή, έχει συναισθήματα, οι εργαζόμενοι κι οι φτωχοί δεν χρειάζεται να κάνουν κάτι ριζικά διαφορετικό από αυτά που κάνουν ήδη.

Η «επαναστατική πολιτική μαχητικότητα» για την οποία μιλούσε «σήμερα είναι μια θετική, συντακτική και καινοτομική δραστηριότητα» (σελ. 545). Αναφερόταν πάντα στον κομμουνισμό αλλά όσον αφορά στο ζήτημα της ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής αρ-

κούσαν στην «επανιδιοποίηση» που «σημαίνει την ελεύθερη πρόσβαση και τον έλεγχο της γνώσης, της πληροφορίας, της επικοινωνίας και των συναισθημάτων — γιατί αυτά είναι ορισμένα από τα βασικότερα μέσα βιοπολιτικής παραγωγής» (σελ. 537).

Οι πολιτικές του θέσεις τις τελευταίες δεκαετίες ήταν ανάλογες με τις θεωρητικές του επεξεργασίες. Υποστήριξε το «Όχι» στο δημοψήφισμα του Ιούλη του 2015 στην Ελλάδα και το «Ναι» στη συνέχεια, καθώς αναρωτιόταν «ποια ήταν η εναλλακτική λύση; Μια συμμαχία με τον Πούτιν ή τους Ισραηλινούς» (15/09/2015). Δήλωνε ότι «ο κομμουνιστικός αγώνας σήμερα είναι εφικτός μόνο σε ευρωπαϊκό επίπεδο» συμπληρώνοντας ότι «οι δυνάμεις της Αριστεράς που είναι ενάντια στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα είναι δυνάμεις σεχαριστικές, εθνικιστικές, που δεν κατανοούν ότι μ' αυτή τους τη συμπεριφορά δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να βοηθούν την ανάπτυξη της Δεξιάς» (*Εφημερίδα Συντακτών*, 17/09/2016).

Ο Αντόνιο Νέγκρι υπήρξε αντιφαστικός και στις θεωρητικές επεξεργασίες και στις πολιτικές του θέσεις. Ξεκίνησε από την αντίθεση στον ιστορικό συμβιβασμό του Μπερλινγκουέρ για να καταλήξει στην υποστήριξη του Τσίπρα, υποστήριζε τα κινήματα και τους αγώνες αρκεί να παρέμεναν στο πλαίσιο της «Αυτοκρατορίας» και της ΕΕ, ήταν με τον κομμουνισμό αλλά με τρόπο που τον ακύρωνε. Οι αντιφάσεις αυτές δεν μπορούν να εξαλείψουν την αγωνιστική του ζωή και δράση, τον ενθουσιασμό και την αισιόδοξη πίστη του ότι «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός».

Δημήτρης Τζιαντζής

Η ανατριχιαστική και κινηματογραφικά επιβλητική ταινία του Τζόναθαν Γκλέιζερ είναι κάτι πολύ παραπάνω από «άλλο ένα φιλμ» για το Άουσβιτς και το Ολοκαύτωμα.

Συγκλονίζει η Ζώνη Ενδιαφέροντος

Μπορούν οι λέξεις και οι εικόνες να περιγράψουν την απόλυτη φρίκη; Ο βρετανός Τζόναθαν Γκλέιζερ δείχνει να ακολουθεί την περίφημη ρήση του Γερμανοεβραίου φιλόσοφου Τέοντορ Αντόρνο ότι «μετά το Άουσβιτς είναι βαρβαρότητα να γράφει κανείς ποίηση». Μερικές φορές ο ανθρώπινος πόνος είναι τόσο μεγάλος που η εικόνα δεν μπορεί να τον αποτυπώσει, που οι λέξεις λιγοστεύουν. Η Ζώνη Ενδιαφέροντος βρίσκεται στον αντίποδα της εξόφθαλμης προσέγγισης της φρικαλεότητας του Ολοκαυτώματος από τον Στίβεν Σπίλμπεργκ στη *Λίστα του Σίντλερ* και μοιάζει να αντλεί έμπνευση από το θρυλικό ντοκιμαντέρ του Αλέν Ρενέ *Νύχτα και Καταχνιά*. Η Ζώνη ενδιαφέροντος διαδραματίζεται σχεδόν εξολοκλήρου δίπλα στην περιφραξη του διαβόητου στρατοπέδου συγκέντρωσης στο Άουσβιτς, λίγα μέτρα από τον τόπο ενός αποτρόπαιου, βιομηχανικής κλίμακας, εγκλήματος της ανθρώπινης ιστορία.

Η ταινία, αποτελεί μια –πολύ ελεύθερη– απόδοση του ομώνυμου μυθιστορήματος του Μάρτιν Ύιμς. Αφηγείται την ειδυλλιακή βουκολική καθημερινότητα της οικογένειας του διοικητή του στρατοπέδου και αντισυνταγματάρχη των SS Ρούντολφ Ες (συνονόματου του υπαρχηγού του Χίτλερ), που μαζί με τη σύζυγο του Χέντγουιγκ έχουν χτίσει στον περίγυρο του στρατοπέδου μια παραδεισένια κατοικία με έναν πανέμορφο κήπο και πισίνα και εκεί κατοικούν μαζί με τα πέντε τους παιδιά. Αυτή είναι η δική τους «ζώνη ενδιαφέροντος», όλα τα άλλα, όπως οι θηριωδίες που συμβαίνουν στο στρατόπεδο, είναι για αυτούς απλά μια δουλειά που πρέπει να γίνει. Στην άλλη πλευρά του συρματοπλέγματος, ο ουρανός είναι γαλανός και τα πουλιά κελαηδάνε. Ο διοικητής κάνει συζητήσεις με μηχανικούς, με άψογο επαγγελματισμό, για το πώς θα βελτιώσουν την αποδοτικότητα των κρεματορίων, σαν να είναι το πιο φυσιολογικό πράγμα στον κόσμο. Η μητέρα ζει τη ζωή που ονειρευόταν από τα 17 της, όπως λέει στον άντρα της. Σχολιάζει με τις φίλες της τα νέα κομψά ρούχα που απέκτησε από Εβραίες κρατούμενες, καλλιεργεί πασχαλιές στον κήπο, τον οποίο φροντίζουν άνθρωποι με ριγέ στολές, κάνει παρατηρή-

σεις στις υπηρέτριες για μια σταγόνα νερό που έπεσε στο πάτωμα. Όπως λέει και το τραγούδι των Beatles, «η ζωή είναι εύκολη όταν έχεις τα μάτια σου κλειστά» («living is easy with eyes closed»).

Μια από τις πιο τρομακτικές ταινίες όλων των εποχών θεωρείται το πρώτο *Alien* του Ρίντλεϊ Σκοτ, που στο μεγαλύτερο μέρος της ταινίας δεν βλέπουμε το τέρας, αλλά πάντα ξέρουμε ότι είναι εκεί και παραμονεύει στις σκιές. Κάπως έτσι –πολύ πιο υπαινικτικά– η βία στην ταινία που παρουσιάζουμε δεν αποτυπώνεται άμεσα στην οθόνη, αλλά είναι διαρκώς παρούσα δια της απουσίας της, στα συρματοπλέγματα που διακρίνονται στο βάθος, στα γαβγίσματα σκύλων που ακούγονται σαν ανθρώπινες κραυγές, στον καπνό που βγαίνει από την καμινάδα του στρατοπέδου, στα χρυσά δόντια που επεξεργάζονται τα παιδιά τη νύχτα. Το φιλμ αποτελεί ένα πολύ ξεχωριστό καλλιτεχνικό επίτευγμα, με τον αχνό φωτισμό και τη μουσική να συμβάλλουν στην ανατριχιαστική ατμόσφαιρα που θυμίζει ταινία θρίλερ, με την ένταση να βρίσκεται σε αυτό που υποκρύπτεται. Η

Η ζωή στην «άλλη πλευρά» του φράκτι των στρατοπέδων συγκέντρωσης και η «κοινοτοπία του κακού»

“

μεγάλη επιτυχία του δημιουργού είναι ότι η εντυπωσιακή μορφή δεν επισκιάζει το περιεχόμενο αλλά το υπηρετεί.

Η Ζώνη Ενδιαφέροντος συνιστά την πιο ολοκληρωμένη κινηματογραφική αποτύπωση της θεωρίας της «κοινοτοπίας του κακού» της γερμανοεβραίας φιλοσόφου Χάνα Άρεντ. Το ζεύγος Ες δεν παρουσιάζεται με συμπάθεια αλλά ούτε ως διεστραμμένα μυαλά και γραφικά κτήνη. Ο δημιουργός επιτρέπει στον θεατή να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα, κάνοντας φανερό ότι έχουμε περισσότερα κοινά στοιχεία με αυτούς από όσα θέλουμε να παραδεχτούμε. Το κακό έχει κυρίαρχα πολιτικά και ταξικά χαρακτηριστικά, γεννιέται από την αδυναμία, από την άρνηση των ανθρώπων να σκεφτούν, να αμφισβητήσουν το σύστημα που τους μετατρέπει σε τέρατα. Αυτή η οπτική της κανονικότητας του φασισμού, όπως περιέγραψε το φαινόμενο η Άρεντ, «είναι πιο τρομακτική από όλες τις θηριωδίες του κόσμου». Η Ζώνη Ενδιαφέροντος –κάτι που γίνεται εμφανές στο φινάλε– δεν είναι μια ταινία για το χτες, αλλά μιλάει για το σήμερα.

ΤΕΧΝΗ

Σκοταδισμός και λογοκρισία Δεξιάς-ακροδεξιάς

► Κατέβασαν έγα τέχνης από προξενείο

ΤΗΝ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗ επιρροή της ακροδεξιάς στην κυβερνητική πολιτική αναδεικνύει η ωμή λογοκρισία του υπουργείου Εξωτερικών σε έργο τέχνης εμπνευσμένο από την ελληνική σημαία, σε έκθεση που φιλοξενούσε το ελληνικό προξενείο της Νέας Υόρκης. Το περιστατικό ξεκίνησε από ομιλία μίσους του επικεφαλής του παραθρησκευτικού μορφώματος «Νίκη» Δημήτρη Νατσιού στη Βουλή, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Αντί να ασκήσει κριτική στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, ο Νατσιός εμφανίστηκε να κρατάει φωτοτυπία του έργου και να οδύρεται για το ροζ χρώμα. Η κυβέρνηση ανταποκρίθηκε άμεσα στο «κάλεσμα της Νίκης» και μέσα σε λίγες ώρες ο υπουργός Εξωτερικών έδωσε εντολή να αποσυρθεί από την έκθεση το έργο τέχνης. Η δικαιολογία ότι η απόφαση λογοκρισίας είχε ληφθεί πριν την ακροδεξιά παρέμβαση δεν πείθει κανέναν. Το περιστατικό αναδεικνύει όχι μόνο το φλερτ της κυβέρνησης με το εθνικιστικό και ομοφοβικό ακροατήριο αλλά και τη συγκαλυμμένη συνεννόηση με τον ακροδεξιό εσμό εντός κοινοβουλίου.

Η απόφαση είχε το αντίθετο αποτέλεσμα και από εκεί που το έργο θα το έβλεπαν μόνο μερικές εκατοντάδες άνθρωποι, το έργο έγινε γνωστό σε όλο τον κόσμο. Το εκσυγχρονιστικό προσωπείο της κυβέρνησης ράγισε, με το περιβάλλον Μαξίμου να επιχειρεί εκ των υστέρων να χρεώσει την απόφαση αποκλειστικά στον Γεραπετρίτη. Χαρακτηριστική ήταν η παρέμβαση της Ντόρας Μπακογιάννη κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, «διαφωνώ με αυτό που έγινε, να μην λογοκρίνουμε την τέχνη».

Παλαιστίνη

Γιώργος Παυλόπουλος

Το κράτος-τρομοκράτης του Ισραήλ, που διαθέτει μια από τις πιο ισχυρές πολεμικές μηχανές του πλανήτη, ενώ έχει και την πλήρη στρατιωτική και οικονομική στήριξη των ΗΠΑ, δεν έχει κερδίσει τον πόλεμο στη Δωρίδα της Γάζας. Αν και έχουν ήδη περάσει 75 ημέρες από την 7^η Οκτωβρίου, δεν έχει καταφέρει καν να θέσει υπό τον έλεγχό του μια έκταση αντίστοιχη με εκείνη ενός μεσαίου μεγέθους ελληνικού νησιού, καθώς βρίσκεται απέναντί του μια ηρωική και αποφασισμένη αντίσταση και έναν λαό ο οποίος δεν έχει να χάσει τίποτα πέρα από τις αλυσίδες του.

Η εικόνα αυτή, μάλιστα, σχηματίζεται παρά το γεγονός ότι το Ισραήλ έχει βάψει τις ερπύστριες των τανκς του με το αίμα 20.000 και πλέον Παλαιστινίων (χωρίς να υπολογίζονται οι πολλαπλάσιοι τραυματίες και οι αγνοούμενοι), στην πλειοψηφία τους παιδιών και γυναικών. Παρά το ότι έχει ισοπεδώσει σχεδόν ολοκληρωτικά το βόρειο τμήμα της Δωρίδας και τώρα επιχειρεί να κάνει το ίδιο και στο νότιο (έχει εκδοθεί εντολή εκκένωσης σημαντικού τμήματος της Χαν Γιουνίς, της μεγαλύτερης πόλης στην περιοχή), έχοντας αναγκάσει το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού να ζει σε καταυλισμούς, ενώ έχει καταλάβει ή καταστρέψει τα περισσότερα νοσοκομεία. Φαίνεται, δε, ότι με βάση τα παραπάνω και παρά τις διαβεβαιώσεις πως ο πόλεμος θα συνεχιστεί «μέχρι την τελική και ολοκληρωτική νίκη», η νευρική και ανησυχία είναι πλέον έκδηλη και εντός του στρατού, κάτι που αποδεικνύει και ο θάνατος των τριών Ισραηλινών ομήρων, οι οποίοι είχαν καταφέρει να δραπετεύσουν, αλλά εκτελέστηκαν εν ψυχρώ ως τρομοκράτες.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο το γεγονός ότι η Χαμάς και, δευτερευόντως, οι υπόλοιπες παλαιστινιακές οργανώσεις εξακολουθούν -παρά τα αναμφισβήτητα πλήγματα που έχουν δεχτεί και τις απώλειες τις οποίες έχουν υποστεί- να είναι σε θέση να προβάλλουν και να επιβάλουν όρους και να κάνουν ελιγμούς στο διπλωματικό μπρα-ντε-φερ που διεξάγεται παράλληλα με τον πόλεμο. Είναι κάτι που επιβεβαιώνεται και στις διαπραγματεύσεις οι οποίες αφορούν μια νέα κατάπαυση του πυρός και ανταλλαγή αιχμαλώτων, καθώς οι Παλαιστίνιοι φέρονται να απαιτούν (τουλάχιστον μέχρι και χθες) τον τερματισμό κάθε ισραηλινής στρατιωτικής επιχείρησης προτού υπάρξει οποιαδήποτε συμφωνία και όχι ως συνέπιά της. Ακόμη κι αν τελικώς δεν επιβάλουν τους όρους τους, ο χρόνος που κερδίζουν είναι εξαιρετικά πολύτιμος, καθώς οι αναταράξεις και τα ερωτήματα στο εσωτερικό

Παρά τη συνεχιζόμενη σφαγή στη Γάζα, το Ισραήλ δεν έχει καταφέρει ούτε να νικήσει ούτε να επιβάλει τους όρους του στις διαπραγματεύσεις που διεξάγονται παράλληλα - και δεν αφορούν μόνο την κατάπαυση του πυρός αλλά και το μέλλον της Παλαιστίνης και του λαού της. Αυτό είναι αποτέλεσμα της συγκλονιστικής αντίστασης απέναντι στην τρομακτική πολεμική μηχανή των κατακτητών.

«Παζάρι» για την Παλαιστίνη, στις πλάτες του λαού που ματώνει

► Πιο κρίσιμη από ποτέ η διεθνής αλληλεγγύη

του Ισραήλ πολλαπλασιάζονται (μαζί με τις απώλειες), ενώ η δυσφορία για την κυβέρνηση Νετανιάχου εντείνεται και στις τάξεις και των πιο φανατικών υποστηρικτών της διεθνώς. Ακόμη και στις ΗΠΑ, οι οποίες σε μία εβδομάδα εισέρχονται στη χρονιά των (ιδιαιτέρως κρίσιμων) προεδρικών εκλογών, ο Δευκός Οίκος μοιάζει να εισέρχεται σταδιακά σε κατάσταση νευρικής κρίσης.

Και πώς να γίνει διαφορετικά άλλωστε, όταν σύμφωνα με την τελευταία δημοσκόπηση για λογαριασμό των *New*

Εντείνεται η ανησυχία στις τάξεις των συμμάχων του Ισραήλ, ειδικά στις ΗΠΑ που μπαίνουν σε εκλογική χρονιά

York Times, το 57% των ερωτηθέντων αποδοκιμάζει τους μέχρι σήμερα χειρισμούς του Μπάιντεν στην κρίση που εκτυλίσσεται στη Γάζα και συνολικά στη Μέση Ανατολή. Πώς να μην αγωνιά το επιτελείο του νυν προέδρου, όταν ανάμεσα στους νέους ηλικίας 18-29 ετών, το 46% δηλώνει ξεκάθαρα ότι υποστηρίζει τους Παλαιστίνιους, έναντι μόλις 27% υπέρ του Ισραήλ, ενώ στις τάξεις των Δημοκρατικών υπέρ των Παλαιστινίων τάσσεται το 34% και

του Ισραήλ το 31%; Όλα αυτά, την ίδια στιγμή που το απέναντι στρατόπεδο του Τραμπ δεν αντιμετωπίζει ανάλογα προβλήματα στο συγκεκριμένο θέμα, μιας και η μεγάλη πλειοψηφία των Ρεπουμπλικάνων και της αμερικανικής ακροδεξιάς -που στηρίζει Τραμπ- τάσσεται αναφανδόν υπέρ του Νετανιάχου.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, είναι δεδομένο πως το «παζάρι» για την επόμενη μέρα έχει ήδη ξεκινήσει. Ακόμη και στις τάξεις των Παλαιστινίων (της Χαμάς μη εξαιρουμένης), όπου επίσης υπάρχουν έντονες αντιθέσεις και ανταγωνιστικά συμφέροντα. Εξάλλου, το γεγονός ότι σε αυτή την κρίσιμη φάση η ολιγαρχία, η οποία συσπειρώνεται κυρίως γύρω από την Παλαιστινιακή

Αρχή, προτίμησε όχι απλώς να μείνει αδιάφορη και αμέτοχη απέναντι στους ποταμούς αίματος που χύνονται στη Γάζα αλλά φρόντισε -συνά με βίαια μέσα- να μην υπάρξει εξέγερση στη Δυτική Όχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ και να μην ξεσπάσει μια τρίτη Ιντιφάντα, είναι κάτι που δεν θα ξεχαστεί εύκολα. Ειδικά στη Γάζα και στις τάξεις των άνω των 8.000 κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές. Ο αριθμός των τελευταίων διπλασιάστηκε

μέσα στους τελευταίους δύο μήνες και είναι ο υψηλότερος εδώ και τουλάχιστον 14 χρόνια.

Στις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί και μετά την ασύλληπτη σφαγή που εκτυλίσσεται, το μαχόμενο τμήμα των Παλαιστινίων και οι δυνάμεις της αντίστασης δεν μπορούν και δεν πρόκειται να αποδεχτούν τη δημιουργία ενός κράτους-σφραγίδα, έστω κι αν αυτή περιλαμβάνει όλα τα εδάφη εντός των συνόρων πριν τον Πόλεμο των Έξι Ημερών του 1967 - έναν στόχο έτσι κι αλλιώς αμφισβητήσιμο. Δηλαδή ενός μορφώματος χωρίς πραγματική υπόσταση, που θα βρίσκεται υπό τον έλεγχο εκείνων που ακόμη και τώρα ζουν στην ασφάλεια και την πολυτέλεια, ενώ ανά πάσα στιγμή θα βλέπει τα ισραηλινά στρατεύματα, τανκς και αεροπλάνα να πραγματοποιούν επιδρομές για να εκκαθαρίσουν «θύλακες τρομοκρατών». Αυτό, χωρίς να υπολογίζονται οι εκατοντάδες διάσπαρτοι εβραϊκοί οικισμοί που πρακτικά μετατρέπονται σε παρωδία την έννοια ενός ανεξάρτητου και κυρίαρχου κράτους.

Σε αυτό το φόντο, η διεθνής αλληλεγγύη στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό είναι πιο κρίσιμη παρά ποτέ. Ειδικά καθώς ορισμένοι επιδιώκουν να διαπραγματευτούν και να πάρουν αποφάσεις για το μέλλον ενός λαού ο οποίος κυριολεκτικά ματώνει στις «πλάτες» του και παρά τη βούλησή του.

Χιλή

Παναγιώτης Ξοπλίδης

Ένας αριστερός πρόεδρος, με σύνταγμα... Πινοτσέτ

Οι Χιλιανοί απέρριψαν με συντριπτική πλειοψηφία και το δεύτερο σχέδιο αναθεώρησης του χουντικού συντάγματος, που είχε προταθεί από τη Δεξιά και ακροδεξιά της χώρας. «Λευκή σημαία» από τον Μπόριτς.

ότι δεν πρόκειται να διεξαχθεί νέο δημοψήφισμα.

Η διαδικασία είχε ξεκινήσει το 2020 από τον προηγούμενο πρόεδρο, Σεμπαστιάν Πινέρα, με στόχο να ξεπεραστεί η πολιτική κρίση που προκάλεσε η λαϊκή εξέγερση του Οκτώβρη του 2019. Εκατομμύρια λαού είχαν τότε διεκδικήσει να μπει τέλος σε 30 χρόνια νεοφιλελευθερισμού, ο οποίος στη Χιλή είναι κατοχυρωμένος μέσα από το πινοτσετικό Σύνταγμα. Ένα χρόνο αργότερα, τον Οκτώβρη του 2020, στο αρχικό δημοψήφισμα, το 78% των ψηφοφόρων αποφάσισαν ότι θέλουν ένα νέο

καλούνται να υπογράψουν την «πολιτική συμφωνία για τη Χιλή», που προέβλεπε μια νέα διαδικασία με 51μελή συντακτική συνέλευση. Αυτή εξελέγη τον Μάη του 2023, αλλά την απόλυτη πλειοψηφία πλέον κέρδισαν το ακροδεξιό κόμμα μαζί με τον παραδοσιακό δεξιό συνασπισμό. Μάλιστα, το νέο σχέδιο σε πολλά σημεία ήταν ακόμη πιο συντηρητικό από το χουντικό. Περιόριζε ακόμα περισσότερο κοινωνικά δικαιώματα, όπως υγεία, εκπαίδευση και συντάξεις και πρόσθετε διατάξεις περί «κατοχύρωσης του δικαιώματος στη ζωή από

ντάξεις, δωρεάν και ποιοτική εκπαίδευση, προστασία της εργασίας και δημόσια αγαθά. Τίποτα από όλα αυτά δεν συζητήθηκε στα 3 χρόνια που κράτησε η διαδικασία της συνταγματικής αλλαγής. Ο διάλογος αφορούσε σχεδόν αποκλειστικά ταυτοτικά δικαιώματα, αποκριμένα από κάθε αναφορά στις συλλογικές διεκδικήσεις. Τα πλατιά αιτήματα πίσω από την εξέγερση αγνοήθηκαν, καθώς τόσο η ακροδεξιά όσο και οι εκπρόσωποι των κινημάτων (στην πλειοψηφία τους ακαδημαϊκοί και μέλη ΜΚΟ) εμφάνισαν τα κοινωνικά δικαιώματα ως ένα συνονθύλευμα «προνομίων για τους καταπιεσμένους και περιθωριοποιημένους».

Η ήττα του ριζοσπαστισμού που γέννησε η εξέγερση είναι στρατηγική, καθώς απουσιάζει οποιαδήποτε προοπτική για κοινωνική απελευθέρωση. Η άνοδος των κοινωνικών κινημάτων στη Χιλή προέκυψε κατά τη διάρκεια τεσσάρων δεκαετιών νεοφιλελευθερισμού, που αποσύνδεσε τους εργαζόμενους και τους φτωχούς Χιλιανούς από τη συλλογική πολιτική, σκορπίζοντας τη δράση τους σε κατακερματισμένες διεκδικήσεις. Ο χιλιανός ιστορικός Γκάμπριελ Σαλασάρ, παλιός αγωνιστής του Κινήματος Επαναστατικής Αριστεράς (MIR), σε συνέντευξη στο γαλλικό περιοδικό Mediapart είχε πει: «Από τη δεκαετία του 2000 οι άνθρωποι αισθάνονται επαναστατικοί ως άτομα: είμαι επαναστατικός και το εκφράζω με τη στάση μου με τον τρόπο ντυσίματος μου, με τη διατροφή μου κ.λπ. Η επανάσταση γίνεται προσωπικό ζήτημα, δεν οργανώνεται πλέον συλλογικά».

Όμως, στον σύγχρονο καπιταλισμό, η κοινωνική πλειοψηφία τείνει να αντιμετωπίσει και την οικονομική ανασφάλεια μέσω της ατομικής δράσης, ενισχύοντας την καχυποψία για συλλογικές υπηρεσίες και δημόσια αγαθά. Ο κοινωνικός κανιβαλισμός που πρεσβεύει ο Μιλέι στη γειτονική Αργεντινή γίνεται έτσι το «πρότυπο» για να διοχετευθεί η συσσωρευμένη οργή και απογοήτευση.

Αργεντινή

Ολοταχώς προς κοινωνικό κανιβαλισμό

Η κυβέρνηση Μιλέι, η οποία ανέλαβε στις 10 Δεκέμβρη, υποτίμησε κατά 56% το νόμισμα της Αργεντινής, το πέσο, ενώ ανακοίνωσε ότι το κράτος δεν θα αναλαμβάνει πλέον δημόσια έργα και θα ακυρώσει συμβάσεις όσων δεν έχουν αρχίσει. Καταργούνται, επίσης, η συμφωνία κράτους-σούπερμάρκετ για έλεγχο τιμών, καθώς οι αυξήσεις φτάνουν ήδη έως και 50%, όπως και οι εκπτώσεις στις δημόσιες μεταφορές. Ωστόσο, η κορωνίδα των υποσχέσεων του Μιλέι, η δολαριοποίηση, παραπέμπεται στις καλές νύχτες, καθώς η κεντρική τράπεζα δεν διαθέτει επαρκή αποθέματα δολαρίων και το κόστος μετάβασης θα ήταν καταστροφικό.

Ο Μιλέι προχώρησε και σε συρρίκνωση των υπουργείων. Σε αυτά, όμως, τοποθετήθηκε η «αφρόκρεμα» του πολιτικού κατεστημένου. Υπουργός Ασφαλείας ορίστηκε η αντίπαλος του στις εκλογές, Πατρίσια Μπούλιτς – όπως και στην κυβέρνηση Μάκρι, όταν η αστυνομία σκότωνε ένα άτομο κάθε 19 ώρες. Υπουργός Οικονομικών είναι ο Λούις Καπούτο, υπουργός και πρόεδρος της κεντρικής τράπεζας επί Μάκρι, υπεύθυνος για τις συμφωνίες με το ΔΝΤ. Πρόεδρος της Βουλής ο Μαρτίν Μένεμ, ανιψιός του λαομίσητου πρώην προέδρου Κάρλος Μένεμ. Όσον αφορά την εξωτερική πολιτική, η υπουργός Εξωτερικών δήλωσε ότι η Αργεντινή δεν θα ενταχθεί στα BRICS, ενώ στον ΟΗΕ ήταν η μόνη χώρα που άλλαξε την ψήφο της υπέρ του Ισραήλ.

Ο εχθρός όμως είναι «εντός». Αφού ανακοίνωσε αύξηση κατά 100% των επιδομάτων παιδιού και καρτών σίτισης (τύπου pass), ενόψει της πρώτης διαδήλωσης των «πικετέρος» η υπουργός Ανθρώπινου Κεφαλαίου Σάντρα Πετοβέλο δήλωσε: «Η διαδήλωση είναι δικαίωμα, αλλά είναι επίσης δικαίωμα η ελεύθερη κυκλοφορία προς τον χώρο εργασίας. Όσοι υποκινούν, οργανώνουν ή συμμετέχουν σε μπλόκα θα χάσουν κάθε είδους επίδομα. Οι μόνοι που δεν θα πληρωθούν είναι όσοι πάνε σε πορείες και κλείνουν τον δρόμο». Η απάντηση δόθηκε από χιλιάδες διαδηλωτές στις 20 Δεκέμβρη, επέτειο της εξέγερσης του Αργεντινάζο, στην πρώτη μαζική απάντηση του λαϊκού κινήματος απέναντι στον κοινωνικό κανιβαλισμό.

Το φάντασμα του Αουγκούστο Πινοτσέτ θα συνεχίσει να ρίχνει τη σκιά του στη Χιλή. Μετά από μια λαϊκή εξέγερση και αλληπάλληλους γύρους δημοψηφισμάτων και εκλογών για Συντακτική Συνέλευση, το Σύνταγμα του αιμοσταγούς δικτάτορα θα παραμείνει σε ισχύ! Κι αυτό διότι στις 17 Δεκέμβρη οι πολίτες της Χιλής απέρριψαν σε ένα ακόμη δημοψήφισμα το δεύτερο σχέδιο αναθεώρησης του Συντάγματος. Αυτή τη φορά ήταν μια πρόταση που καταρτίστηκε από ένα σώμα στο οποίο κυριαρχούσε η ακροδεξιά, η οποία απορρίφθηκε από το 56% των ψηφοφόρων. Μπήκε έτσι οριστική ταφόπλακα στη διαδικασία της συνταγματικής αλλαγής, καθώς ο πρόεδρος Γκαμπριέλ Μπόριτς δήλωσε

Σύνταγμα και ότι το σχέδιο αυτού θα έπρεπε να καταρτιστεί από συντακτική συνέλευση, εκλεγμένη από τους πολίτες. Τον Μάη του 2021, στις εκλογές για τη συντακτική συνέλευση, η Αριστερά και ανεξάρτητοι υποψήφιοι των «κινήματων» κέρδισαν την απόλυτη πλειοψηφία, ενώ τον Δεκέμβριο της ίδιας χρονιάς, στις προεδρικές εκλογές επικράτησε ο Γκάμπριελ Μπόριτς, ο οποίος είχε ενεργό ρόλο στο φοιτητικό κίνημα της προηγούμενης δεκαετίας.

Το σχέδιο Συντάγματος που προτάθηκε από εκείνη τη συντακτική συνέλευση προβλήθηκε ως το «πιο προοδευτικό του πλανήτη». Τον Σεπτέμβρη του 2022, όμως, οι Χιλιανοί το απέρριψαν με ποσοστό 61,86%. Μετά από αυτή την εξέλιξη, τον Δεκέμβρη του 2022 τα πολιτικά κόμματα που εκπροσωπούνται στο κοινοβούλιο

Η ήττα του ριζοσπαστικού ρεύματος που αποτυπώθηκε στην εξέγερση του 2019 τείνει να γίνει στρατηγική

τη στιγμή της σύλληψης», κάτι που θα αμφισβητούσε πλήρως το δικαίωμα στην άμβλωση. Επείγεται, επίσης, την απέλαση στον «συντομότερο δυνατό χρόνο» των μεταναστών χωρίς έγγραφα, ενώ διευκολύνονταν η αποφυλάκιση καταδικασθέντων που διέπραξαν εγκλήματα κατά τη διάρκεια της δικτατορίας του Πινοτσέτ.

Οι Χιλιανοί είχαν εξεγερθεί το 2019 απαιτώντας καθολική υγειονομική περιθαλψη, συ-

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Το «βαθύ κράτος» και ο Τραμπ

Αίσθηση προκάλεσε η ετυμηγορία του ανώτατου δικαστηρίου του Κολοράντο, που ουσιαστικά απαγορεύει στον Ντόναλντ Τραμπ να είναι υποψήφιος στις προεδρικές εκλογές που θα γίνουν τον Νοέμβριο του επόμενου έτους, εξαιτίας του ρόλου του στην κατάληψη του Καπιτωλίου στις 6 Ιανουαρίου 2021. Η αλήθεια είναι, βεβαίως, ότι πρακτικά η απόφαση αυτή έχει μικρή σημασία, τόσο διότι αναμένεται να ακυρωθεί από το ομοσπονδιακό ανώτατο δικαστήριο όσο και επειδή ο Τραμπ και οι Ρεπουμπλικάνοι δεν έχουν έτσι κι αλλιώς ελπίδα να κερδίσουν το Κολοράντο. Παρ' όλα αυτά, ο συμβολισμός είναι σημαντικός και αναδεικνύει το κλίμα τοξικότητας και πόλωσης που θα κυριαρχήσει τους επόμενους μήνες στην πολιτική σκηνή των ΗΠΑ, ενώ παράλληλα το «βαθύ κράτος» στέλνει μήνυμα στον τέως πρόεδρο ότι έχει τη δύναμη, εάν θελήσει, να τον αποκλείσει. Θα θελήσει, όμως;

Τα ΜΜΕ αποτελούν ένα εργαλείο για την εδραίωση της κυριαρχίας κάθε εξουσίας. Κάτι που επιβεβαιώνεται στην Πολωνία, όπου η πρώτη απόφαση της «φιλοευρωπαϊκής» κυβέρνησης Τουσκ ήταν να αλώσει την κρατική τηλεόραση, με το επιχείρημα πως ήταν όργανο προπαγάνδας. Δίκιο έχει — μόνο που στόχος της δεν είναι η ανεξαρτησία αλλά να την μετατρέψει σε δικό της βιλαέτι.

► Φρέσκο «κρέας» στον πόλεμο της Ουκρανίας

Φρέσκο «κρέας» για τα κανόνια τους ετοιμάζουν Ρωσία και Ουκρανία, 22 μήνες μετά την έναρξη του πολέμου. Η πρώτη ανακοίνωσε ότι θα αυξήσει τον συνολικό αριθμό των στρατιωτών της —επαγγελματιών και εφάδρων— σε 1,5 εκατομμύριο, ενώ η δεύτερη αναζητεί επειγόντως άλλους 400.000-500.000 προκειμένου να «ισοφαρίσει» το αριθμητικό πλεονέκτημα των αντιπάλων της. Όλα αυτά, χωρίς να συνυπο-

λογίζονται οι χιλιάδες μισθοφόροι που παίρνουν μέρος στις μάχες και από τις δύο πλευρές. Όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό, η μοίρα των περισσότερων εξ αυτών είναι ήδη προδιαγεγραμμένη, καθώς για κάθε μέτρο γης ή χωριό, «θυσιάζονται» εκατοντάδες ζωές, έτσι ώστε ο Πούτιν και ο Ζελένσκι, οι ΗΠΑ, η ΕΕ και το ΝΑΤΟ να υλοποιούν τα ματωμένα σχέδιά τους. Η τραγωδία της Γάζας δεν πρέπει και δεν μπορεί να επιτρέψει να ξεχαστεί αυτή τη σφαγή...

► «Ντιρεκτίβα» στα σχολεία της Ιταλίας

Ένα νέο νομοσχέδιο έφερε στη Βουλή της Ιταλίας το κυβερνών κόμμα, το οποίο αφορά τα σχολεία και έχει στόχο να «προστατεύσει» τις χριστιανικές παραδόσεις και να αποτρέψει τους εκπαιδευτικούς από το να «αλλοιώσουν την ουσία των Χριστουγέννων». «Εδώ και ορισμένα χρόνια, γινόμαστε μάρτυρες απaráδεκτων και ανησυχητικών αποφάσεων σε ορισμένα σχολεία, τα οποία απαγορεύουν τις σκηνές της Γέννησης και

αλλοιώνουν τη βαθύτερη ουσία των Χριστουγέννων, με απίστευτες χειμερινές εκδηλώσεις, έτσι ώστε να μην προσβάλλουν τους πιστούς άλλων δογμάτων», αναφέρεται μεταξύ άλλων στο σκεπτικό του. Με τον τρόπο αυτό, η κυβέρνηση Μελόνι-Σαλβίνι βάζει ένα ακόμη πετραδάκι στη στροφή της Ιταλίας προς ένα πιο αντιδραστικό κοινωνικό και πολιτιστικό μοντέλο, το οποίο συνοδεύει την ακραία νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική, τον έντονο μιλιταρισμό, την ξενοφοβία και τον ρατσισμό και το σύνολο των πολιτικών που εφαρμόζει.

Κόσμος **Γνώριμα**

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Οι Χούθι και οι ανταγωνισμοί στην Ερυθρά Θάλασσα

Δεν θα ήταν υπερβολικό αν λέγαμε ότι η δράση των Χούθι στην Υεμένη, σε αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό, έχει καταφέρει σε υλικό επίπεδο περισσότερα από οποιονδήποτε άλλο παράγοντα παγκοσμίως. Τέσσερις μόνο από τις εταιρείες που την περασμένη εβδομάδα ανακοίνωσαν ότι παύουν να πραγματοποιούν δρομολόγια μέσω της Ερυθράς Θάλασσας λόγω της απειλής των ανταρτών προς τα διερχόμενα πλοία που σχετίζονται με το Ισραήλ, αντιπροσωπεύουν το 53% του παγκόσμιου εμπορίου με εμπρευματοκιβώτια.

Αρκετές εκτιμήσεις για την επίδραση που έχει η δράση των Χούθι στην Ερυθρά Θάλασσα στην παγκόσμια οικονομία υποστηρίζουν πως η συνέχιση της σημερινής κατάστασης μπορεί να έχει σοβαρές επιπτώσεις στον πληθωρισμό και την ακρίβεια στην Ευρώπη και άλλες χώρες. Το γεγονός, δε, ότι μια τόσο μεγάλη αναταραχή μπορεί να προέλθει από

μια τόσο μικρή δύναμη (φυσικά με την υποστήριξη του Ιράν), που ελέγχει ένα μόνο μέρος της διχοτημένης Υεμένης, λέει αρκετά για τον σημερινό κόσμο. Από την άλλη πλευρά, η απουσία της Σαουδικής Αραβίας, της Αιγύπτου και των Εμιράτων, η άρνηση χωρών όπως η Ισπανία και η Αυστραλία να ενταχθούν στη «συμμαχία των προθύμων» υπό τις ΗΠΑ, σίγουρα δεν αποτελούν «προβολή ισχύος» απ' την πλευρά του ισχυρότερου κράτους στον κόσμο.

Ωστόσο, πέρα από το πώς θα εξελιχθεί η παρούσα κρίση, έχει ενδιαφέρον να εξετάσουμε τα συμφέροντα που συγκεντρώνονται γύρω από τη γεωπολιτικά νευραλγική περιοχή της Ερυθράς Θάλασσας, καθώς είναι αρκετά πιθανό εκεί να προκύψει πληθώρα κρίσεων στο άμεσο μέλλον. Πρώτον, η διασφάλιση του ελέγχου των δυτικών παραλίων της Υεμένης από τους φιλο-Ιρανούς Χούθι μετά τον πόλεμο, δημιουργεί μια νέα ισορ-

ροπία στην περιοχή, η οποία τώρα εμφανίζει τα πρώτα δείγματά της. Δεύτερον, η φρενήρης επενδυτική, κατασκευαστική και στρατιωτική δραστηριότητα κρατών όπως οι ΗΠΑ, η Σαουδική Αραβία, τα ΗΑΕ, η Κίνα, η Ρωσία και η Τουρκία τόσο στην αραβική όσο και στην αφρικανική πλευρά της Ερυθράς Θάλασσας, υπογραμμίζει τη γεωπολιτική σημασία της περιοχής. Η δραστηριότητα αυτή περιλαμβάνει τη δημιουργία νέων πόλεων εκ του μηδενός, τη δημιουργία ή την επέκταση υπαρχόντων λιμανιών αλλά και στρατιωτικών βάσεων, δηλαδή επενδύσεων βάθους δεκαετιών, με τζίρο εκατοντάδες δισεκατομμύρια δολάρια.

Μια τέτοια συγκέντρωση στρατιωτικών δυνάμεων και επενδύσεων από ανταγωνίστριες χώρες στην πρακτικά περικλειστή αλλά και τόσο οικονομικά σημαντική Ερυθρά Θάλασσα μάλλον προμηνύει όξυνση των ήδη υφιστάμενων εστιών πολέμου.